

Edebiyat Defteri

süleyman yıldırım -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
12 Mart 2023 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

sunardım

sunardım aldın
sun ardım aldın
bilgine arsız
unarsız
gözüne giryan
hep buğulu her yan
senden koptum dayan
ve karanlı işte o an
içimde uğuldayan
boşmuş
karanlığa bakıp
hoşmuş
yaranlığa akıp
seni yakıp
hoşmuş çekip
çekip gitmek
uykusuz yatmak
susuz gitmek
menekşeye daldıkça
boynunu büküp
boşmuş yola düşmek
kalbimi deşmek boşmuş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/948097/sunardim.html>

büyüdü gözlerimde

ve yalnızlık
hançerli kelepçe
büyüdü gözlerimde
kocaman bir çocuk oldu
ben bu öyküyü biliyorum
kitap gibi masa başında
mesela 35 yaşında
masal gibi mesela

oyuncaklara bakıyorum
ağlıyorum
içinde çocukluğum gizli
ve yarım kalan her şey sizli bizli
ağlıyor arkamdan
bakıyorum arkama

yalnızlık bir mayındı belki de
bir kalabalığa boyun eğen yalnızlık
kimsesiz bir yalnızlığın ortasında
kalabalık bir hüznün boğuyor
bir beşikte uyuyan yalnızlık
kimsesizliğe boyun eğen yalnızlık

tarlalarına başak yağmıştı
gece uzundu gidiyordum
ve sana koşuyordum usulca
hem de kimse bilmiyordu sokakları
tarlanın başında sen kokuyordun
korkuyordum
ellerime bakıp ağlıyordum

büyüdü ellerin
minik bir hayatın içinde
büyüdü yalnızlığın da
yüzündeki hüznünler kadar
artık dindirmiyor seni youtubedeki şarkılar
büyüdü içimde sen kokmayan masallar
gerçek oldu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/948781/buyudu-gozlerimde.html>

SENSİZ ŞARKILAR

dilenci gözlerinde çiçek satardı şarkılar
çingene eğlencelerinde dans ettirip sözleri
sözlerinde hava atardı şarkılar

kimi aşiyanda volta atar
kiminin üsküdardır yeri
kim demiş gönlüme kim demiş
turnalar gelmez geceleri.

en çok ben tuttum nöbetini
en çok ben avuttum seni
şarkılar ritimdi her ayrılık gününde
gözyaşları dökülürken
içinden geçen bendim bilesin
bilesin yaşlanmaz korkular büyüdükçe
çocuk gibi
her bakış aşka kefen biçer
her aşık sonsuzluk içer
ve içimden ölsem de aynı şarkılar geçer

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/949007/sensiz-sarkilar.html>

GÜNEŞLE GELENLER

güneş doğdu
güneş battı
uyudum
uyandım
şiiirine yelken açtım

filiz açtı
tarlana koştum
hep uyumuştum
gölgene yelken açtım
bekledim, gittim

pazartesi
tatil sonu
o üşengeç bedenim
gerin son vakittir
seni bekliyor yelkenim

gözlerimin altı mor
uyku nedir yok işte
bekliyorum
gelmiyorsun
işte sen bunu bilmiyorsun

basit bir özlem
çiçeksiz
tatsız tuzsuz
gördün işte karşında
basit bir ben

kuzuların
sokak çocuklarının içinde
öyle öksüz perişan
bir korku içimde
bekliyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952215/gunesle-gelenler.html>

tövbe

bu sabah erken uyandım
ve yaprak seline bulandım
bir sükut secdesinde yalnızlığın
karanlık birikir bir yığın
serpilir tövbelere yıkanır alnın

gökkubbenin sesi beni çağırıyor
işte böyle masalsı bağırıyor
elimde bir yaprak fatiha dökülen
gözümde bir secde coşkusu
ve bu his beni çağırıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/953237/tovbe.html>

kırmızı güle nöbet

bir kırmızı gül olsun
sokağa çıkıyorum
şiir koklayasım var ne hüzün
kaldırıp attım sokaktaki gözlerini
bir kırmızı hayaline yandığım
seni kaldırıp attım gözlerimden
genç, seline kapılmış kış masalının
çoktan geçmiş o yıllar kitap kapaklarında
bak bu ellerin hatırlarsın
ayak izin gibi ezercesine

menekşe sadece şiirlerde
zifir tutan ellerin gibi
bak bu pişman uzaklığın soğuyor
dönülmüyor ne umarsız ayaklarla
kırmızı gül gibi
bakmaya kıyamadığım saklambaç düşlerinde
yaşanmıyor başaklarına koşarcasına

o tebessüm sus dercesine
o kaçışlarda kahredercesine
hiç korkmadan öyle ercesine
yollarından geçtim sensiz umudun
bir kırmızı gül olmak üzereyken
bekledim o dönülmez sayfalarında
kendime zor da olsa affedercesine
bekledim gelmeni sayfalarıma

böyle olmaz kaçıp gidişin
hani sen de gitme kalp kafesimden
beni uzaklara terk edişin
hiç uzaklaşmadı nefesimden
böyle kırmızı kokma nolur
bakma öyle yalnızlığım söz olur

tren her nedense
hep Cebeci İstasyonundan geçiyor
ve ben hiç oralı olmuyorum
ve içten bir veda ile ben hiç solmuyorum
kırmızı bir gül düştü sen gittin
bekliyorum asırlarcasına
bu vedayı hazırlarcasına
bakma öyle hiç gelmemiş gibi
çek git hiç olmamış gibi

tepinirdik tozlu sokaklar gibi
onurumuzu çiğnetmeden
ne slogan oldu sözlerimiz
ne de biz kimseye lal
sen kağıt bir şapkanın kahramanıydın
koşardım bütün sokakları
ve alnımdaki terim helal
kırmızı bir gül kokar yalnızlığım
bekledim yine ölesiye
kağıttan gemilerin içinde tek başıma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/953572/kirmizi-gule-nobet.html>

yalnızlık

ve bu kente yalnızlık çöktüğü zaman
kör kütük çekip gider kalabalıklar
ve insanlık yücelir nasırlı parmaklardan
kanlı çiçeklerle maviyi yakalar
az önce yanımda bir arkadaşım vardı
hangi gruptansın diye sormadan
ve az mı güldük seninle bir çocuk gölgesinde
geçmişten toz bulut uykulardı
şeker satan amcaların ülkesinde
çocukluğum yalnız kaldı
sevgileri ucuza alanların ülkesinde
geçmiş onu elimden aldı
ve sen gittiğin zaman
büyürdü kalabalıklar
ve dibe batardı ardından
gurbet penceresinde korkuluklar
beni çağırsa derdim
bahçede yoksul fenerim
beni alsa balıklar
getirse geri
ben neleri bıraktım geride neleri
bilsen ellerin filiz kokar
ve her sabah duaların yalnızlığında
yalnız duvarlara bakar
o eski arkadaşımı çağırırım
bulutlar arasından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/953826/yalnizlik.html>

başlıksız (başlığa bakılıp şiir değerlendirilmez)

şiir yaşamım
olsun
yokum
bensizim
bir çay bir sigara
olsun varsın
başlığına uzak
sonuna tuzak
solsun varsın
sen varsın

ağlayırım
bazen türkçe
lazca
kürtkçe
biraz haylazca
biraz cazca
benim içim gülmüyor
seviyorum be
şiir olsun yeter

gelemedim
yoktum
utandım
soramadım konuşamadım
işte kapandım sen vardın
yıllar yılları kovaladı yanımdasın
gelemedim
kusura bakma
şiiri bırakıp ölemem
yaşamımsın

yıllarca başlıksız şiir yazdım
insanı korkutuyor ne bileyim
düzensiz olmalıyım
biraz da insan olmalıyım
gösteriş çıkın evimden
ben olmalıyım dışıma bakmadan
sevince akıyor
inanın bana şiir bakıyor

öyle her sabah gitmiyorum
öyle gecemi terk etmiyorum
hayat canlı bir menekşe
bir mavi
bir kırmızı
bir martı albatros
öyle dalmıyorum dalgalarına
ben senden ürküyorum
solacaksın diye
ben korkuyorum
gideceksin diye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954128/basliksiz-basliga-bakilip-siir-degerlendirilmez.html>

Bitik mahremiyet

bir bitik mahremiyet bölgesinde saklı iki gözde başladı yoksul dünlerin
ellerinde yosun yeşili hayretler
kalmayınca ıslanmıyor o ellerin ırmakların tortusunda
kal demedikçe de gülmüyor başaklara miskin iç çekişinle

dilinde yağmur sarhoşluğu
yitik kentlerden alınmış birkaç parça sandal resmi
havada kalmış bir selvinin ölgünlüğünde
taze huzuruna mutluluk ekledi zaman
artık ihtiyar bakmıyorsun kir kokan çılgınlığınla
istanbul bakmıyor hala sesiz kaldığın yoksulluğun
ve istanbul dalgalanınca uyanmıyor artık

bir haydarpaşa sirende uyuklayan kedilelerle
tarifi yok hiç birleşmemiş ayrılığın
bilmezdi içindeki saadetin ne tuzlu olduğunu
güzel olsundu her mevsim ellerin
bir kafenin isli dudaklarında sen kokmalıydı
bir sigara ve sonra bir kahve ardından senin gelişin
uzardı seni her anışımda kısalan hikayeler
beni beklerdi yorgun zaman
kalmayınca sen de istemezdin ne derdin ki yok demekten başka

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/955856/bitik-mahremiyet.html>

SESSİZ SEDASIZ BİR EL KAPANDI AZ ÖNCE

kırmızı gecelerde sarhoş kalabalığın yıkık sofralarda yalnız
bu şehrin elleri çok bolca içiyor sensizliği
pınar yolları işveli bahar kokuyordu güldaneli ufuklarda
karmaşası bile endamlı yolculuğu bile gamlı bir umut

mesafeli yangınların kar beyaz hayali sarmaşık dudaklarında
demlerini saymaktaydı yüz değmemiş yürek sesinden
kalakalmak buydu üfürsen düşecekti heyhat
damıtılmış közlerini sayarken zamanın
bir damla da türkünden ürker gözyaşların
sağına baksan akrep soluna baksan yelkovan

dilim geceyi saklamayı giz edinmekte
varıp gittin de karanlığa doğruldun uzaktın
bir siper kazılmış ardıma ve uçurum yeşillenmekte
sakladım saklımdasın diye ağlarken
gözlerin kararmış özlemini boşlukta yıkarken
savursaydın dediğim aşkıyı savurdun işte

bir büyük pencereden bakıyordun uzaktan ellerin minicik
bir çocuk gölgesinde uyudum az önce
masum gülücüğüne taş atarken gökyüzündeki gemilere
aptal şeylerin gül koktuğu heyecanlarda
bir uzak el yorgunluğu sevgilerin damağı tadını unutmuş
gidiyorsun

hadi gittim git demekten usanan yorgun ve tedirgin
ve biraz da usanmış bakışlarıyla
gittim diyorum yine yarın aynı yolda bakıyorum kırmızı gölgene
usanmazlığım uslanmazlığım bir şiir olur korkmaz düşlerinde
aynı masalı bin kez de dinlesem gidiyorum görmediğim yere

ve her şey dilimizde tuzlu kaldı
ben değil biz değil siz arasında
göğsümün tam şurasında
bir yarım yaşanmamış diyar kaldı
uykusuzdu beklenmedik saniyeli açelyalar
ve filizleri bile sen kokardı adımlarının atmadığı yerler
sessiz sedasız giderken

bir umut peşinde koşmuyordum ki gideyim
bir umut bana yar olsun
bir umut bana diyar olsun
bir bilinmezliği sevmiyordum ki
bir umut bana ihtiyaç duysun
açıyorum ellerimi ve süresiz kalabalıklarına yalnız gidiyorum

telli duvaklı heyecanımla sensiz kalan bu şehre
bir hüznün alnımda çiziliyken yazılmadan
uykular dalmadan zaman dolmadan
al rengine bürünüp uzağından bir el kapatıyorum sayfama
elvedaların bin kez koktuğu gözlerim hala seni kaybediyor
gidiyorum yol aramadan
gidiyorum en mutlu hüznle
elvedaların mutluluk koktuğu köşeme sensiz sonsuz gidiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956078/sessiz-sedasiz-bir-el-kapandi-az-once.html>

üç sevgi fidanım

taştan duvarlar ve bir dal uzanır yan yana
seni hiç bu sürpriz mutlu etmedi
soğuk duvarlar öpünce
bir kağıt gemi bekliyor kapımda uçmaya hazır
seni az önce kopardım dalından
yeşil mi desem değil üzgün mü desem değil
desem ki sen sonrasın ben yokum
kapatalım ardımızda öncesi söz olmuş

sen iştesin ben yoksul uykuda biraz dalmışım
beni bekliyor bütün uçarı sonsuz moralsiz somurtuş
açıyorum tuzdan ellerini kilitli
sen taş duvar içinde
sen dalı kırılmış biraz ince biraz narin
beni hiç düşünme
bakıyorum yoksun

sana sokulan bütün kapılar kapalı
biliyorum en tatlısın bu hüznümde
sana gelen yollar gitmiyor senden
bilsem tarifsiz olurdu yemyeşil yaprak
bilsem deniz olurdu gözlerinde
giderdik hiç aldırmadan sana
sen çıkardın sonra kapımı çalardın

sabah oldu bense gecedeyim
bırak beni gideyim
deli raylar kıvrımlı
şarkı söyler tarlalar kuşlara
bu sabah uzun olacak galiba
burda hüznün erken açar
kar yağar üstüne
bir de beyaz fırtına ellerini sürekler
benden yana ne varsa senden yanadır
diliimde her mürekkep dans eder
sen gitmeden unutma kapıları

bir çocuk ağlar önünde parkın
bir minik öyle masum ayaklardan öte
kapıma seni yapıştırdım
bebek ağlar güler sensin diye
bu yol sensiz tükensin diye
bir bahar filizlenmesin o söz çok uzun
sene bilmem ne der durursun
ama saatin farkında değiliz burda
vakit uzun çünkü sen varsın

sokağa aldırış etme
benim adımı okuyacaklar
sen iştesin bir yorgun uykuda
aldırma beklemek çok uzun
bir bebeğin sesi bensiz de ağlar durur
bir çocuk okuldan döner terli
her geçişte simitçiye selam
seni hatırlatacak
sen adımı söylemeden
oğlum diyecek parktaki kaydıraklar
adıma kahr kalacak her defasında
uykum biraz ağır geç gelirim gözlerine
biraz bekleyin sokak başında

hala gözlerim sizinle uyanacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956525/uc-sevgi-fidanim.html>

bir başına yürürken sevmek

kaldırımlar geçiyor altımdan
bir camedana sessizce selam verip
sılamı cebimde taşıyorum
ve her öldüğümde seni yaşıyorum

bir ses var sessiz sedasız usul usul
bir ses senin en katran yerinden uykulu
bir yürek kalır kalabalıklarda duygulu
ürkek filizleri karanlığa sürdüm
sürgün kelepçelerin tat verirken

bir cami avlusu
bir soğuk şadırvan
ve şakırdayan su
zamanın çingene uğultusu
her yan toz duman
tek soluyuşta tek divan
ve gurbete uçan yeşil kuşlar gibi
kaldırdım ellerimi

ve sesin yok olur kül rengi ürperişlerimde
bir damla derya olur dudaklarımda
bakarım sen gelmişsin kapıma kapım kilitli
yedi renk belirir ellerinin dokunduğu yere
seni buldum yasaklarımda
ve ses oldu sesin
ve dudakların içimde gürlesin
kalbim seni bana mühürlesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/959531/bir-basina-yururken-sevmek.html>

BÖYLE SEVDALAR

BİZE BÖYLE SEVDALARDA
GÜZEL MUTLULUKLARA GÜLÜMSEMEK YASAkti.
AŞK BİZE KÜSTÜ, BİZ ALDIRMADIK,
GÜNEŞLİ UMUTLARA BİN BİR EMEK YASAkti.

BİZ GECEYİ SEVDALARLA DOLDURMADIK,
YORULDUK BU YOLDA HİÇ ALDIRMADIK
GÜNE BAKAMAYAN YÜZÜ GÜLDÜRMEĞİK,ÇÜNKÜ YASAkti.

ŞEHİR BUZLU KORİDORLARDA
OLDUKÇA SİSLİ VE ÜZGÜNDÜ.
YAZIM SENİNDİR ZEMHERİ KABULÜM,
YALNIZ HER DAİM SOLMASIN GÜLÜM;
ÇÜNKÜ BÜTÜN GÜLLER YAPRAĞINI DÖKTÜ.

SONBAHARLAR YASAkti
EYLÜL SONRASI GÖZLERİM
SANA SON DEFA BAKTI,
BU AŞK BENİ CEFA CEFA YAKTI.

OLMASIN MI HİÇ TENDE ÖMÜR,
HAVUZ BAŞINDA GÖNLÜM
UZUN SEVDALARIN İŞKENCESİNE DALMASIN!
DERTLİ ŞAİR, BU YAR BUNDAN BÖYLE
HAYAL BAHÇEME GELMESİN!

BUGÜN NEDEN

NİÇİN BAŞKA GÜN DEĞİL DE BUGÜN
DÜŞÜN SADECE SENDE Mİ HÜZÜN?
BUGÜN BEN AKREP SEN YELKOVAN
SEK YAKLAŞAN YAKLAŞTIKÇA VAKİTSİZCE UZAKLAŞAN

HANİ BENDİM YA SENİ SEVEN
BENDİM SADECE YOLUNA ÖLEN
SÖYLE NİÇİN NEŞELİ VE HAREKETLİSİN?

SADECE BENİM YOLUNDA GÖRDÜĞÜM
BİR FİDAN DİKTİM GÖNLÜME
HİÇ DURMADAN SUSAYIVEREN
HİÇ DURMADAN KURUYUVEREN

NİÇİN BUGÜN YÜREĞİMİZ AŞKSIZ
BEYİNLER DURDURAKSIZ
KOŞUYOR YALNIZLIĞA BEZGİN
BUGÜN GÜN BAŞKA
BUGÜN YAZAN OKUYAN HERKES AŞKA
YÜREĞİM ÇARPIYOR TELAŞLA.

GECE

GECE
ÜSTÜME TOPRAK
SEVGİME ÖRTÜ
IŞIĞIMA KÖRÜK
CİĞERİME ATEŞ
TABİATIMA İMGE

GECEİN
HER SANİYESİ
ZEVK TADINDA
HER TAVRI AYRI YERİNDE

HER DÜŞÜNÜLEN HAYAL AYNI KİŞİYE
HEPSİ İŞKENCE SAATLERİNDE
HEPSİ İSTENCE SAATLERİNDE
HEPSİ AKAN YAŞ KADAR ÜZGÜN
HEPSİ AĞIR AĞIR KORKUTUCU
HEPSİNDE AYRILIK DOLU
GECE ODAMA YİNE KİMSESİZLİK GETİRDİ

SEHPAMIN YANINDA

ÖTSÜN TIĞ SESLİ SEHERİM
ÖTSÜN DAĞA OVAYA GECELERİM
ÖTSÜN SEHPAMIN YANINDA KORKU
ÖTSÜN BAHARA YALVAR YAKAR

ÖTSÜN ONUN SESSİZ FERYADIDIR
ÖTEN GEÇMİŞİN ISSİZ YADIDIR
ÖTEN UZAK VE SOĞUK İKLİMLERE DOĞRU
ÖTEN DAMARDAKİ KORKU YÜREKTEKİ AĞRIDIR

ÖTÜYORDU SABAHÇI KAHVESİNDE HÜZÜN
ÖTÜYORDU CEHENNEM ACISINDA KORKU
ÖTÜYORDU GURBET KUŞU HAZİN HAZİN
ÖTÜYORDU NAĞMELERİ HEP YURDUMUN.

ÖYKÜ SABAH A DOĞRU BİTİYORDU HEP.

NİYE BAKARSIN

BAKARSIN
NİYE BAKARSIN
BİLİRSİN
NİYE BİLİRSİN
GÖRÜRSÜN
SEVDA DİYE
SEVDALANIRSIN
OLMADI
BİR BAŞKA SEFER DENE
YİNE BAŞKA BAHARA İSTE.

EYLÜLDE BAHAR DURGUNLUĞU

ŞİMDİ BAHAR SONRASI YALNIZLIĞI BEKLİYORUM
ZAMAN DÜŞEN YAPRAK GİBİ SOLGUN
MEVSİMDE KURU BİR SİTEM GİZLİ
ELLERİMDE ALDIRMAZ BİR DÜNYA GÖÇGÜNÜ

YALNIZIM AZ SONRA SEBEPSİZ KAHROLUYORUM
GÖNÜL PENCEREMİ AÇIP ÜŞÜTME BENİ
KELEBEKLERİMİ UÇURUP GİTMİŞ YALNIZLIĞIM
BİTİRME BENİM NEŞEMİN KAYNAĞINI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960351/boyle-sevdalar.html>

BİR ESKİ OSMANLI AVLUSU

BİR ESKİ OSMANLI AVLUSU
İSTANBUL YİNE KALABALIK
ÇİNİLERLE SÜSLENMİŞ PARLAK BİR ZAMAN
AVLUDA CANLAR UÇMADA FEZAYA
YORGUN ELLER DİRİLDİKÇE

ELLERİMİZ DOKUNULMUYOR HİS YOKKEN ZİRVELERE
İSTANBUL ESKİ İSTANBUL KOKMUYOR
DENİZ KENARI, HAREM BAĞIRMANDAN
YOL BİLE EZİYETSİZ ÇEKİLMİYOR

DURUP ÖZLEMİ BEKLEMİŞİZ
HER ŞEY DİZ ÇÖKMÜŞKEN ÖNÜMÜZDE
İSTANBUL'U ARAMIŞKEN BAŞ BAŞA
GÖZLER KADIKÖY SOLUMAZ OLMUŞ
KALMIŞIM BİR OTEL KÖŞESİNDE SAATLERCE
UYUMUŞ KALMIŞIM ELLERİM HAVADA

EMİRGAN GÖRDÜM
EN SEVECEN EN SADE
BİR MASAL KURGUSU MEKAN
RUMELİ'YE YASLANMIŞ BİZİ ÇAĞIRMADA

SÖZCÜKLER SÜRDÜM KALEMİN AVUCUNA
BİR İSKELEDE İKİ SEVGİLİYDİK ÜŞÜMÜYORDUK
DALGALAR KABARTIYORDU SEVGİ ÇEPERİNİ
BALIK SATANLARIN TUHAF BİR SICAKLIĞI VARDI
EKMEĞİN ARASINA KOYULAN BİR AĞ SEVGİSİ
ARADIĞIMIZ BİR HAYATIN BOĞUŞMASI TADINDA
BİR GEMİ BİR EKMEK YALNIZCA
SEVGİLİM, DENİZANASINDAN UTANDIM,
O KADAR AHENKLİ SEVGİSİ SÜZÜLÜYOR BAKSANA
ŞAN ŞEREF AŞKINA DOĞA SAVAŞMADA
AT KORKUYU İÇİNE UZAKLARI ÇEKSENE
İKİ BULUTLUK SADECE
BELKİ BİRAZDAN DAĞILAN İÇİ GÖRÜNMEYEN
BİZ VARDIK AMA NEMLİ KALPLER GİBİ
AĞLADIKÇA DAĞILIP BEREKET SAÇAN
SÖĞÜDÜN YANAĞI ÖPTÜ GEÇTİ
BULUT SEVİNDİRDİ ONU
İKİ SEVGİLİ BİRİ İNİYORDU AŞAĞI
BİRİ BESLENDİKÇE BAŞINI EĞİP YÜKSELİYORDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960593/bir-eski-osmanli-avlusu.html>

umut

17 Ekim 2015 Cumartesi 00:04:06
bir yol ki umut ertelemiş umudun yelkenli yollarını
bir rüzgar ki bağlamış umudun yalçın kollarını
bir yarın bekler seninle açsan yarını
bekliyorsa susamış gül gibi saçsan yarını
hiç görmüyorsa bakmaya diyarını
açıyorsa gülün zarını
kan gölü üşüyorsa toprağın ortasında
ve yaşıyorsa toprağın ortasında
bir kuru dal
uyuyorsa tenden öte bir ben
önünden gördüğün sadece soyut bir sen
ama hala yaşamaktan ümitliysen
yanında aradığın olmayan bir ten
dokunmaya bile üzülen
işte yok yok ülkesinde
yokluğun kaybolan sesinde
sensizliğin nefesinde
yaşayan bir donuk gözde
kaybolmaya denesen
işte git artık seslenişinde durmuş
ve artık gitmişlik içini vurmuş
ve öyle boş bir şey son kez içini savurmuş
kuru mu desem
ya da nemli mi özlem
vedalara bir iki satır bile sitem
kalmıyor baksan bile
gelmiyor artık yaksan bile
ve almıyor artık versen bile
gitmeler gelmez eski tadına
gitmeler gelmez yadına
gitmeler gülmez kadına
gel demek gururdan saydığına
bakmadan git yakmadan git

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960750/umut.html>

BİR KORKUYA GÜLMEK

bir korkuya glmek

bir korkuya korkmadan selam vermek
sorgulardan kaçıp kendini sormak
gurbet bitmese de gurbete varmak
senin sesinde uyanıp sessizliğini duymak

bütün glleri savurmak öyle denizin akışına
bütün gülen gözlerin hüzünlü bakışına
sessizliğinin tacını yakıştırmak
gülmekle ağlamak bir korkuya glmek
Öyle mutlu şeylere zlmek
ve uzaklarda bir köşede beklemek

senindir bütün ıstıraplı yarınların alın teri
serindir bütün sıcakların i çekişleri
derindir bütün sevgilerin i yakışları
sevdiğim ben hiç unutmam bu bakışları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960999/bir-korkuya-gulmek.html>

ÇOK ÖTEDE

çok ötede bir yolculuk belirdi

yavrusuz, gavur kalmış bir söylence...

eşsiz,

ne bilsin eller.

diller,

kör, sağır bir resimde soğuk

anladım

şimdi başımda eser eski yeller

ürkekliği çıkarıp atmadım

siz beni bir de böyle görün

yavrusuz, gavur

hem de tam kıvamında

sessiz, nefessiz

canım , malım ötede

her şeyim emanet

yol gördüm

bir kuş getirdi

hiç korkmadım

aldı beni kafesine

ansızın

ağladım

bir yolculuk beni ben eden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962382/cok-otede.html>

ZİNDAN- TİYATRO-SONBAHAR- UFUKLARDA

Tiyatroda için ezik.
Kimsenin duymadığı bir çığlıksın.
Karanlıkta ve gün ışığında
Boşluktaiken kimse duymuyor
Söyleme, hayır!
Sır,
Bütün evren de öyle.
Hıçkırık saçıldıkça,
Ölülerin uyanışları,
Alay penceresinde

28.05.2005 UŞAK

ZİNDAN

Zindan eylüllere yansımış
Hiçbir şey sensiz konuşmuyor
Çiçekler gülmüyor
Yüzün ay ışığı

Sadece karanlıktayken hayalin
Ben mahkumken ve
Her şey sensiz, çırılçıplak uyuyor.

SONBAHAR

Şefkat Tanrıçası,
hatırlatır;
Yeni doğan güneşin
bir gün çehresi yorgun ağaçlara neşe getireceğini.

..../..../....

UFUKLARDA

Yeni açmış Temmuz Dağları
İkliminde ağlayan sevdalı gül akıyor
Nerde neredeler
Ömrümüze gülümseyen yağmur ısıltısı
Bulutsuz, dinmiş, kuru bir ırmak yolcusu

KAN GÜLLERİne yaslanmışız
Sert sevdalar penceremizden uzaklaşırken
Uzaklara sinmişiz, çok yakınımızdayken,
Seni özlemeye sinmişiz,
Aldanmışız,
Bir çiçek ve gövdesi;
Hangisi gerçek ve bizde yaşıyor Bir bahar kadar büyüleyen?

Bel bağlamışız yüzünün zirvelerine
Kanattık damarımızda durmayan sevgileri,
Yollarda harap ve yalnız beklerken.

Ne işveer bekleriz
ne de tenimize yakın bir bedeniz
susuz bir gökyüzüne el açarken.

Bensiz ilksin, seni yazmışken gövdeme
Temmuz dağları uzak ve ağlamaklı

Kaynak:

ZAMANIN PERDELERİ, TOZLANMAMIŞ

zamanı tozlu perdeler almış buldum
son okuduğum satır arasında
bu yalnızlık belki kimsenin olmasa da
herkesin arasındadır aslında
kıskançlık, ürkeklik baş başa
bir soğuk toplantıda
karşımda duran sessiz portresin

kurumuş mu diye baktım avuçlarıma
ne yana dönsem hayatsın aslında

bu sarhoş, bu bi-beden hayalde
nihavendlerin ahengine uzanırken
işte bu sonbahar, mutluluk aslında
mavi gökyüzüne bakıp duygulandığımız

istemiştin ki zaman gayem olmasın
çarkın içine hapsolmadan
istedim ki döndürmesin başımı
maziye dalan gözlere karışıp
istedim silmesin yaşımı

seni sitemkar eden sözlerin mi
içine dert olan gizlerin mi
tanımakta tek suç bizlerin mi?
eskilere bakıp da aldanma
miras sessizliğim gibi
kar gibi öylece eridi
ateş gözlerime karıştı
resim kaldı mutluluk, dudağımda

ellerime sarılıp sıkıca
tanıdım dost denen dünyayı
toz duman altında kalınca
isyana sarılıp ellerimden kaçınca
menekşe mutluluğu kaldı hayallerimde

.../....

TOZLANMAMIŞ

hani o gölgeler yanılır ya
suretlerin sıcaklığına
aldanmazdık kimsenin söyleyişlerine
kayıp güneşi çoktur dar sokakların
hiç umursamayan soğuk yüzlerinde
bilirsin meydan okur gelen geçene
sen de bilirsin ki aldırmaçlık yatar
geçmişin karanlık izinde

çaresiz değil zamanın göz perdeleri
aralanmıştır bir kez de olsa
tarlalara benzetirim çoğu kez
verimsizliğin üstünü örtmek gibi bir şey
ama silinmez kalp ağrısı yüzlerde
sanki her çizgisi bir yolken adımların
final hiç olmamıştır kimi zaman

baştan kavgasını vermek için çıkılmış
leke çalınmamış hala bu çok yaşanmışlıkta
minik bir fiske de olsa leke değil
o sert yüzlerin içinde yükledikleri

birçok renk vardır aslında aynı yerde
gökkuşağı gibi
bilirim onlar da yağmur kaçağı umutlar gibi,
kuruyacak dememek için o bakışlar
gölgelere gizlenip hayat verir nedense
ve bir kez de olsa başlanır adım atılmaya
yenilgiler üstüne çizgi çekmeye

17/09/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962660/zamanin-perdeleri-tozlanmamis.html>

BİR YAZMA SEVDASIDIR AŞK(çok duygusaldır)

Başlangıç: Bir merak ' Aşk nedir? ' diye...
Bilinmezlik kargaşasında bir telaş
Yazmaktan dem vururuz ilerledikçe
Duygusalıdır, kimse bizi anlamıyordur;
Kalemimizi saymazsak.
Aşk, ucsuz bucaksız uzaklık,
Sonunu kestiremediğimiz karşılıksız hasretlik...
Yanılmadığımız tek şey; o bizi SEVİYORDUR.

Sorunlardan kaçan boğuşma çarpıntısı...
Kendini bıraktıkça aldandığımız yanıtsızlık...
Fikirler sadece bizim senaryomuzda çizdiğimiz...
Uykudan uzak, umuttan yasak ip ucu...
Her şeyden vazgeçip onu adadığımız
Adım adım, asık surattan gülücük beklerken
Boş yere hayali bedene yüklediğimiz AŞIK RUH!!

Gece yarılarını seçeriz upuzun sadelikte,
Yazacak çok şey var da konuşamadığımız...
Aşkın en derin yalnızlığı kalp çarpıntısı.
İlhammış adı; oysa hiçbir suçumuz yok,
Korlanmış kalbimizi mahkum etmeye.
Durmadan hayal meyal hatırladığımız
Beyin boşluğundan olsa gerek;
Sevgiliyle karşılıklı diyalog ihtiyacı...

Gecenin sabaha aktığı vakitte
Aşk, kalemimizden taşan yazma sevdası.

Aşka bir umut doğuyor sandım: (KANDİM)
Meğer güneş açmış sabahımız uykudayken!

Yalnızlığımızı bölüşürüz dokunaklı dokunaklı
Evimizde sürdükçe eziyettir adı gecenin.
Benlikten öte bir sona yükselttikçe SEVGİLİYİ,
Kalp dağarcığımız en temiz güzeli tanır,
Düşlere en hayalsiz hisler yapıştırırız.
İlham... Rahatımızı bozan... Yine aynı vakit...
Gurbette beslediğimiz tanımsız nesne...
Sığınacak en huzursuz kaçılacak yerde,
Sevdayı yazmakta aramışız çoğul hayallerde.

İlk kaçışımızdır kendi zincirlerimizden.
Özgür bir eziyettir kaçışlarda sevgimiz
Üniversiteye gelip 16'lı yaşlarda
En büyük aldanişımızdır en onulmazlığımız.

aldırış etmediğimiz zaman ötesi anlar;
Okula gidip gelme, sınavlara çalışma...
Hep isteyip de fırsat bulamadığımız,
Yapmaktan zevk aldığımız uykusuzlukta;
Şiir okumak;
Geceyi yırtar, boyutların önünde kapı:
Sadece oradan aldığımız şey bir ışık.
Sigara dumanına çarpılan hazımsızlık,
Sevgiliyi yalnızken kiskandığımız anda,
Kendi kendimizle gelin güvey olmuşuzdur.
Enlerin en korkusuz, en sarhoş, en kadersiz adımı,
Her damlasını kuruttuğumuzda,
Sudan kesilen, hayatta soyutluk denizi
Yüklediğimiz en büyük en tutkusu...

Çünkü en çok biz seviyoruzdur,
Hiç aldanmadığımızı sandığımız
İlgi yoğunluğuyla onu sıktığımız düşüncelerde...
Tabi en büyüğüne, en güzeline.
En tadımsız coşku bizdedir.

Bilinçaltımıza güven duyarız.
En sıkıldığımız aşk yoğunlukta;
Aşktan mustarip, mağdur kalmış ilhamımız,
Mazilere sığınır durur,
Bir de artık körelmiştir gözümüz.
Hüznü aşkta hatırlatan gözyaşı,
Hep kaçamakça akıtıp da zevk aldığımız...
Yaşımız gençken neden ağlatır aşk?
Hele erkekçe cesaretimize güvendiğimiz zirvelerde.
Bugüne dek en tercihsiz şeye koşmak:
Yarın ne olacak bilemeyiz, ' O bizi belki sever!..' '
Çünkü hayalimizde bize bir ara gülüp geçmiştir.
Artık tebensümlü sözcükler,
Gözler, o büyümlü saçlar; dünyamız bu olmuş.
Sonra çığlık çığlığa sıkıştırmış kenara,
Hayata küsüp bir soluk almadığımız
Gözümüze uyku girmeyen zamanlarda
Hayalini düşünüp de sevindiğimiz
İlk sevdiğimizse ve göz onda açılmışsa...

Yıllar geçer:
Aşka kanat çırparken
En takılıp oyalandığımız hatıralar;
Eskisi gibi olmaz kalbimiz,
Sevmekten vazgeçmesek de;
Artık durmadan,
Paylaşamadığımız anılara,
Hiç tadamadığımız kayboluşlara
Adayıp ömrümüzü,
Yazar dururuz.

Kalbimizin o uçsuz bucaksız yalnızlığında
Aşkın umutsuzluğuna kürek açmak,
Aynı yollarda yıllarca bakıştan iz sürmek,
Sonsuz huzurun
' BİR YAZMA SEVDASIDIR AŞK.',
mısrasında saklı olduğu bir SIR...
Hep yazmaya kaçarken bu mısrayı hatırlar,
Bir gün gülü severim;
EN HAYALSİ, EN SEVGİLİ, EN SÜREKSİZ
EN KADERSİZ DİKENLER İÇİNDE.

02.15 08/04/2001 DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962871/bir-yazma-sevdasidir-ask-cok-duygusaldir.html>

UYANINCA GÜLLERİMDEN

Güllerimi sulayınca uyanırım her sabah
kurumayan bir çiçektir hayat sanırım
derinlere dalıp gitmek değil sevmek
gülü geçmişten bu güne dek yeşertmek
beraberinde solmamış duyguları
tutup çekmek getirmek taze sevgileri

uyanınca güllerin hafif rüyasından
tekrar dalıp gitmek derin derin
hislerin içinde uzanıp gitmek hislerin
güllere hizmet eden bahçıvan neşesiyle
budamak acılarını güllerin budamak
tekrar yaşamak taze havayı içinde.

uyanınca güllerimle bir derin oh ile
gitmek yanından bir an ah ile
sonra dönebilmek yeni bir gül-i sabah ile
hayatı yeşertmeden gülleri yeşertmek
daha taze bir gençliği yeşertmek
rüzgarın musikisiyle ulaşabilmek güle

11/10/2001 DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962985/uyaninca-gullerimden.html>

ZOR BU UYANIŞLAR

güneş uyanmıştı
biz yine şarkılar gibi
buram buram leş kokuyorduk
bütün ölü günler penceremizde uyanmıştı

güneş saçıyordu bakışlarımız
dağlara uzanıyordu kaçışlarımız
patikalar çiziyorduk yamaçlarımıza
pembe gülüşler uyanıp damağımızdan
seni andık biz yine utandık
dudağımız yine aç kaldı
etrafımız körpe gülistan neşesi

zifiri bulutlar uzatıyordu gölgemizi
biz bize aç topraklardan özlemcil
kim bilir hey dost kim bilir
ağzımızın kan kusmadığı da olur
duvarların soğuk esmediği de
biz yine açan kardelen çiçeği
zirvelerde başı dik yüreği donuk
tek başına gezen aç kurt çiçeği...

17/11/2003 DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963113/zor-bu-uyanislari.html>

İKİ DENİZ TUTKUNU Ş {¥} İstanbul sarhoş ı

Biz İstanbul soluyan...
Buğulu gözleri donduran büyü...
Yaşamak bir iklimin tatlı girdabı İstanbul'da.
Denizlere yaslı tarih abidesi...
Seni bende özlemine çeken,
Kaçışlarıma kucak açan...
Yol, her şey sana çıkıyor.
Belki bir çay keyfi Kadıköy'de,
Bostancı'da bir çakır keyif...
Üç saatlik Fenerbahçe yürüyüşü,
Sonra ürkek bir özlem...
Yorgun mışıltsı otel odasında
Ben ve arkadaşım..
Önce deniz, önce yaşlı kalabalık..
Hızına donup kalan esrik bedenimle,
Gökyüzünü solumak bir huzur Ortaköy'de.
Yaşamın en özgür sohbeti,
Bir martının vapurla yarışı ve
Simit peşinde koşan çığlık.
Sisli bir kış akşamı,
Yine İstanbul'a demir atmış iki deniz sevdalısı

01/04/2005 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963379/iki-deniz-tutkunu-istanbul-sarhos-i.html>

El AYNASI (sessiz sedasız sevdalı şiirler 2)

En uzun hikayesi buymuş
Özetinden bile kısa baharın
İlk adımda bile sulu kaldırım
Alıp hüzünlendirir.
Birine söz söyleyip susarsın ya
Uzun uzadıya onu beklemek lazim

En pahalı uykusuzlukların tadı
Sadece kırmızıyaydı uslanmamışsan
Saat üç sularında adı benzer bir aya
Sonra hayat ürkektir sana
En kara gecelerin olduysa baharı yüceltmek bitirilir hayat

Tek bir güneşin batışını görsem
Her gurup kırıldığında farklı güneş karşımda
ben miyim o, yoksa gözlerimdeki resim mi,
Uzaktan seyredelim mi hayatı?

Şuurun altında bir uyku ki
Yolculukları üç yerde de ayrı zaman
Üçgenin alanı hep aynı sonunda
Ters açıyla görüşümüz hayatı
10/06/2006 uşak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963600/el-aynasi-sessiz-sedasiz-sevdali-siirler-2.html>

Kuşadası serisi (sesli; sedası dışında çağıldamayan)

Bir güvercine

Bir güvercine gülümsedim
Selam verdim

Ağaçların rüzgarında neşe
Süzülüyor özgünlüğüm
Günahlarımdan başka
Bir tütsü uğuru
Gözlerimde yaş pusulası

Damarlarım özlemiş kendini dinlemeyi
Tuttum sözümü
Bugün mutlu olabildim
Ne olur
Allah'ım bitmesin
12/10/2005 Kuşadası

Ötme sırası değil mi kuşların

Kim istemez
Gemilerin geçtiği bir balkonda
Denizi seyretmek
Bir liman kalabalığında
Kim istemez
Yazmayı
11/10/2005 Kuşadası

Adını bilmediğim birçok ada var
Benden habersiz hepsi
Kuşadası
Hem kuş hem ada
İkirciki gibi
Susanı dinleyen
Konuşanı susturan
Ölümü unuttum
Gözlerimde oluk
Yaşadım bir gün daha
Adada bir kuş gibi
Özgür bir efsanenin kanat çırpınışı gibi
10/10/2005 Kuşadası

Hani
Hani geçende senden öğrendiğim bir kuş vardı
Simurg süzülüşlü
Bembeyaz nefes...
Açlık olsun, geçim derdi olsun
Parmaklarımın arasında
Hızı tükenmeyen
Şiir atlası gibi

Hani bir başa bela
Kim aşıladıysa bu sevgiyi
Ölümden de fena.
11/10/2005 Kuşadası

denizsiz

ne yaşadım denizsiz
sonsuz bir nur,
tertemiz bir el,
gelinlik gibi beyaz.

içinden şiir yazsan,
gemileri seyretsen,
dertten uzak,
başında bir hava,
öyle beyhude esen,
bir güzellik düşünsen,
yaşamak bir çakıl gibi
deniz kenarında
seni değişemem.

11/10/2005 KUŞADASI

Kuşların adasında

iki gün önce Uşak'taydım
telefonla yaşıyordum
emir kuluydum
İzmir'e bilet alırken
Otobüste telefonum çalındı.
artık kimse bilmiyor beni
ne mutlu
ne dert ne iş var içimde.
sadece adam ve sahil.

11/10/2005 KUŞADASI

YILDIZ

bir incecik yol, bir yıldız
insanı alıp götüren bir soluk
kendinden öte
yalnızlığın bitişi ve başlangıcı
karanlık
atamadı içimden bu sevdayı
ışık oldum, yol oldum.
karanlık bir yolda
öğretmen oldum
ama hayatı öğrenmeye
iki kanat fazlasıyla
direnmeye geldim.

koşmayı bilmek mi gerek
adımlarımı silmek mi gerek
düğünleri çözmek mi gerek
hayat kıvrılan bir engerek

yaşamak korkusuzca
öğrendiklerin çok olsa gerek

11/10/2005 Kuşadası

ARDAHANLI AMCA

Bu dünyada sadece şiir var
en az görünmeyen hayat kadar
Büyük Liman'da oturmuşum
yanıma yaşlı bir amca ilişti
tesadüfün böylesi olmaz
o da edebiyatçı çıktı
benim gibi dertli,
benim gibi şiir yazar...
Uşak'ı anlatmaya çalıştım ona,
Oysa o benden fazla biliyordu,
Öğretmen arkadaşı vardı orada bir sürü.

Arhan'da
sert yüzlü ve vatansever biri
Amcasının Osmanlı döneminde
beyler tarafından öldürüldüğünü

ve beylerden birinin yakını olduğunu söyledi.
duyarlı insan
amcası için hece ölçüsüyle ağıt yazmış
okudum
gerçek ve yaşayan bir şair
kelimeler adeta yaşıyordu
bu muhabbetin hepsi beş dakika sürdü.

10/10/2005 KUŞADASI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964252/kusadasi-serisi-sesli-sedasi-disinda-cagildamayan.html>

ÇEŞM-İ GİRYAN (GÖZYAŞI)

Farsça çaresizliğin dili
Çeşm-i gıryan
Bulutlar şairin yastığı
umutlar tohum olur.

sanki benim için Denizli
Korku; sebepsiz anasızlık
Alıştığım zincir kırılıyor
Denizli hapis böyle olunca

Memlekete çok yakınım
Gurbet olunca hiç fark etmiyor
hatırlıyorum da
bağda çalışmayı özleyip ağladığımı

üniversite zor geliyor annem
rüyamda bile bulamıyorum seni
küçük çocuğum
ne işim var benim Denizli'de.

28/11/1998 DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964374/cesm-i-giryan-gozyasi.html>

YALNIZLIĞIN RESMİ

Yalnızlığım ben
gökyüzündeyim kendimce bir ılık tadında
ömrümce duygular
kalabalıktır ömrüm
bir resim, hiç durmayan
an gelir beğenmem, çizgiler değişir.

ben yalnızlığım durmaz düşünürüm
ah bu duygular dinlemez adamı
bir deniz kenarındayım,
derbederce çok yalnızım
ben yalnızlığım
,umut besler gözlerim.
arar durur yolculukları.

yıllanmış bir kitabın son sayfasında
iki satır aşk sözcüğü kazanmıştır.
çare budur,ömür son bulacak değil ya
dert duvarı his bulutu
mistik bir senaryo
yalnız bir hayat bu.

hisarda yalnız bir genç...
gözyaşlarını ben gördüm
duygularına ben ortak oldum
ben büyüttüm umutlarını sonsuza
yalnızlık... ölümden de öte çözüm

lise yılları
ferman yazılmış bir sıraya
aşk en tatlı ve doyumsuz rüya
ufuk mutluluk yıldızlarıyla süslenmiş
rüya geri getirir sevgiliyi
yalnızlık gideceği adresi öğretir.

yalnızlığın resmi yoktur,
rengi de yoktur
tek kişilik aşk oyunu
hor gözlerden kaçan utangaç duygular
yüreklerden taşan gezgin cesaret
kalp atışlarının sığınağı karanlık odalar
hapis bırakmaz sevgiyi
dünya özlem
derviş gibi aramak,
ağlamak, bir yağ töreninde
yalnızlığın tacını giymek
sonsuz bir ülkenin hükümdarı
yalnızlık ve karşında
ölümsüz bir sen: HAYAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964710/yalnizligin-resmi.html>

SONBAHAR AYRILIĞINDA (SESSİZ SEDASIZ ŞİİRLER 3)

sıcak bir sonbahar yaşıyor ellerinde hüznün
işte dansı kedersiz türkümüzün

dağılan Rumeli Hisarı bulutlarında
dağılan İstanbul umutlarında

Sıcak olsundu kara gürültü yakmasındı
öyle boş yere aşk içimize akmasındı

bırak bütün gölgeleri Aşiyen yokuşunda
bırak bütün gölgeleri sessiz bakışında

sana sonbahar akşamlarından sesleniyorum
ben sessiz kaçışlarından besleniyorum

bütün gece ruhum uslansın diye seni
korudum içimde hiç gitmeyen gölgeni

dilek bir nurdan hüznün çeşmesiyle yıkanmış
öyle bi-çare hayatımın yolları tıkanmış

göl dalına asılmış bir bez parçasına
ben gelmedim aşkın bu çaresiz yasına

seni senden istedim sensiz sözlerimde
hem giderim arada hem seni özlerim de

sıcığına kızılığın dolandı her gün batımında
her gün gece oldu sensizliğin gamında

öyle gel ki ben gittiğinden korkayım
öyle bak ki ben sevdiğinden ürkeyim.

01/11/2015 İĞDIR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964894/sonbahar-ayriliginda-sessiz-sedasiz-siirler-3.html>

YORGUN BEDEVİ (EN SEVDİĞİM ŞİİRİM)

Geçerek bu nehri böylece yorgun
Kim varsa kafilende kim ise oradaki
Hepsi bir yana dağıldı, herkesi hüzün bağladı,
Gözlerinde korku, gönülleri durgun

Bu titreyişler nereye gidiyordu,
Korkuya izin veren uğultu,
Uzak bir yerde bitiyordu,
Herkes bedevilerden daha yorgundu

Yollar ilerledikçe yolcular duruyordu,
Üzüntü vardı orada, derinden vuruyordu,
Bir uzun uğultu içinde uzun bir korku,
Bir gece diğerinden daha puslu.

Gözler bakamaz oldu geleceğe,
Başka ne kaldı, her şey bitti öylece.
Yollar, hayat, kervan, nasıl bilmece!
Nasıl olsa hayatın sonu bu değil mi?

07/08/2000 Alaşehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964999/yorgun-bedevi-en-sevdigim-siirim.html>

BİR FİNCAN ÇAY

Ferahla içiyorum çayımı
yudum yudum.
Her yudumlayışta ayrı bir hüzn
Ellerim şiir yazar ama hala sende gözüm

Üşüyorum düşlerimdesin,
Isıtma ellerimi seni düşüneyim
Razıyım bu dünya sana kalsın
Ama bil ki bu benim gibi sevenlerin olmaz.

Çayımdaki şeker tadısın lezzet veren
Hayalimdeki çiçeksin bana gülüveren
Aşk deyince akan sular durulur.
Yollarına halılar serilir.

Aşk uğruna neler neler verilir;
Ama bil ki bu sevenlere yapılır.

Bir sıcak çay fincanı nasıl ısıtırsa
Nazlı gülüm , bir tanem acı bana
Sevdiğim, biricik yaşama sebebim,
Sen de benim içimi ısıtırsın!

28/05/1997 Alaşehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965177/bir-fincan-cay.html>

matmazel hanım

hanım hanımcık bir profil
seni okuyordum
çayında yine limon
bir parça alır götürür
biraz yabancı kalırım
matmazelin kapısında

Keman çalar
bir ağaç dinler usulca
yağmur kelekleri kovalar
ikinci sigaramı içiyorum
pencere kenarında
matmazelin elinde bir kitap

Dikenli bir ufuk yırtıyor lekesini
çeşit çeşit entariler
jakuzilerde uyanmış güneş
sabah sonesini okur
matmazel hanım seni görür

köşeye doğru yürüyorum
tanıksız bir is oluyorum kenarında
bir his uyanıyor.
kendim olamıyorum bir türlü
içimde derin bir nefes
Matmazel hanım kapıda bir gökkuşağı

Montaigne'den bir mısra yürür gider
ve ben uzanıyorum gökyüzüne
tarlada bir ince tını karartılmamış
torbasında bir türkü belirir
Kabaca bakar yeşil gözlerine
Matmazel hanım durur gölgesinde

yollarda saati düşürür
kısırak ufuklarda donmuşken
bir buluta el sallar
henüz çay almadım bir daha
Matmazelin odasında bir örtü
seni gizler bir mum gibi

4/11/2015 İğdır
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965752/matmazel-hanim.html>

Demir Parmaklar

Parmaklar
Parmaklarım
Demir parmaklar
Demirden leblebi sözlerim
Karanlık
Sert karanlık
Karanlık parmaklık
Önümde susturan
Rüzgarsız gökyüzü
Suskun,bıkmış demir parçası
Kendini yazıyor
Mukavva oyuncaklar
Dizilmiş düşman kırıntıları
Ardında kan kızılı ganimetler
Ellerinde demir kazık
Yürekleri çekiyor ölümden aşağılık
Korkuya davet yok
Susuz kalmadan yolculuğa devam
Kalan biliyorum hep aynı kalıyor
Bu kararsız yıldızları döndürmeyin
Acaba sürer mi davet
Ölmeyi sevmem bilirsiniz
Yazıyorum ya işte
Torunlarım duysunlar sesim kısık
Anlayın bari sizler anlatın
Gözlerim maviye çalan özgürlük pınarı
Maalesef melankoli dolu yük gemisi
Oturmuş karaya
Demir gözlerim yerinden çıkmıyor
Kuruysa kurutulmuşsa
Anlaşılmadıysam yazmaktan başka çare ne
Güzel olmazsa dünya neye yarar
Sevin rüzgarda korkmadan
Koşun karanlığa
Kurşun parmaklar arasında
Bekleyen bir kalp
Bu olmalı
Ucun leylaklar gibi
Unutma
Susuz yaz olmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/966080/demir-parmaklar.html>

TUTSAK (Çok Anlamalı Derin bir şiir)

Gecenin dilinde söylentiler dolaşırken
Yıpratır mı kendini
maskelerini bu kadar rahat taşıyabilen?
Söylemler gömdü
bebeğin talihsiz tenini toprağa.
Sokaktan sıyrıldı,
gümüş saçlı ihtiyara koştu.
Soluğunda iffetsiz bir koku...
Dile geldi geceye sarılıp yatan:
- Kurtarıcım kayıp bedenlerin sahip olamadıklarıdır.

22/03/2003 UŞAK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/966491/tutsak-cok-anlamli-derin-bir-siir.html>

dışarıda kan kusmakta ölüm

Söyle doğmadan ömrüm geceye,
Ateş mi kudurur, denize ay mı vurur?
Yaz mı bahara selam durur, bahar mı yaza,
Kör bulanık içime vuran sisler mi yoksa hisler mi?
Söyle sokakların intikamı aşkı besler mi,
Yoksa bizi bu şehirde aldatan derin hevesler mi?

Dışarıda kan kusmakta ölüm
Canım hey, ilk göz ağrım, bu son sevda ölüm.
Ölümler saçılıyor canların içine kan gibi,
Gidiyor gün, yüzünü dönüp hayata.
Bu şiirler para etmiyor,
hayat bir od gibi yanıp
Ciğerinde sancılarla devam ediyor.
Cehennem girmiş bir koluma ben gidiyorum.

Günler ıslanmış bir aşk kadar titrek,
Gittikçe sevdamin ışığında kimse yok.
Odalar, kurumuş yapraklarla kuşatılmış,
Bize kızıl güneş artık bakmıyor,
Sevda o coşkun ırmaklarla akıyor.
Serin üstüme bugünden tezi yok ateş ve sancıları,
Şiirlerim beklesin mezarın başında,
Söyle, hiçbir maşuk gelmesin kapıma,
Bir fatiha okuyup ağlamasın.
Şiirlerimin yası zaten duyulur,
Beni yalnız onlar avutur.

'Bir anlık idoldü' ömrümün ilk heyecanı,
Gözlerim kör aşklardan serseri bir gençti.
Nöbetçi katların sorumlusu artık geçti,
Biraz önce uzun bir yoldan bağı yanık Mecnun geçti,
Buralar mayın tarlalarına susamış
Yaraların dinmez ıstırap pusularında açılmış krizantem,
Hey bre 'Son Duygularımla Artık Sana Yazıyorum'

Nazlım edalım senin için öldü sevdalın
Siz burada aynı yerinizde kalın
Cilveli bakışlarınızla bu fani aşklara dalın
Süleyman'dı, şairdi, aşka dairdi, sevdası yalın.
Şiir işlemeli odalarda sevdası yeni gelin.
Şeb-i Arus ateşiyle gürüldemekte
Davulcu Mecnun oynayan yiğitler
Bir yandan da ağıtlar
-Benim sevdalım oy!
-Tenimdeki vebalim oy!
Oynayın ölüm ardından davullar çalsın hey!

22/11/2003 DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/966674/disarida-kan-kusmakta-olum.html>

SOĞUK KALDIRIMIN YALNIZLARI

Soğuk kaldırımda sokulmuşsun yar
Bana yaklaşan ellerinde tertemiz bahar
Ellerinden kalbime sevgin akar

Soğuk kaldırımın baş köşesinin yar
Bana uzaklaşan yalnızlığın hoş neşesinin yar
Seni almadan gönlüme olmadım bahtiyar

Soğuk bir kaldırımdan başka neyimiz var.
Bana uzaklaşan yalnızlığın sesleri çağlar.
Ben seni bana aldım yar.

Soğuk bir kaldırımın üstünde kalmış.
Bana yaklaşan sevgiliymiş kaldırım.
Sevdim seni üşüyen ellerim gibi.

Soğuk bir kaldırımın mevsimini bizden sor.
Bana öyle geliyor ki anılması bile yasak yarimin.
Adını boş bir yere bıraktım demin.

Soğuk bir kaldırımın hep bir köşesi boştur
Kalbimizin bir yarısı da boştur, orada kalır.
Yalnızlık bu boşluğu çabuk alır.

Soğuk bir kaldırımda ben de yalnızdım.
Bana öyle geliyor ki kaldırımlar olmasaydı,
Yarimi hiç tanımazdım.

Havalar nedense soğuk gidiyor, nedense yağmur,
Bizim buluştuğumuz vakti bulur.
Yalnızlık içime sinsice sokulur.

Seni seviyorum yar, seni sende bambaşka duygularla
Ölesiye sana ölüyorum.
Ben her öldüğümde yeniden gülüyorum.

Kimse yoksa gezdiğimiz yerlerde ama kimse,
Seni kıskandığımdan değil, senden kaçtığımdan,
Sensizken bu hayatı her bitişte boş içtiğim yalan.
27/03/2002 14.16 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/966882/soguk-kaldirimin-yalnizlari.html>

GÖZLERİM ÜŞÜYOR

hep bir yanımda boş
başımda yalnızlık geziyor sarhoş sarhoş,
elime dokunuyor uzak hem de çok uzak bir yerler
özlüyorum
bu sesin içinde yankılanıyor sessizliğin
gizliyorum
gözümde akan yaşları
üşüyorum ellerim üşüyor
ve gözlerimden sen düşüyor
sensizlik bu duvardan engelsiz aşıyor
ve ağlayan bebeğin gözlerinde soluğum yaşıyor
açılsın
sana kapanan yolların kördüğümü
sen yaşama benim gördüğümü
saçılsın
onca kolay şeyler neşeyle içine
seçilsin
en güzel çiçekler tek tek
bir yalnızlık düşünüyorum
yalnızlığı yalnız bırakan saatlerde
yalnızlığı yalnız budur kalan derde
nerde o rüzgarı üfleyen bulutlar nerde
kaybol git üşüyorum bu şehirde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/967817/gozlerim-usuyor.html>

PALTOSU İle Yalnız Adam

Karanlığa karşı uzanmış
Çirkindi bakışları
Dilinde o kelime
Bir kez anımsadı sonra
Takındı gölgesini omzuna
Silkinip yanlışlarına
Devam etti
Kara paltosunda masal gibiydi
Gençliğinden kalma mahzunluk
Aralamıştı o geceyi
Sabah erken olmalıydı
Kuzeylerden kaçacaktı
İnsanlara yelken açıp
Mutluluk esecekti hani
Kara paltosunu araladı
Yatağının baş ucunda
Deliler gibiydi
Kimse gibiydi baksan
Derler ya
Adamın dibiydi aslında
Kara kitap cebinde
Yepyeni kapağının içinde
Yine heyecan içinde
Yine yoksulluk içinde
Gecenin üçünde
Paltosuyla
Yatağın önünde
Oturuyor
Susuyor
Soruyordu
Pencereye baktı
Sustu kerpiç hüzünler
Onu dinliyordu
Elinde piposu
Sağır dumanlar içinde
Palto kendi içinde
Kendini arıyordu
Anımsadı yine unuttuğunu
Devam etti
Ve sonra
Taraçaya baktı
Tarladan bir ses
Uzaklardan bir ses
Aynı yerinde
Aynı seferinde
O ritmi tutuyordu
Kalın dudaklı adamın paltosunda
Bir ritim öylece duruyordu
Savaş söylentileri ilişti yine
Yavaş yavaş irkildi yine
Pişman oldu geldiğine
Bir uzun boşluk karanlığı deldi yine
Kara paltosunda hüzün
Bizans gibi bir şey olmalıydı
Zalimdi kalabalıktı gücü
Gökyüzü o kadar ürkütücü
O kalemin ucundan suskunluk püskürdü
Trenler yırtıyordu gökyüzünü

Sirenler artıyordu
Ve yine anımsıyordu yoksul sabah
Unutmak geçmişte kaldı yine

Yatağının baş ucundaydı
Yine kalın gövdeliydi
Yine paltosu içinde
Yine kara sözlerin içinde
Bağırıyor bağırıyor
Ama kılı kıpırdamıyordu
Mana paltosunda birleşen
O sesle gürleşen
Sen
Dağılan dalgaların hüznünde
Gücenmiş rotaların izinde
Gürülde
O yokuşları karışladıkça
Ayık bakışlarında
Biriken ayrılığında
Arıkların her birinde
Tek ses
Sıyrılmış adamlığından
Karanlıkta her seferinde
Bir damla damıtılmış
Her santime dağıtılmış
Kanımızın dürtüsünde
Şanımızın süsünde
Rıhtımına poz verip
Şah u geda vadisinde
Bir çizgi
Bir sezgi
Bir ezgi
Bir yazgı
Birleştirir insanlığı
Surdan çıkan üç sesle
Bürünür yanı başında paltosu
En rahatı da odur
Çıkar gider can evinden gökyüzüne
Bıkar gider ten evinden gökyüzüne
Aldanmaz elin ak yüzüne
Dünya derdi dünde kaldı
Şan şöhret derinlere daldı
Altındaki ahşap sandaldı
Dünya derdin masaldı
Padişah yolumu kesti
Onda da biten aynı nefesti
Beden belki nefisti
Ama ruhun pisti
Dünya çamuru yanında gelmiş
Gururun onurunu delmiş
Bu yol değil bir selmiş
Çamurla su bir yükselmiş

Cebinde yorgun bir gözlük
Bakıyor şaşkın şaşkın
Nice yılı aşkın
Yakıyor pişkin pişkin
O kızaran bir damla
O incinmiş o bitap
O bertaraf olmuş dehlizlerde
Kan revan hüznlerde
Bir köprü
Bazen de bir kucak
Cebinde bir yaralı mendil
Hala sıcak

O sudan ne zamandır geçmemişti
Son kez seyre daldı
Bakıp en ince yerinden
Anımsadı kederinden
O sudan ne zamandır içmemişti
İlk kez tatmıştı sanki
Sildi paltosunun yakasına
Döndü arkasına
Acaba bir daha olacak mıydı
Acaba bir daha da olsa...

Yanı başında değildi bir an bile
Anladı
Sustu
İrkildi
Döndü ne var ki elinde boşluk
Ve kalın örtüsü altındaki yılın
Hengamesi bir hoşluk
Sakınıp yaldızından yazından
Parlak sönmüşlüğündeki tuzak
Az önce dingin ve kurak
Bağlarına serpilmiş ilmik ilmik

Düne dair sorgulanmıştı ne varsa
O paltonun arkasındaki tozu silkeledi
Beyaz mı siyah mı rengi neydi
Ellerinde paslanmışlık bir düzineydi
Ve torbasına dolmamış daha nicesi
Kasvet yorgun bırakmış henüz
Anlamadı denedi olmadı
Bir gün bile elindeki güneş solmadı
Ama şimdi vakti bile değildi
Biliyordu ki beli oldukça eğildi
Bu elindeki güneş değildi
Rengini karıştırdı
Sordu saat kaç
Ne zamandır açmıyordu bu bahsi
Geldim dokundum öfkesine
Anladım bitmişti
İsrar etmedim
Çünkü o da biliyordu
Paltosu yalnız kalacaktı
Rengi kirli kalacaktı
Cebinde bir kağıt
Bir mendil
Sıyrılıp kendiliğinden
Zamanın ötesinde kalacaktı
Hem de sahibinin rengi kadar
Hani insan bencil ölür ya sevinirken
Gülümserdi herkes için
Kurtuldu benden dediklerinde
Fert olarak ayrılıp sığınağına
Dert olarak sıyrılıp otağına
Diker çadırın ortasına bir hüznün
İşte adını bile duymadın türkümüzün
Severdim kimse sevmese bile
Kara çadır is mi tutar
Elin günün yas mı tutar
Elimi kim tutar
Paltosunda gözleri kirlenmişti
Yıllar sonra
Aralamıştı ötesini miras gibi
Yatağının baş ucunda kalmış
Öfkesi pas tutmuş ama yas tutmamış
Kalanlardan arındırılmış....

24.09.2013 Akhisar
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/968105/paltosu-ile-yalniz-adam.html>

VAR OLUŞ

Bir var oluş evrende...
Fark edilmek,
Ben iyiyim bulantıları içinde.
Kustuk yine kızgın bir egodan her şeyi.
Büsbütün benim ,
Ayakta duran ağaç gibi.
Bilirim yortuların kılıksızlığında
Durur öylece hareketsiz
Korkulu
Çitler yalvarır gölgelerini bırak diye.

Örtme üstünü derin sulara afet konuk olurken,
Sadaka penceresinden bakarken.
Sirenlerini çal bohem adaların.
Uzaktan
Gemilerin elleriyle koyduğu mutlu denizlerle.
Uzaktan savrulur çoban sesleri bayırların kanlarına,
Çit çekilmiş güllere son kez gülerken.
Sağır atardamarların bağı sensin,
Belki yoksunluğun tadı buydu.
Seyrediyorsun sürüler içinde benliğinden kaçıp.
Saçmaktan dem vurursun acıları tutam tutam.
Örtemezken örtsen bile saramazken,
İlkel çoğulluklara aldırırsız çocuk yüzlerini.
Bir soğuk süs olup uzaklarda
Dedim ya çoktur bohem demokratlar
El uzatır acımdan kaçan sağırılıklara
Bencil ekmeğini ver ve acı onlara,
Belki öperler eteğini.
Büsbütün savaşını anlatıyor sonbahar
Parçalanmış da olsa sevgilerin tuzağı,
Kopmuş tren sesleri gurbet kapanından.
Git ,
Ve senden alınmışlıkların kalsın daltalara.
Kargalar çağırsın şarkını ,
Öyle karanlık gökyüzü muştusuyla
Yeltenip geniş sığınaklara uzanmaya
Kurtuldum sanma
Sen ödevsin
Sadece sen kalsan da
Dağınık uçlarını birleştirme
Ayrı da güzel
Başkası da duyar belki
Yoksa gelmezler bakmaya
Al
Sormadığın topuzları yakarken
İçinden al yortuları gül topla
Kan güle dönerse.

Şair elinden çıkınca sokaklar iş, aş inlemelerinde
Bağışlanmışlığına kalsın uzantıları umutların
Kalsın
Birinden uzakta bir gün daha
Kendisine kalsın
Öyle özgür
Öyle herkesin gibi
Bu benim demeden
İşte o senin
Senin olsun
Gölgemi yak karanlığında

sürüklensin ışığın kolları senin kalbine
halkımın desin yeşil bahar ve insanlara ait hayaller
Akhisar 06.09.2013

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/968692/var-olus.html>

SENİN HAYALİN

Baş ucumda sensiz bir nefes
Boynunu büker birden
Suskunluk içinde bir durgun ses
Gözüne bakar birden
Kalkar başım yerden

Bencillik çoğalır bilmeden de olsa
Yüreğim boğulur bilmeden de olsa
Bu krizantem gülmeden de solsa
Yüreğim dağılır bilmeden de olsa

Sözler boş bir çuvala dolmadı
Gözler hoş bir tuvale gülmedi
O tren tehirli bile gelmedi
Hayalin benden beni almadı

Yollar yoluna gül olur
Seni senden yel alır
Teni tenden yıl alır
Adında tadın kalır

Söyleyip kaybolur izler ardında
Yürek kafes gibidir yurdunda
Her gece durup durup vurdun da
Söyleyip kaybolur gözler ardında

Bir duman is bırakır camda
Yokluk sis bırakır gamda
Öyle efkarlı olsam da
Adın kalır ne kadar solsam da

Satırlar katre katre budanır
Yokluk ancak böyle yazılır
Yürek açken süzülür
Mısra üstüne mısra düzülür
Sürsem yüzüme yüzüm utanır

Güle hançerler karışır
Düşman dostla yarışır
Sana gülmek yaraşır
Gece gündüzle barışır

Dert olur berbat halin
Boşver bunları sen yine salın
gecelerde yok emsalın
bu dünya çok yalın
dert etme sen yine salın
bencillik benliğe boyun büker
tümsekler düzlüğe bakar
bu nehir yalnız sana akar
bir dudak türkü yakar
sevgili, karanlığa bir gül takar
ellerimde tutam tutam kar
yüreğini yakalar
söner acıları
diner sancıları
dert olur berbat halin
bencilliğim beni senden silince
dert olur bir şey bende eksilince
bu nehir yalnız sana akar

yakar elimdeki bir tutam kar
artar kalbimdeki efkar
12.09.2013 Akhisar 00.56

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971951/senin-hayalin.html>

HAYAT

Ellerini ellerimden sakladım
Ayın biriydi, güneş sonsuzdu
Kalbimi bu hayat için akladım
Saydığım yıldızlar onsuzdu
Bu rıhtımda çok durakladım

Melekler dolaşır bin bir telaşla
İçimi serseri bulutlar sarınca
Bir şey fısıldar kulağıma:
-Ümitsizliğin sonsuz durağında kalma
Sakın gecelerden yalnızlık alma

Sakladım gülüşleri dilenci bakışların ardına
Kimseden medet beklemeden
Dönerken pervane etrafında yana yana
Ateşiyle yüce bir dağ oluyor bu beden

Avcuma alıp sıkarken sözcükleri
Toprak gibi
Aydınlatıyor karanlık bir feneri
Tekrar yeşeriyor ömür yaprak gibi
Ellerin geliyor aklıma ak ve pak ellerin
İçimi okşuyor dokunuşu rüzgarın serin serin
Anlayamadım nasıl geçtiğini bu yılların
Her gece hayalimde ölü büyüttüğüm yarın
Bakıyor yüzüme film şeridi gibi derin derin

SÜLEYMAN YILDIRIM
24.08.2013 AKHİSAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972129/hayat.html>

MİSKİN

bugün sadece nefes aldım
bir kedi gibi miskin miskin
uyudum bakındım sonra tekrar uyudum

birkaç şiir okudum evimi özledim
gökyüzüne baktım umut yükseliyordu
kanatlarına bir bez bağladım
etrafımda sonsuz fırtınalar yılanıyordu

bir ara sözlere merak saldım
canlıydı ürktüm beni yönlendiriyordu
uyutuldum uyudum miskin miskin
öğrendim ki sorgusuz yaşamakmış mizacım

uyandım kendime kızdım
ben her sabah ne yapıyordum
kızgın güneşe uzanmışım
bulutları sevmiş ellerim
işim gücüm buymuş kızdım yine kendime

insanlar arasına karıştırdım
bakar bakar etrafa anlamsız gelirdi
nereye bu gidiş durun ya yerinizde
biriniz de beni fark edin ben de insanım

miskin olmakmış en güzeli bu kadar havalı varken
kedilere bakıyorum elimde birkaç satır
bu bana yetiyor paraları bulmadan atıyorum çöpe
her sabah miskin olsam da ben oluyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972901/miskin.html>

BEN

Sessizliğini bozmuş orada
Tren istasyonu
Bir bavul
Herkes unuttu onu
Orada kalmış
Orada kendi kendine
Takılmadan bendine
Orada sensizliğe dalmış
Öyle fakir bir hali vardı
Zavallı
Öyle mahzundu
Öyle uzundu
Hikayesi
Kendi kendine yaşamaktı gayesi
Zaten buydu hayatta payesi
Öyle kaldı zihninde

Bir kalbi vardı
Durmaz küserdi
Konuşamazdı
Alışamazdı
Gülmezdi
Üzülmezdi
Ağlamaktan zevk alır
Hep yalnız kalır
Sessizliğini bozduğunda
Sokak sokak gezip tozduğunda
Unuturdu her şeyi
Mutluluk buydu
Elinde sonsuz kitaplar isterdi
Okumazdı hiç
Ama çok severdi okumayı
Şiir yazardı
Tembeldi
Yaşamayı bilmezdi
Anlık yaşardı
Bir öğün yemeğe unuturdu her şeyi
Bir müziğe
Bir gözyaşına
Her şey ona kafiydi
Yaşam sağcı solcularla dolu
Ona bakınca hepsindendi
Menfaati için hepsinin içine girdi
Yedi içti yatacak yer için onlarla kaldı
Kalmış her şey orada
Kaldı her şey aynısı gibi
İçi hiç değişmedi
Namaz da vardı vardı
İlahi de vardı
Arabesk de vardı
Gece uymayı hiç sevmezdi
Sabahları tembel tembel yatmayı
Hiçbir şeye değişmezdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973161/ben.html>

SİSLERE TALİP

Boşluğuna talip olmuş ölesiye,
Kurşun gibi hızlı ve yalnız.
Kuşlar arasından,
Yeşillerin en özgür düşünceleriyle,
Sarmış bütün gölgeleri huzurla.

Sislere kapılmış adım başı sessizlik.
Yürüyor dağıtarak arkasındaki kusuru.
İçinde öyle bir mutluluk ki,
Uzanmış o boşlukta kimsesizce.

Bir bulut öpüyor alnını nakış nakış.
Bir nefes ki özlem dolu,
Bir huzur içinde bir büyük boşluk,
Yoluna çıkan bütün karşıcı ellere inat,
Tutuyor her öfkenin önünü.

Kapatıyor gözlerini yerden göğ.
Bir mavi oluyor esircesine,
Bir kırmızıya donanıp gökyüzüyle,
Ellerinde ışıltıyla ona duygulanıyor,
O bakışların peşinden durmaz koşuyor.

Boşluk kapatıyor gölgesini,
Susamak gibi damağında tadı,
Yeşillere uzanıp deli ediyor sevgisi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975009/sislere-talip.html>

SENİN KİMİ (SENİN GİBİ)Azeri Türkçesi

Sen bu seher yadıma düştün od kimi
Ayrılığın bağrında yad kimi
Sen bu seher delipsin üreğimi
Min pare bir könül kalmışam
Men özümü sensiz yada salmışam

Yandırırsan üreğim köz kimi
Ruhum kalıp geriye öz kimi
Bağrında yaraların göz kimi
Menim özüm yanıptır köz kimi
Bağrım pare pare dağ kimi
Mahir edip meni yahşileştirer eşkimi

Eşidirsən sözüm uzahlardan gəlmək bilmirsən
Ahım od kimi dutuşup könül gözüm silmirsən
Men özümde kalıp sen içimden almırsən
Yadıma salıp uzahlara yay kimi
Sen menden gitmək bilmirsən
Gəlip gözyaşım silmirsən

Sen mənim özümü menden almışsan
Mənim özümde bir tək sən kalmışsan
Elə üreğ yəhıp elə dalmışsan
Hənçərin kalıp özümde ağrıdırsan tənimi
Sən mən məkse dən sevmək dileyəz mən
Eşkin mənası yaş buluptur gözümde
Eşkin mənası məskən oluptur özümde

Oda saldım üreğimi mundañ tezi yoh
Köynümün baharı yoh yazı yoh
Neçe derman aramah diler bilsen sinem
Men hiç görmedim ömründe bele naçar kendimi
Ele yıhdım tahtımı ele harab bendimi
Bir gün alıp başımı göçüp gederem bu meşk mənı yendi mi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981484/senin-kimi-senin-gibi-azeri-turkcesi.html>

Mu'nun Mabedi

Soruyor mu

Mu nun gökyüzü mendereslerini

Bağdat'tan geçen yaşlı sokakçı

Derinin altında sen uyanıyordun

Kaldır Paris platinden ellerini

Bir kibar uğultun koşsun dedikoducularla

Mu'nun sözlerinden yıkılıyor yılanı bakışların

Kabahat irkiliyor yuvasından Bizans surları gibi

Leşker tabutunu yıkıyor duyulmaz sesleri

Derse giriyor o masum dudakları

Her gün keyifsiz kalemler arasında

Ögsüz bir serbestlik esir demekti aslında

Dağıt Mu'nun İstanbul'da şahlanan kibrit yakışını

Dalıyor yelkenler dalgalar seyrediyor bakışını

Bir fener son veriyor aydınlığına

Tabi ben banklardayım hayallerim resim

kalkıyor bütün ülke duyulmuyor sesim

Utanmasam tutup çağıracağım bu da nesi?

Mu'nun mabedinde uyandım gözlerim kapalı

Bu mucize bir sihir tozu yangın cehennemine

Uzaniyor Adalarda bir yangın bir yalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984679/mu-nun-mabedi.html>

SERÇELERİM

Dışarıda bir serçe bekliyor
hiç uyunur mu
kanatları tir tir beraberce bekliyor
duyar belki duyduğumu
vakit geçiyor
bir damla içiyor da içiyor
bir bakışla utancından kaçıyor
sen bekle belki yine görürsün
sen bekle ama gidersin birazdan
sen biraz dur sen de yürürsün
sesini az duyayım da giderim
sen git ben yine seyrederim
narindir sonra üzülürüm
ben yine onun yerine şuracıkta büzülürüm
geç oldu gece gecene geçince
soğuk da vurmaz soğuktan sen de içince
yavrudur daha diye üzülürsün
bakayım nolursun birazcık sürsün
noldu ki ne yazdın bilen mi var
sabah olacak bende aynı karar
o da uçacak kuş işte yuvasından
durulmuyor o gurbetin havasından
bilir mi bir kırıntı ekmek davasından
geçerim yardan anadan sevdasından
geriye kaldı bir göl oldu yasından
dışarıda serçelerim içeride ben kaldık
gözlerim gözler gözünden akmasın diye yaş
baba işte kalbinde bin telaş
ve omuzların ağırlığından olmuş ayyaş
ve zaman bu soğuklarla hesaplaş
ben senin sığağında ısıttım gözlerimi
ben senin kucağında ısıttım sözlerimi
ben istedim böyle serçem dedim uçar dedim
ben istedim sevemedim kaçır dedim
ben istedim ellerim naçar dedim
daha gitmeden dönmeni bekledim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994119/sercelerim.html>

sen ölürsen

sen ölürsen
yağmur ıslansın
ne yana baksam sen kal ömrümde
bir buğdaya kalsın seni ısıtan gözlerin
baharı bahar diye sevme
hatırlarım da karanlıklar capcanlı yürüdü
koşardı hep o hasretlik ve ölürdün bir kez daha

bir elim trenlere bilet kesiyor
öyle uzaklar yakınımnda esiyor
izle ellerimde katar katar akışını
nayino hüznün bırakma beni korkuyorum
ellerime tut geçmişimde tohumlanan yosunlarını
tak tak duyulsun
takalar artık yola koyulsun
olsun ne çare
derdin kalmadı yare

her şeyimi yak git
kurutulan duldalarda bırak git
bana mutlu bir sevda bırak git

öyle kuru kuru sevilmiyor
dut yaprağına tutunup
sen ölürsen öyle ölme
bekle beni
öyle ölesiye kurut içimi
kimse beklemesin seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000830/sen-olursen.html>

sokaklar

sokakları sorarım
sorarlar seni
seni soruyor sokak
sordular beni sokakta
sokakta başkent sokak sende
sorgular beni
sen yokken sokaklar
yokluğunda sokak sokak
seni yoklar ve hala sokaklar
ellerime gül toplamış
saçılmış sokaklara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001041/sokaklar.html>

fe eyne tezhebun(nereye bu gidiş)

Uzayan gök kımıldamadan bekliyor
nereye gidiyorsun
yalvaran tuti güller açarken
sen niye el açmıyorsun
kendi kendini kahrediyorsun,
ve derinden bir ses ekliyor
uyumakla gitmek aynı şey
kalk ve nurdan huzura koş

senin duvar dibinde mahzun bekleyişin
ve bir de bakıyorsun kan kusacakken
ve kahrılı susacakken
birden süzülüyor nur gözlerinden
işte kalmakla birdi aynı hizada gidişin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003428/fe-eyne-tezhebun-nereye-bu-gidis.html>

NE DEDİYSEK

kumsalda güneş kaynıyor
su üstünde dalgalar oynuyor
barış savaşa doymuyor
bir biz bilmiyoruz sonumuzu neyleyim

bir kızıl sonbahara demir atmışız
hep aşımıza kızıl şerbet katmışız
ki yola çıkarken neler yaşatmışız
bir kuru meşke kurban eyleyim

tadımızı bize sorma bilmedik gitti
nerede bir yol görsek bizi ona itti
elimize almadan her şey bitti
ne yapsam boş ben hep böyleyim

huzur var dediler baharı özledik
uzaklara gittik hep yol gözledik
gönlümüzü uyuttuk içimizi izledik
seni saklı baharlara söyleyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004358/ne-dediysek.html>

SUSKUN

suskun
susun
kimseler duymasın
bağırıyorum
çekilin oradan
kapatmayın yolumu
bağlamayın kolumu
haykırıyorum
çok sakın olsun inceden
seni bekliyorum suskun
susun
duymasınlar aman ha
tarlalarına başak uzanmış
seni yeşermeye bekliyorum
yeniden kol atsın boylarına
yeniden boy atsın kollarına
evrenin bir sahibi var
uzat ellerini değsin gözlerime
seni bekliyorum
davetine eresiye
çakıl taşlarında buluyorum
taşların ucu sert acıtıyor
inciniyor dudağımda sensizlik
susun seni bekliyorum[ikiyanayasla][italik][/italik][/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008347/suskun.html>

minicik

kalbimi verdim
yetmedi
sesimi verdim ses olsun diye
kar etmedi
yutkundum
aglayamadım
bakışlarıma ses tanıklık etti

zamanı içtim
gülüyordu ülkem
bakıyordu öyle çaresiz gölgem
karanlıkta
her yerde uzun gölgeler
gizliydiler
minicik yüzlere aldırmadılar

her sabah zehir içiyordum
her sabah aksamın önünden geçiyordum
sabah yoksuldu
sabah sabahtan yoksundu

gözler gülmeliydi
sadece ben arada gidince üzölmeliydi
gözünden damla değil sel bakıyor
gözlerine geleceğe mahzun bakıyor
gözlerimden her gece kezzab akıyor

konusamıyordum
konussam bir şey de yoktu
degismedi
degistiremedim
onlara bir avuç gülücük yetistiremedim

sizleri seviyorum
yavrularımm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008720/minicik.html>

DOKUZ KURŞUN

Bir yola kürek açmışım ki
Yol biter bitse de bitmek bilmez
elinde bir saat tam da kösteki
Zaman çabuk akar ilmek ilmek
Ne mümkün ki tozu tozda silmek
Suyu bu Ağrı etekleri suyla yumaz
Bir ben uyurum zaman uyumaz

Her akşam sürgün kokar her bakışım
öyle keyifsiz öyle mağlup iç yakışım
Sen öyle bakma derine
Gülme sahte ufukların yerine
Beni en yoksul sabah gözler
Bu havada kömür kaldım gözlerine
Beni içim duyar, lakin ellerin duymaz

Bir mahpus kül kokmuş tan yeri
Giymiş en yokuş entarileri
sayım gelmiş bahar yoksul
Büyük bir okyanus gibi usul usul
Dokunuyor yalnız kalemine külleri
Seni bu nurdan sema uğurlarken
İğdir'da her mevsim her şey için erken

Dokuz kurşun gizlemiş her özleminde
Hepsin birden kokar barut sözlerin
Bir hırçın bakar bir de yoksuldur gözlerin
Kırmızı yakan deseninde mavi var eleminde
ayrılığa bir adım daha yorgun giderken
Sen pahasına biçilmiş kaftan zifiride
Dolar odama uzaklarda kan karanlığı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016387/dokuz-kursun.html>

SEVDİCEĞİME

SEVDİCEĞİME.....

kuşlar da geldi ziyan da yok gözlerin de
gökyüzünü örtün çılgın yağmurlarla
bir kanat sesine kırıldın bana
çok güzel gözlerin sözlerin de
öyle.....
beni bırak bir yılan sarılasıya
ölgünüm ve biraz da ruhumda siper
biraz karanlık az da darılasıya,
her seher mavi kanatların gider.
ve yaz geldi şiir gibi bakıyorsun karşımda
içim kıpır kıpır bir kuş uçar arşımda
ve ertelenmişsin bir o kadar da bitkin
ellerin uzanıyor semalara seni tutmaya yakın
biraz yorgunum biraz da sanadır akın.
tutun bütün alevleri ,
tütsün bütün dumanlar ocağımda
yakın her şey dışında sinemi, yakın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021283/sevdicegime.html>

Mavi kanatlarda özlem

ISIK (AİLEME,ESİME, COCUKLARIMA)
kırmızı yesil mavi arasında
bir kus kanatlanır kırmızı yarasında
maviye dogardın bütün suskunluklara inat
seni terk etmek sana doymaktı oysa
gülerdin tüm sehrin yasında
benim için de acardın uzaklara bir kanat
oysa yılları sen kovaladın
oysa zamana düşman olmağı adın
sen her türküde bir nakarat
yüregın, benim için de bir kez at
hiçbir zaman istemedim zamansız açan çiçeğı
gölmek istemedim bir gülle bülböl tadında
aglardım aglatanlara inat yine aglardım
kim söylemiş ki her safak karanlık sönmez diye
kim demis ama kim gidenler bir anlık dönmez diye
kalbim seni çokook sevdi
bol bol konusurdum atardım
geceye gece eklerdim sonra yatardım
geceye karşı ellerim bir güdük devdi
beklerdim gelemesen de gel demeni beklerdim
ve her gece kimsesizler için bir siir eklerdim
bu ayazda inan ki buydu tek derdim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024545/mavi-kanatlarda-ozlem.html>

Kimlik arayışı

boş olsun bütün sayfalar
boş ol boş ol boş ol
sayfalar bırak temizken de güzel

kimlik bir arayış sorunuysa eğer
kimim ben kim kim
şair olacaksam VARLIK olmalı ADIMDA
ben Türksem çocukça yazmak da
usta yazmak da aynıymış meğer

ülkemde onca sorun varken
bolluk mesafelerde onca darken
öfkeyi öfkeyi kovarken
yazmak da boş susmak da
bırak sayfalar boş kalsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033196/kimlik-arayisi.html>

Bir ılık rüzgar

Bana biriktiren ahenkli mengiyi sun
Kavgalar uyusun tortular yosun

Sen o eski yalnız korkusun
Çözölmüyor bilmecelelerde bile usun
Sen o eski havalara uzanıyorsun
Beni bekleyen yeşil bir tortusun

Ki hala içimi gıcıklıyor sesin
Sesimde irkiliyor nefesin
Bir ılık rüzgar mı yoksa nesen
Kızıl bir yoksulluğa bürünüyorsun

Gözlerimi az önce yollara dikmişim
Bir uzun savruluk öyle çok birikmişim
Yanmasa diyorum öyle gidecekmişim
Yolların başında yorgun ve gözlerinde vurgun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104726/bir-ilik-ruzgar.html>

Gecenin kanatları

Tek şiir yazılır gece
Suskunluk dile gelince
Bütün insanlar ahhh
Gece gibi olsa
Karanfil bile cenazeyi hatırlatır
İçünde kara varken
Tek söz kuşanır gece
Çakıl taşı gibi kaygan ve faydasız
Bir o yana bir bu yana
Keyifsiz aylak döner durursun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105757/gecenin-kanatlari.html>

Sus

Yolun sonu da başı da aynı
Sus bütün bedenim uykuda
Rüzgar bir ritimdir gidiyor benimle
Uyaktan bıktım, gece 3 kahve elimde
Her saniye şiirle kalbim yeni
Bütün heyecanım pusuda.

Sevmek de neymiş be o kadar ömrüm azaptı
Kalpten sert duvarlara dalga dalga çarptı.
Kendi ellerim etrafında bütün kelimeler
Bıktım vallahi dostlar, yolun sonu hengameler
Biraz mantık olsun yoktu
Ve her mevsim yüreğim korktu
Ahh çok çilem çoktu....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105916/sus.html>

GÖZLERİNİN İÇİNDEN

Bir tren geçiyor gözlerinin içinden
Yorgunum az da umarsız
Bakıp çıkıyor bir siren
Çocuklar gibi ağlarsınız
Beni bırakınca gözlerinden

Bir tren ağlatıyor ellerimi
Titrerken yoruluyorum
Uzattıkça sürüyor serüven
Bir nehir oluyorum sonra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119219/gozlerinin-icinden.html>

Sevgisiz şiir

İnce çizgiden
Geçtim ellerinle.
Esrik yazgıdan
İçtim ellerinde
Ben.

Giden
Yokuş tanımaz gözlerinle
İşte esrik beden,
Yakarır amade sözlerinle.

Varlığın hoş eder
Yokluğun sarhoş eder
Dünyayı boş eder
Gözde damla deryaya gidince.

Yüzüme ay çarpıyor,
Karanlığın saplanan noktasında.
Gözüme göz kırpmıyor,
Yalnızlığın ortasında.

Bir sessiz yolcusuyum kaderin.
İçim öyle yalnız öyle derin.
Susmasam renginde solar gözlerin,
Çünkü sonu gelmez sözlerin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119856/sevgisiz-siir.html>

Yüzünden anladım

Yüzünün resmi.

Tavla arasında çok sıcak.

O duman dağılmıyor, zifir sessizliğinde,

Biraz tanıdık geliyor ismi,

Sen şimdi iyice karanlığın gözlerine bak.

Yalancısın, dışarıda öyle yalın sancısın

Kapıyı araladı öfkesinde zaman

Kırış kırış karşımda, dalgın dalgın

Bakışlarında derin mana

Sen neden utanıyorsun?

Al şu çayını çekil kenara,

Şimdi hava seni seçmiyor,

Bu barış başka yalancı,

Kapımda hâlâ bekliyor, bak, görmüyorsun.

Keyfim çok güzel, dokunma,

Yokuş aşağı iniyor bütün kirli yüzler.

Bin parça olmasından anlıyorum.

Seni böyle seviyorum.

Yazık ki çok mutluyum,

Gözlerinin aldırılmazlığından anlıyorum.

Bu sene kış sensin, bana bakıyorsun.

Dumanından tanıyorum seni,

Ne zaman ben olsam, yetinmiyorum.

Perde perde ıslanıyorsun, kanatlarım düşmüş.

Bu kırıksıklık doğal geliyor.

Elimi hiç bırakmaman da caydırmıyor,

Her şiirde gidiyorum, hiçbir şey durmuyor.

Dilekler bitmiyor hayat boyu dökülüyor,

Eleştirilerin ardı kesilmiyor,

Dünyada yangın hiç eksilmiyor,

Gözyaşı dökülüyor, herkes acınası yapmacık...

Bu sahte yüzün resmini kimse silmiyor.

Varlığın içimi daraltıyor,

Şimdi bana dokunma, yine de sen bilirsin,

Al işte, bir gece daha diriliyor sesin,

Söyle bana kimsin, neredesin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123493/yuzunden-anladim.html>

Şiir

Altın gönlüm olsa
Yazdıklarımız keşke içten olsa
Kendimiz için bir dünya dışında
Keşke olmasa
Adına sevgi desinler
Onca yazıyoruz
Niye hala tek başımızayız
Onca şiir var niye insanlık yok
Keşke yazdıklarımızda biz biz olsak
Duyarlı olsak
Yazdıklarımız hayata geçse
İnandırıcı olsa
Keşke aşk olsa görsek
Yazıyoruz niye sevemiyoruz
Şiir niye gerçek değil
Lütfen kandırmayın kendinizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124840/siir.html>

Neçedi gözel (Azeri şiir)

Köynüm ırağında gezirken hesretin
Neynim bahar toy gurup şenlensin

Töbe galmış yadımda eşkin oduna düşen
Bırahdı elimde naçar solan bir gülşen

Men bir masal düşleyirem senden.
Behtimi urup gederem düşlerimden.

Ne vakıt bir çare bulmah dilesem
Çareler engel olup meye

Çok yahşi istiyirdik çemen ile gül ile
Dünya göründü gözüme yağ ile bal ile

Menim kayniyir içim kurumuş ot kimi
Hesret unuttur seni sevdiğimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134341/necedi-gozel-azeri-siir.html>

KAYALIKLARDA

Kayalıklara arpıyor,
Dalgalar sürü sürü yalnızlığını azaltıyor.
Köpürüyor elimde kaybolan ışıltım,
Martılar uçuyor beyaz hayalleriyle,
Titriyor bedenim, kayalıklara koşuyorum,
Bir martı oluyor ruhum,
Koşuyorum engin denizlere,
Sislere uyanıyorum,
Dağıtıyor öfkemin isyanını bu gölge,
Bir yokuş kokuyor anbean,
Kayalığına sığınıyorum ürkerek,
Güneşe aldanıyorum,
Soğuk bir rüzgar vuruyor yüzüme,
İnsanlığını bağıyorum bir şiir gibi,
Kendimi düşünüyorum,
Bakıyorum en masalsı cümlelere,
Usul usul süsleniyor bütün kemerler,
Yalnızlığın geçişini izliyorum denizlerden,
Bu yelken sallanıyor uzaklarda,
Bir söz...
Aklımı alıyor birden,
Yorgun olmasam diyorum, diyorum,
Bir kez daha çarparım kayalıklara.
Bir an öyle kuralsız, bir an bile öyle bensiz,
Solumayı düşünüyorum umarsız sözlerden uzak.

Sabahın erken saati oluyor,
Gözlerim o eski türkülerden hala yorgun,
Bir hayatın uçurumunda yine özlüyorum,
Seslerin öyle kayalıklara esişini,
Aldırmıyorum umutlara yalan söylemeyi,
Yürüyorum sahillere taş atarak,
Bir şiir soluyor gözlerim,
Yine kayalıklara çarpıyor yüreğim.

Akhisar/ 19 Ocak 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1140381/kayaliklarda.html>

KIRILIYORUM

AİLEME.

Çiçekler dikiyorum tarlalarda.
Büyüyor, büyüyor, büyüyorum.
Papatya mis kokuyor yaylarda,
Beyaz bir yelken oluyor dudaklarım,
Ellerim deniz gibi seyreliyor seni.

Rüzgar oluyorum usul usul.
Sert vuruyor yüzüme dalgalar beni kıskanıyor,
Yağmur kokuyor sonra kırılıyorum.
Tarlalar çağırıyor beni yelkenlerle,
Seni soruyorum kızgın yüzüme,
Neden birikiyor tortu, anlamıyorum.

Sabah 5.40 oluyor,
Gözlerim kapalı, ölüm soluyorum.
Burası istasyondur sanki, geçmişte duruyorum.
Kaybettiklerimi düşünüyorum,
Karanlık bir soluk kokuyor pencерem,
Yolculuk beni üşütüyor, yine yolculuk soluyorum.

Yangın kimseye dokunmuyor,
Tenim o kadar soğuk ki üşümüyorum.
Bu sabah yine kimsesiz oluyorum,
Kayboluyorken gözlerimde umut,
Çocuklarımı düşünüyorum,
Gülüyorum yeşeren çiçeklerimle.

Karşımda içinden gülen bir sürü sahtelikler...
Çağırmanın beni tuzakların girdabına!
Bir minik dünya kokuyor, hayallere uzanıyorum,
Eşime bir sürü söz veriyorum, sen yoksun.
Kim bilir zihnim nerede, kanepede uzanmışım,
Bir şiir düşünüyor gözlerime, kayboluyor sonra kırılıyorum.

Papatyalar yeşerdi, sular yangın yerinde berrak bir hüznün.
Çocuklar duysun sesimi, çocuklarım gülsün.
Ellerimde yosun değil hayallerim büyüsün.
Yine koşuyor karmaşık bir dünya pencereme,
Sen hüznün içinde gülen bir türküsün.

İĞDIR 4 ARALIK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1142363/kiriliyorum.html>

SEVGİLİ MEKTUP

Eylül 1998,
Sevgili anne ben gidiyorum.
Sana söyleyemedim doyasıya,
Üniversiteyi kazanmak en güzel haberdirdi.
Bu zamana kadar,
Üzüm kokuyordu bütün güzellikler.
Bir de sen ve babam yanımdaydınız hep.

Çok geçimsiz biri olduğumu bildiğinizden mi ne,
Korkardınız üniversitede evde kalmama.
Bunun üstüne söz yok haklı çıktınız,
İki insanla geçinemiyorum,
Her gece neden diye soruyorum.
Ha bu arada evde bulaşıkları ben yıkıyorum,
Anne bu konularda bana güvendiğini biliyorum.
Artık yemek yapıyor, bulaşık yıkıyorum.
Çayla birlikte kitap okuyorum.

Her ay bana para gönderiyorsunuz,
Teşekkür ederim.
Arada PTT'ye gidip sizi aramak istiyorum,
Param biter diye korkuyorum.
İnanmayacaksınız ama,
Gittiğime pişmanım, gurbet gerçekten de zormuş

En önemli güzellik neymiş biliyor musunuz?
Sizleri sevdiğimizi hiç söyleyemezdik,
Yanınızdayken.
En doğal güzellik sözle değil davranışlaymış.
Kimse kimseye seni seviyorum, demezdi.
BU bizim dilimizde hiç alışkanlık olmadı.
Ama sizleri sevdiğimi gurbete gidince anladım,
Minik bir çocuk gibi sürekli ağlıyordum,
Evimin her şeyini özlüyormuşum meğer,
Kardeşlerimin kavgalarını, evimin sorunlarını.

Gurbete gidince değişti dünya,
Ev benim dünyamış meğer.
Yalnız kaldığımda gerçekten hayat ,
Benim için yalnızlıktan ibaretmiş.
Kimi tanıdıysam iflah olmadım.

Sevgili ailem,
Sizi uzaktan da olsa çok seviyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1142535/sevgili-mektup.html>

İÇİMDEKİ BENİN ŞİİRİ

Uykumda gördüm, ağlıyordun
Sokak lambalarının arasından geçiyordun
hınca hınç huzur ıslatıyordu gölgemi
yumuşuyordu zaman ürkek ceylan gibi
kaldırımlar kalıyor da ben gidiyor gibi

uyanıyorum boğazımda dünden kalma umut
gözlerime bakıyorum, sokaklar durgun
Ben varım sen varsın bize dünya vurgun
bir an olsun ışığının altına geç hayatı unut
Dudaklarımda dünya kadar karanlıksın
İçimde ayna dolu aralıksın.

Çağlıyorum, bu toprağın içinde avunuyorum
Tuhaf bir yalvarış ki birden donuyorum
beni bulamasınlar, hele yok yok sormasınlar..
Yürüyor mu kanatsız mı hiç mi bilmiyorum
Boğazımda bir heyecan ki dursam da aynı
Ellerim gözlerim ayaklarım nefesim yeni
ben ne yalan söyleyeyim böyle tanımiyorum beni

AKHİSAR/ 12.02.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145392/icimdeki-benin-siiri.html>

ALBATROS

sesin
sen, sen..
nefesin,
sende, sende.

haydi birazdan,
nefesime, sesime,
biraz sesimle nefesime,
haydi uç birazdan,
biraz uç,

÷lkemden geç,
albatros,
bak deniz,
bak bu ÷lkem,
÷lkemdesin albatros.

süz, süz÷l,
ufukta ufuklar,
albatros,
ufkumdan geç,
ufkum ol

mai deniz,
turkuvazi,
kış da dur
getir yazı
albatros,
sen, sesim
sesimde sen.

rıhtımda uyan,
çık kayıklardan
albatros,
çok ayıklardan
uyan,
sabah sende
sen sabahsın..

çığlıksın,
insan kokan.
kalabalıksın biraz
ufukta yalnız
biraz sen de gel,
elimde sensiz engel.

sen de gel
sesim ol,
ufuk saç
kanat aç,
sen de süz÷l
uyan albatros
çık gittiğin yerden
deniz ol ,
rıhtımlarda,
git biraz,
öfkem gitsin,
öyle bir şeysin ki
maviye beyaz gibi,
beynime kalp gibi
yakışırısın.

akhisar 1 mart 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1149118/albatros.html>

SAKLI SEVDİĞİM

Hüzünlü şarkıları severim,
İnsan olurum yüzünde.
Kar yağar üstüme,
Gece olduğunu unuturum,
Başlar nağmeler yağmaya bir bir,
Ve her gece içimde beyaz bir karanlık dirilir.

Dert değil öyle mahzun görünmek,
Biter nihayetinde her biri,
Sokakta üstü kirli bir çocuk oynar,
Ama onun da güler gözleri.
Dert dediğin sokağa benzer,
Üzer ama gezdirir yürekteki izleri.

Bu diyar baştan başa özlem kokar.
Yoksul pencereme bir düş bakar,
Sokulurum sıcaklığına gözlerinin.
Ağlamak cabası özlemin de sonrası,
Bu diyar her gittiğimde yeniden dolar içime.

Bir türkü duyulur uzaklardan
Uzaklar ki yakın eder ırığı
Kaçarım bir çocuk gibi tuzaklardan,
Bir kuş konar hayallerime,
Öyle donuk donuk bakarım ellerime,

Seni özlem gibi koydum en yüce yerime,
Seni sakladım bir hüzünlü türkü tadında
Sorarsan her gece gözlerime,
Bulut oldun, yağmur gibi yağdın sözlerime.

Süleyman Yıldırım Akhisar 16 Mayıs 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166003/sakli-sevdigim.html>

Düşlerimde

Toprak filizlenir yeşilin bin bir yadıyla
Güz bitince,
Bütün şehirler senden beslenir
Her sabah.

Ulu bir hayale sığmış kısa bir ömür,
Dolar hiç çıkarsız.
Bekleriz düş kokan yalnızlıkta.
Yürümez adımlar.

Çığ gibi koparım
Dağ gibi yakarım
Çiy gibi bakarım
Düş gibi akarım,

Sana bir tutam
Sana el değmemiş
Sana hiç doğmamış
Sana susamış

Bakışları dinlerim
Yakarış belirir,
Gece gece inlerim
Sessizlik gelir

Konar kuşlar
Mavi en güzeli
Dünya bir oda
Durur düşler

Toprağa bakarım
Ellerimi tutsun diye
Filiz filiz susarım
Gönlümü avutsun diye

Belki yokuş
Belki kuş
Belki bakış
Gözlerim düşlerde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1167646/duslerimde.html>

HAYDARPAŞA GARINDA

Vapurun içinden kırmızı bir begonya tüter
karışır dalgalara gençliğim
ve martılar bir parça simit için öter
karışır gökyüzüne gençliğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173769/haydarpasa-garinda.html>

Sevda Peşinde

SEVDA PEŞİNDE

Sevda cennet yapısıdır
Ruhumuzda mekan bulur
Yar aradığının kapısıdır
Bela yoluna çıkan bulur

Baharda işimiz yok,
Güzde hüznün solurken.
Yarda aşımız yok,
Çıramızı yakan bulur.

Kim ne ettiyse sana,
Kendi derdine kandığındandır.
Dünya kalmadı ağlayana,
Bizi içimize bakan bulur.

Dost olmaz sevda peşinde,
Hepsi birden rüya peşinde,
Gönül hep aynı yaşında,
Bu gözlere akan bulur.

Süleyman Yıldırım Akhisar 21 Ekim 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1193041/sevda-pesinde.html>

HANÇER KALIR

Sevgi hançer değil de nedir ki,
Yara açmadan çiçek olmaz,
Onca tuzak denetir ki
Cefa çekmeden pek olmaz.

Hayaller var pare pare,
Onlar hiç ulaşmadı yare,
Her serab akar hayale
Yar sevmesi tek olmaz.

Kan revan görme yar içre
Sende kalan iz olur,
Derde derman biçare
Kan revan girme har içre.

Duman duman dağıtır bu felek,
Sen ahuzar ettikçe,
Bir sevdayı büyütür bu felek,
Sen ten evinde yattıkça

Bir büyük yalnızlık uzanır,
Güneş üşütür, kar kora döner,
Hasret gülden nasıl usanır,
Yürek sızım güneş gibi söner,
Her şiir beni böyle tanır.

Sy 26 Ekim 2018 Akhisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1195126/hancer-kalir.html>

NE YANA BAKSAM SENSİN

Bir sözle dünya oynar içimde,
Bütün sokaklar dolaşır nefessiz
Bir sözle ne imkansızdır her şey
Bütün havalar rüzgar kokar
Tenime dokunur korku pusulası
Ellerimi ararım her saniye başında.
Bir mevsime şahit olmak gibi,
Dolanır bütün ülkeler
Kavgaların ortasında,

Yoruluyorum
Bir durak bekliyor köşe başında
Çarpılıyor bütün gölgeler ışığıma
Karanlık bürünüyor yolculuğum.
Karanlığında bir akşamın,
Kavruluyorum.

Kurallardan usandım,
Bu şehirde insanlar zor,
Yunt dağlarına meydan okurcasına
Aşıyorum kendimi sarp idelerin yamaçlarından,
Kimseler yoklamıyor gözlerimi,
Oysa yalınkat kaygı dehlizinde
Kimse bilmez bir şey bilmediğini,
Biter bütün doğallığı cahilliğin,

İlkelerine pustum,
Yoruyorsun beni,
Ve yine karşımda
Bir çocuk ağlıyor
Herkesten korkmuş
Sokaklar gizleniyor

Sırtında çirkin bir namlu döver kalabalık
Başına ödül koymuş siperler
Çağlamış kızıl çeperini
Renginden bunalmış bir kaldırım
Dağıtıyor sonla başın ikilemini
Biraz salaş bir homurtu
Canlanıyor gözlerinde
Sararıyor bütün yoksul işkenceler
Dert büküyor soğuk bir maviyi
Uzatıyor bakışlarında.

Yanılmasına hayran kalmazdım
Öyle çobanıl yaylalardan geçerken
Sırtında ulu bir mazinin çizgileri
Sağır sanmasın diye bakarsın
Bir kör dünya kalsın geriye
Uzasın gölgeleri huzur pencereye
Yoksul bırakmalı bütün diyarlar
Atılmalı her şey, geriye sen kalmalısın
Çinilerin arkasında rengarenk
Tek renk sen olmalısın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197146/ne-yana-baksam-sensin.html>

GÜLDEN IRAK

Deryalara saldım mühür kokan hüznümü,
Uzattım ellerimi dantel saçlarına soluyordu an gibi,
Nağmeler geçti aklımdan akın akın
Hüznüm rüzgarın türkü çağırışına yakın.

Mehtabın parıltısında korkuyordum,
Her yer karanlık mı ne,
Yüzünün gülünden ürküyordum,
Bakıyordum dallarından özlemine.

Çağır ufuklara gölgeni yaprak yaprak
Güller dereyim deryaya karşı.
Sıcak kokan hayaline uzanarak,
Gezdiğim yollar çağırsın çizgimizi.

Bütün mevsimler seni kışkanıyor,
Bütün gözler senin için yanıyor,
Bir düşünle kalbimi sana böleyim,
Açılsın yüzün, bir an da sana geleyim,

3-11-2018 Akhisar sy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201519/gulden-irak.html>

Sevgiliye

Hava kapalı, gök sinmiş dallarına mısraların.
Bir buğurdan gibi yılları sürükleyen,
Filizlere göz veriyor başakların,
Seni özlüyorum çaresiz,
Bir güvercine gülümsüyorum,
Her şey İstanbul oluyor,

Çocukların oyuncakları vardır,
Oyun değil gerçek,
Zamanın üstüne çadır kurmuş bir de güneş,
Ha bire doğuyor umut gibi
Çocukların elleri oyun gibi.

Çiçekler toplanıyor her sabah,
Yaylalar uyanıyor birer birer
Ayaklarının değmesinden anlıyorum,
Kurulmuş bir masal
şarkıların çağlayan sesine.

Katar katar sevinçler dolaşüyor boy boy,
Bir nesil gibi geçiyorsun önümden,
Beni bir yoksul gözlerin karşılar,
Zaman katar beni önüne,
Ellerim İstanbul kokar, bilirsin.

Harem bir çığlık, uzanır soluk soluk,
Üsküdar ağlatmış şiir gözlerini,
Moda bir yakışıklı genç gibi, serpilir Kadıköy'e
Beni yalnız sözlerin eder Azad,
Her sokak başında mezat mezat,
Beni yalnız ellerin anımsar.

Uyan, bir sevgili görünüyor ben de varım hayata,
Yürü de sensizlik bağırsın şarkımızı,
O aşk o büyü o gözlerini soluyan,
Bir entari gibi rengarenk,
Akıyor gözlerimden.

Hülya bir uzak diyarda sırça köşk,
Varlığın ki ayrılığından bitap.
Turnalar uçsun bir yelken gibi,
Solusun yoksul pencereme,
Zaman boynunu büküp utansın.

Kırkağaç / 10/12/2018 sy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202936/sevgiliye.html>

ÇİNİ MÜREKKEP

Çini mürekkepler çalkalıyor yüreğimi,
Masamın üzerinde sessizliğini bozuyor kalemim,
Karanlık bir bir haykırıyor,
Büyü kaplıyor yorgun kokan tabureyi.

Minicik bir tebessüm sürüyor sandalını,
Yürek nehrin ortasında dans ediyor,
Siliyor pasını akıp giden zamanın,
Bir sokak kalıyor gerisine,
Sonbahar dağılıyor bir an,
Şahlanıp giden aşkın yelesinden,
Bir de seni tanıyıp başımı eğiyorum.

Yüzünde beliren onca umarsız kaçışlar...
Soluk soluk çarpıyor sevgi duvarına,
Haykırmak da boşa değil hani,
Gözlerin gülüyor, dökülüyor hüznün,
Baharı selamlıyor masamda, susamış demlik.,
Her yudumunu bir bir damıtıyor.

Sokakta bir öksüz lamba yürüyor,
Karanlık, sevinç içinde selamlıyor gökyüzünü,
Yalnız kalan bir anda sen oluyorsun,
Ben koşuyorum, üşüyorum,
Sen nerdesin, nerede yanıyorsun?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203612/cini-murekkep.html>

YARIM KALAN

Koparma ellerimi gözlerinden yağmurun sığağında
Sür beni yaşatan derin kanyonlarda
Yalnız bırak,
Suskun apansız bırak kendini
Bir boşluk saklasın ılıdayan gözlerini,
Ellerimde bir şiirin redifi,
Bunları dudaklarına say, bitmesin,
Ha beni ararsan şiir gibi,
Sorularda bul kendini,
Dalıver, öylece bırak gitsin taze tenini,
Ezgiler söylesin masalımızı,
Haa, seni ararsam biliyorum yoksun madem,
Bir bulut kokuyor, öylece donuyorum,
Dizlerim çözülmüş bir çöl duldasında
Beni terk ediyor uzayan hasretlikler

Kanatma, yoksul ağlarım usanmış,
Her gün aynı şarkıyı söylüyor radyo,
Fırtınaya karış diyorsun ha senden öte

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203959/yarim-kalan.html>

İlk şir

Okul kapısında,
Bir gelecek beklentisiz,
Birden elimde kalem, kim tutuşturdu
Artık ben de başladım sanırım,
Şiir gibi düşünmeye.

1997, çocuk kalbim, saf ve mavi...
Ağlıyorum, bilmeden de olsa,
Oysa şiir gibi yaşıyormuşum,
Şiir kadar ayaktaymışım,
Bir yıkılıp, bir diriliş ki nerden bilirdim?

Seneler küçülttüğçe kalbimi,
Okula demir atmışım, bekliyorum hala,
Şimdi ellerim yosun kokuyor,
İlk şiirin hatrınaydı her şey,
Bir kuş ki maviye hasret.

Acemi ellerim, duygusal kalbim,
Şiiri yazdıran sebebim,
Bir de üniversiteye hazırlanıyorum,
Olmadı işte,
Çalış çalışabilirsen.

Şiir işte susmak olur mu bir köşede,
Bir kalorifer köşesine sinmiş bakışların,
Zaman bir koğuş avlusu gibi,
Yürü bakalım şimdi dizlerin çözülmüşken,
Bu şiir ilk ki, ölüm gibi bekliyormuş meğer.

1997 Alaşehir sy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204619/ilk-sir.html>

ANLADIM PERDELER KAPALI

Bakışların uzatıyor penceremin alevini
Kızıldan bir güle dönüyor gözlerin,
Sonra bir boşluğa öylece anlamsız
Bir gülüş ki sorgusuz beklerim,
Tarifi yok içimde bu sözlerin.

Şimdiden biraz geniş zamanlar istedim,
Giderken kal demeni özledim,
Kalmam bilirsın, perdeler kapalı, sen yoksun,
Her sabah yoklarım gözlerini.

İçerde soluk alıyorsun, kimse görmüyor nefesini,
Dışarda bir balık oluyorsun, okyanusuna hasret,
Bir gün öyle mahzun bakıyorsun,
Kimse sevmesın diyorsun, ellerine uzak.

Yanıyor yanıyor hüznün arkasına sığınan...
Birden çöle bürünüyorsun, nicedir kayboluyorsun,
Bilmesem diyorum, yokluğuna bir kağıt kadar yakın,
Anlıyorum senin gölgen kalmış üzerimde.

Buket buket soluyorsun her saniyemi,
Çiçek tarlalarında kalan gözlerin,
Anladım, susuzluğun bir yol oluyor,
Çoraklığında kalmanı özledim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205053/anladim-perdeler-kapali.html>

PEŞİMDEN KAÇMAN BUNDAN

Bundan...

Olmaz ki böyle sorgusuz sualsiz!
Hayallere yelken açmışım, sebebi bundan.

Ve dünya senin ekseninde,
Sular damla damla,
Bir şeyler olmalı gözlerine dolan...
Bit, bit akıyor, yokuşunda kalakaldım,

Madem saat sana ayarlı, ne diye duruyorsun?
Her aşk masalını kendi büyütür,
Bundan değil mi içine kaçışın?

Baş ucumda bundan öte uzak duran bir şey var,
Çek yokuşun birinden,
Usanman bundan...
Kleopatra, Afrodite,
Çeksin kendi acısını,
Peşimden kaçman bundan.
Güzelsin madem,
Umarsız bir felakete isyan,
Dağıtıyorsa saçlarını bir öfke,
Açlığında korku seviyorsa bedeninin desenlerini,
Yor, diyorsun ne gördüğüne duyarsız,
Kaç kaç hala berimde uyanıyorsun,
Bir kurşun bırakıp ateşin ortasına,
Gülüyorsun perişan hallerine,
Dağıtıp sahillerine koşan halesini aşkların,
Bir uzanıyorsun,
Madem gelmek hayal,
Kalbime bir göz bırak.
Umutum Bundandır.
Usandır,
Uslan,
Uyandır bir bir!
Diril, diril nafile.
Elli ilk öpücük gibi,
Fıtil fıtil çek nafile.
Usandır bakalım,
Odan kale olsun,
Kalbin hasret kalsın da gör.
Ellerin titrek çaresiz kalsın da gör,
Seni yar değil, bir rüzgar alsın da gör.

El koşar bir nefes bile,
Coşkun coşkun bir an olur diye.
Bundandır, el kalmaktan korkmayışın.
Zaten yoksun, gölgemde soğuyorsun.
Her tohumda bir filiz doğuyorsun,
At içine, usandır zamanı.
Artık kalbinden uzak kalplere kalma zamanı..
28. 12.2018 akhsr

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206409/pesimden-kacman-bundan.html>

Toprak ilmek desen saçları girdap

Don Kişot av olmuş, ha sen de sev,
İnsanlar der geçeriz, ha şunu bileydin,
O gül yanaklar, dideler, biraz da büyüler geçer,
Rüzgara sormayın Baudelaire kadar
Kavgacıdır çiçekler.

Ruhumun rengi gri, düşün de gerisini,
Elem bulutlanır tepelerden, türküler ürperir,
Çıkar at diyesim geldi bedenimi ötelere,
Biliyorum, eskisi kadar korkmuyorum,
Deniz atlı gecelerden.

En yalnız çoğul bestelerini karıştır adımlarına,
Dert değilmiş bir de sen ha uzak ha soğuksun,
Bir yer gördüm, düşünüyorum, çay da tam deminde,
Yeni uyanmış krater gibi deliyor yüreğimi
Uyanmış da çatıyor kaşlarını.

Kedim kara tam da kaybolmuşum,
Gün şafak kadar hani yollarımız sahici,
Anlamıyorum, pelesenk bir ufkun içinde
Kara bahtın umrumda mı, yollarımız ayrı.
İçerde buzdan alevler.

Kimi bilmem şöyle, dağılıyorum, başım duman,
O söylentinin çığ geçmiş içinden,
İster dolunay ister kalabalıksın,
Ovalar, bir yamaç ağzın yine sıkı,
Gör de geç eminim susacağından.

Toprak ilmek, desen saçları girdap,
Metaforlar yoğurmuş tuzlu alkışları,
Beni görmedin, ya ne gerekti bir de,
Umufak bir sağır beden yırtilıp sızar,
Beni gör geç, biliyorsun anlamazsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207512/toprak-ilmek-desen-saclari-girdap.html>

YALNIZLIĞIN RESMİ

Yalnızlığım ben.

Bir ışık uzanıyor gökyüzüne ve ellerim...
Gelecek bir zaman değil umut sanki,
Ömrüm duygulardır, kalabalıkta yalnızdı ömrüm,
Bir resme öykünüyorum her sabah,
Sanırım ona kendim de alıştım :
An gelir, çizgiler değişir, beğenmem.

Ben yalnızlığım,
Düşlerim düşüncelerime uzanır,
Ah bu duygular
Adam etmez beni,
Malumudur denizin tuzunda gölgem,
Derbeder bir şey olmalı umut,
Bulur yolculukları.

Yalnızlığın resmi yoktur,
Rengi hiç olamadığı kadar,

Duvarda gölgene öykündüm,
Bu sen misin,
İçimde bir satır karalar beni,
Yalınkat sözlerim,
Öyle anlamsız,
Bakar öylece resimsiz yalnızlığım

15.01.2018
00.13 AKHİSAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209818/yalnizligin-resmi.html>

SUDAN GÜFTELER

Sudan güfteler sığınağı hatıram,
Siniyor,
Buram buram sinemde,
Siniyor soluğum.

Sudan nağmeler yunağı şuram,
Kokuyor soluksuzluğa.

İnce ince ve bir dokunuş...
Bir bir ve cıvı cıvı...
Yalnız bırakma, gel biraz konuş,

Bir arık gibi,
Köşe başları kıvrım kıvrım,
Aldatma yalvarırım,
Yağ öfkeme doğrult beni.

Işıltı ve ardından,
Kör yanılgım bir DOLUNAY,
Medcezir dalgası,
Sahi bunu yokluğuna say,
Hasretin yağmurun gölgesi.

Bugün seni özlüyorum,
Neşemden ölüyorum,
Kırık bir vazo,
Seni çağırıyor bana.

Damladı, durmadı,
Aynı yere, inleyerek.
İçim oyuldu, durmadı,
Yağmurun dansını dinleyerek.

29.04.2005 UŞAK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212171/sudan-gufteler.html>

GÜLLERİN YOKLUĞU VE BEN

Seviyorum seni,
Bir çınar gölgesinin heybetinde,
Gülmelerin ilkbaharındaki bakışta,
Seni terk ediş türkülerinde özlüyorum,
İki tutam tutkunun ölümsüzlüğünü,
Nefesime senin için çekiyorum.

Baharlar korkuyor gideceksin diye,
Kokun baygın, endamın kalem gibi,
Rüzgarlar senin hasretinle sarhoş,
Sümbüller buruk yokluğundan,
Goncalar, gelincikler susuz sensiz.

Seviyorum seni tende yitmişken anılar,
Sensiz alem yalnız,
Derbeder aşıklar artık geçmez kapısından gül bahçesinin,
Özlemin ölümlerden öte,
Sevgin sert soğuklardan sessiz.

31.08.2003 00.12 Denizli 🌩 sy

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212554/gullerin-yoklugu-ve-ben.html>

Evler

Odalar nefes alıyor,
Babam tv de ma başında,
Odadan odaya geçiyor çocuklar,
Annem herkesi izler,
Bir daha tatil gelse diye gözler,
Evlatlar kavgalı, küs asık suratlar,
Annem saçlarını okşar endişeli.

Odasına tek tek bölünür herkes,
ay içerken elde mısır,
Annem birazcık sevgi bekler,
Baba, oğul, torun yan yana
Üç nesil ki birbirinden farklı,
Annem ay içer açık,
Gözleri nemli,
Odalar sıcak olsun,
Yüzler sıcak

Alaşehir, tatil günü, 29.01.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212930/evler.html>

Saklısın

Saklı umutlar yeşertiyor yüreğim,
Bir volkan, ateş de kavrulur hani,
Düşlere yaslanırım kıvılcım misali,
Ne gün yanacağını düşünürüm.

Bir tomurcuk gül durur ortasında,
Gözlerin çıkar karşıma ansızın,
İrkilir kalbim yosun tutan okyanuslarda,
Gözlerin ağlatır yanan akşamlarımda.

Kuşlar da öyle süzülür ki duramam,
Bahar bahçe bir hengame, dağıtır beni.
İçimde uzak özlemler koşuyor hani,
Neredesin dağlarına bulut olduğum.

O patikalar, o menderesler, o yol süreği,
Bilirsin, uzar gider sevmelerin ötesi,
Bu taş olmuş bir hayalin yüreği,
Kaçışlara göçebe kanyonlara vurur kendini.

Beynimde şimşekler çakıyor, gözlerim dargın.
Bakarsın, çekip giderim bir gün.
Hayaline demir attığım yolculuğunda,
Bilirsin, gitmeler asla duramaz her seferinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221370/saklisin.html>

SÜRGÜN Bir FİLİZDİ DİLİME SOKULAN

Neredesin biliyor musun
Her bahar tekrar uyanıyorsun
Her taraf karışık yastık bir tarafta ve yorgan
ve ellerin sere serpe uzatmış sarmaşıklarımı göğsünün ta üstüne,
Öyle uzanmış ki kalbim durgunluğuna
Bu sabah da ben oluyorum sayende
Dudakların hatırı da unutulmaz öpmelerim de boşuna değil hani,
Ne zaman sana sokulsam bahar gibi cıvıldıyor yuvasında kalbim
Öp beni
biliyorsun her şey dudaktan çıkar yürek de öyle
Bir o kadar sen kırılmış
Ama daha sürgün bir filizdi dilime sokulan
Beni öp ve açık bir pencere beslesin suyunu dallarının
Bilirsin o şehir güzel kokar sen varken
Deniz uyanır çarpar sahillerine boş sayfaların
Bilirsin dolmayan hiçbir hüznü bitirmez aşkı
Bilirsin seni bekleyen bir haber var mutlu ellerimde
Bilirsin senden gitmeden geldi her son başa dönüp
Sen kucağımda açan bir sümbül
Dudağı çatlatan bir sürgün
Ayılt bu baygın ruhuma serpilmiş hülyaları
Bu şehir senin arkanda hala beni bekliyor
Bilirsin eller değerse kendi ellerine sahip
Vermiştir artık bedelini kaderine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234203/surgun-bir-filizdi-dilime-sokulan.html>

Gençliğim eyvah

İstasyonlar, bir el kadar uzak.
Sirenler çağırıyor vagonları bir bir,
Zaman göçebe özlemlerde uçarı,
Oysa gidiyor her şey gibi telaşım,
Oysa kimsesiz paylaşmışım gençliğimi.

Denizler sahillere vuruyor gözlerimi,
Dalgalar çağırmış öyle gülen tebessümlerimi,
Rıhtımlarda kalmış her şiir gibi,
Vuruyor sahiline çarptığım gençliğim.

Çocuklara oyuncak olmuş zaman,
Harcanmış bir kağıt parçası masal gibi,
Bitmeyen mutluluk dokuyor desenler,
Gözlerime hala masal gibi gençliğim.

Perdelere asılmış güneşin gözleri,
Her sabah yüzüme kavuşuyor hasretin,
Bir yalnızlık paylaşıyor masa başında kitaplar,
Karşılıyor zamanı kapıda gençliğim.

İstanbul güzel şehir, Ankara yolculuğum,
İzmir bardağa doldurdum seni,
Bir şehir ki durmuyor ellerimde,
Manisa'da bir sitemdir gençliğim.

Gençlik bana bir şiir gibi armağan,
Soluk bir hüzne her gece yelken açmışım,
Bir büyük boşlukta kaybolmuşum,
Sarılmalara kucaktır gençliğim.

8 Haziran 2019 Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1237427/gencligim-eyvah.html>

Saçlarımın Karası İstanbul Tüter

Bizimkisi alinyazısı...
Doğdu, yeşerdi gözlerinin filintası.
Çiçekler mi bahar gibi yeşermeli,
Yoksa şiirlerin başakları mı?
Saçlarımın karası alinyazısı...

Seni bekliyor ellerim her gecenin üçünde.
Biliyorum kimse gelmeyecek.
Gözlerinde çiçekler tazelenmiş,
Saçlarının karasında umut çiy tanesi.
Bilirsin,biz adam olmayız.

İstanbul' da yollar altından,
Kuşlar masal anlatıyor.
İstanbul orada öylece duruyor,
Ah, siz bilmezsiniz,
Ben düşerim yoluna bir şubat vakti.
İstanbul yine sarhoş.
Ben o eski yerimdeyim,
Düşmüşüm diline, Galata Kulesi duymuş,
Ben öyle sevmem boyalı sözleri.
Pilav tavuk 5 lira sormak da ayıp değil,
Bir şiirin yoluna düşmüşüm, karnım tok,
Burada bütün yollar sende birleşmiş,
Eminönü'nden yürü Galata' ya, ardından Taksim,
Ah, yıllar vardı seni çok oldu göresim!

Saçları nehirler gibi ayak bilmez şiirdi,
Aşk, her akışında bu yokuşu bilirdi,
Bazı sustu bazı Mecnun gibi delirdi.
Bir yanım yoksul, sırtımda çanta...
Seni alayım, bu dünya yerine İstanbul'um ol,
Beni sen tut, vapurun girişinde oyala,
Birden aklıma düşersin, seni görmeli,
Çocuklar gibiyim,
Korkuyorum, üşüyorum, tut ellerimi.

Ben bir çiy tanesi buldum düşlerime,
Bazen gizlice sokuldum gülüşlerime.
Bazen bulmuşum kendimi Maltepe'de,
Çiçekler kışın uyanmış, ah kimseler söylemesin!
Elimde yoksul pencerem,
Gittiğim yerde gelmek gitmedi.
Biliyorum, gece bir duman kadar ürkek üç dedi mi,
Ellerini tutasım gelir,
Utanırım yalnızlığımdan.
Bir başıma yürüsem derim hep yürüsem,
Senin gözlerin deniz olur mu dersin,
Saçlarına taç yaptığım İstanbul?

24/06/2019, Akhisar, Gecenin 3'ü.
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1239848/saclarimin-karasi-istanbul-tuter.html>

OYUNBOZAN

Çıtkırıldım oyun...
Doğa her şeyi saklıyor,
Oyunbozanım,
Rengimden tanıdı bu hayat beni.

Çocuklar, uyandırmayın sabahı!
Mışıl mışıl uyu, korku görünmesin.
Belki tattı acıya karıştırdığı.
Bulutların kaçtı rahatı,
Bir çocuk gibi..
YILDIRIM gürlemesi,
Çığırkan bereket!
İnmek istemezken, bundan mıydı:
- İBRET.
Yalın olmak, birde bin olmak :
Tek seni mi anlatır,
Ana düşüncelerin bulunmazlığı,
Gidip gelmeler?

Oyun bozuldu,
Büyüttük,
Yalan hikayem gerçek oldu.
Bir fasulye fidanı:
Verimsiz uzadı durdu:
Bulutlar aldırılmaz oldu,
Fasulye fidanı, gövdesi dünyaya sığmaz oldu.

06/05/2005 Akhisar
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240489/oyunbozan.html>

KOLLARI BAĞLI GÜNEŞ

Bölmüşüm iki yarısı sana çıkmış
Gözlerim boyanmış, göremiyorum.
Kelimeleri battıkça çıkaramıyorum,
Yüzüne vuruyor gölgesi ikindi üstü.

Çıkmışlar, kalabalık süzmüş durmadan
Yağmur fazla gelmiş, toprak usanmış.
Eğiliyorum, kokunda bir nefes...
Çıkmış aslında yokum dediklerim dışına.

Anlattım ha bire ve kimse duymuyor
Duymasın da adımda gizli olan beni,
O çayın yudumunda yine yazılmış
Adında kullanılmayan her satır.
Bir çakıl ki her mevsim,
Denize yeniden atılmıştır.

Eşim, dostum, çocuklarım..
Tuhafım, biliyorlar aslında.
Şiir düşünüyor evrene,
Masal anlatmak kalıyor geriye.
Biliyorum, her şey tutmuş benliğini,
Çamur da bulaşsa sormuyorum:
İki sözün arasında kaydını düşünüyorum.

Çok öfke iyi geliyor biraz sıcağa,
Yürüyüp kayboluyor birazdan,
Selam sabaha kavgalıyım kim varsa
Bütün hayrı bir bardak çaya
Kendime bile yaklaşmaya.

Yalansız değil bir körebe bataklık gibi
Kendine dönüp ayna mı arıyorsun
Sen de farkında değilsin belli
Kolları bağlı güneşe odaklanmış
Yollara düşüp bir yere gitmiyorsun.

Yine saat 3.
30/06/2019 Akhisar
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240726/kollari-bagli-gunes.html>

Çirkin

Durmadan koşuyorum, dumanın peşinden.
Çiçek aynı yerinde duruyor,
Bahar mahsene çekilmiş,
Ellerin gözlerine resim çiziyor,
Yaralar aşk ikliminde,
Umarsızlığın yakışıyor,
Çirkindi nefesine aldanışım,
Sebeplerin sürüklüyor peşinden,
Filizlenip beni alıyorsun ufuklarına,

Sabahların öyküsü hüznölü,
Kaç kez el salladım sana,
Rıhtımına sığınyor yolculuğum,
Beni büyölüyor hasretin,
Bir kez daha büyölüyor ellerim,
Sabahları özlüyorum,
Seni özlüyorum zamana sarılıp.

Çirkindi düşlerime rehin bıraktığın,
Derin gülüşlerine dokunuyorum
Beni apansız bekliyorsun aynı yerde
Dargınlığına serilip uzanıyor her halim
Nedensizliğin sarıyor,
Gülüşlerin beni rehin bırakıyor,
Apansız uzanıyor gözlerin zamanın perçemine.

Çirkindi, dağılan ısıtıllara boğdun beni,
Esti rüzgar kollarıma toz duman,
Söylettin beni kırgın kırgın,
Dumanına gizlenip özledim işte,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241039/cirkin.html>

Çocukluğum

Anılarda yaşıyor gözlerim
Tozlu sokaklar oyuncağım
Gülmelerimi hiç unutmuyorum
Sobelenmiş bir bulut oluyor sonra
Çocukluğum, ipek mendillerle bal satar yağ satardı.

Erik ağaçlarına dadanırdım
Elimde çelik çomak
Bilyelerim altın değerinde,
Ne var ki şimdi
Bir köşe başı yalnızlığı yaşıyorum.

Uyutmayın beni, zaman çok tatlı.
Çocukken sıcaklar bile serin
Kimse görmesin, sokak sokak gezeceğim
Çamur kokan anılarımla
Kirli kalacağım gülümseyerek.
Uyutmayın beni, çocuk olacağım.

Elimde ucuz lastik bir top,
Peşine düşmek beni mutlu ediyor.
Okul bahçesi sanki evim,
Dostluklar salçalı ekmek arasında
Sonsuz bir öğün oluyor sonra.

Küçüktüm, zaman su gibi geçti.
Hatalarım şirin yaptı kimi zaman,
Kimin zaman unutuldu affedilerek.
Küçüktüm, zaman içimden geçti,
Sanki gözlerimin önünden bahar geçti.

Terlemişsin, koşmuşsun, yine mi hastasın?
Kimin umurunda ateş gibi yanmak,
Denizlere açılmış bir yelkenli çocukluğum,
En ağır dertler bile güldürürken,
Ellerimde çiçek gibi açılır çocukluğum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241238/cocuklugum.html>

Çardak

Şuracıkta kıvrılalım gelir,
Eser içime serin serin,
Yıldızlar üstümden yükselir,
Işıltılara yaslanır gözlerin.

Mavi kanatlarınla yalnız benim ol,
Bir yoksul sahil ol mesela,
Aç kollarını yalnızlığıma
Kimsesiz bir gül ol mesela,
Mavi kanatlarınla yalnız benim ol.

Açılan bir gölgesin ufuklarda ılık ılık
Unutmuşum nasılsın üstelik yorgunum
Ruhum seni beklemeye çoktan alışık,
Bir kez de geçmesin böyle günüm
Açılan bir ufuksun ama hala üzgünüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242235/cardak.html>

Çünkü ben ölmedim

Sana söylemeyi unuttum,
Değiştim,
Çal şarkımızı,
Yeniden,
Bitmesin aşkımız.
Güllere vurgun,
Bu düş,
Bu gülüş,
Bitmesin,
Yeter,
Sana söylemek susmak olsun.

Kanadı tan yeri,
Seni bekledim,
Kurak kaldım,
Yosun yeşili tarlalara,
Tan yeri gelmeni bekledim.

Toz dumana karışmış,
Bu bakış kirli.
Sana berrak bir sonbahar besledim,
Unutmadım,
Seni bekliyorum her dakikam,
Yüreğim toz dumana karışmış,
Gel, ne olur, seni bekliyorum.

23.07.2005 Uşak
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242480/cunku-ben-olmedim.html>

Öteki Sevdalar

Önce senden uzaklaşıyorum
Öteki bir seste çınlanan,
Önce yorgundu, gerisi belli değil,
Bir kez daha diriliyor, duymuyorum.

Ötekini ararsan her şeyini kaybetmişsin,
Biraz biraz korkudur önünde yığılan,
Başlar yabancılık başlar sensizlik,
Öteki olur her şey şimdilik.

Dileklerim vardı yazdım okumadım,
Unutmak da kaybetmek gibi sahici,
Söküldü kalbimden yırtılarak,
Benim olmadı yine ötekiler gibi.

Çünküler yok olsaydı keşke,
Sustum görünmez bir kalabalık,
Yorgun yüzüme üşüştüler,
Meraktan çevreme bakmadım bile.

Öncesi başka mıydı bilmem ne desem,
Tuhaf mı olsa iyi kalırdım beklesem,
Belki gece çökecekti belki de birden
Öncesi ötekiler gibi bir şeydi işte.

Biraz sabır dilendi sabırdı yine beklenen
Öyle beklemişim, yüzüm bulanık.
Sesin orada karşılıyor gölgemi,
Hoş gelmişim o kaldığım yerde işte.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242908/oteki-sevdalar.html>

İpek Gökyüzü

Gülümsemen bir dokunuş,
Hafif tazelik örtüsü.
Bu, ilham gibi bir sunuş:
Sevgi bir çiçek, bir kuş,
Gökyüzüne örülmüş
İki dirhem belirti.

Dalmışım.
Ne bilirdim ki,
Sonra,
Karanlık dolduracak içimi.

04/05/2005
Süleyman Yıldırım
Uşak

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243033/ipek-gokyuzu.html>

Kuşlar da geçer annem

Kışlar yuva yapmış o sıcacık kalbine annem,
Kuşlar üşüşmüş ellerini açınca.

Dinle,
Huzura bağdaş kurdum şimdi,
Bağ evimin yağmur saağında,

Ellerin kiriş kırış...
Zorla yürüsen bile,
Elinde bir tepside iki ay,
Yağmur geçiyor gözlerimizin önünden,
Anne gibi kokuyor zaman.

Koyunlar, köpek sesi, ağaç dalları uğultulu,
Güneş gözlerin ısıtıyor da ruhumu,
Demleniyor bir bahar gibi kışımız
Bir yaşımız,
Bir aşımız
Senli sevdaların çoğul türküsünü söylüyor,
Anne,
Anne..
Yine ağlıyor musun?

Kuşlar, kanat sesleri, bu ötüşler
Uıyor yuvadan sevgiler, evlatlar, zamanlar,
Bu diyarda bir yadigar sen kalıyorsun,
Annem,
Annecim.

Süleyman Yıldırım/Alaşehir/2004
edebiyatdefteri.com
[italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243407/kuslar-da-gecer-annem.html>

Susan Sözlör1-2-3

Susan Sözlör - 1

Hani bir şiir vardı,
Susmak üzere
Dolu dizgin,
Araladı bütün perdeleri.

Radyoda türküsü sevdaların,
Unutmak boşunaydı,
Sırf onaydı,
Şimdi susmak vakti
Alış gözlerim alış.

Hani seni alıp götürecekti düşler
Bir şiire bel bağlamış bütün özelemler,
Fikirlerimi alıyor bulutlar,
Sözlör bir ağacın en güzel yanı
- Uzaniyor yine de kurumuş dallarına-
Beni terk etmiyor susan bulutlar.

Susan sözlör - 2

Hani bir şiir vardı,
Susmayı unutmuş,
Ellerime kavuşunca özlemiş,
Bir şiir ki
Soluk almış gerinerek,
Şaşakalmış ellerim güya
Hani o şiir vardı ya,
Özlemine kavuşan hasretlik.

Bir şiir ki
Babam kadar usta,
Hani anam mani yaksa
Dağıtır hasretini suskun,
Suskun ve dağınık olmanı özledim.

Balıklar bile gizlidir
Kendi suyunun krallığında,
Işığın titrek aynasına öykünürler,
Tehlikenin diplerinde,
Susuzluğuna yakınır feryat figan,
Çıkamazlar gölgelerinin üstlerine.
Balıklar bir şiir kadar hızlıdır ömrüme.

Alaşehir sözlörime perçem uzatmış,
Uzak kıvrımları kadar,
Türküler çağırır mızrap usanmaz,
Ağlar baş köşede yokluğuna isyan,
Sığınıp en gizli sularına aşkın,
Sarıklılara boyanıp çağlarken taşkın,
Bana masallarını yarım bırak,
Perçemine tutunsun yorgun gözlerin.

Hani bir şiir vardı ellerime yuva yapmış,
Bilirsiniz yok olur sığındığım bütün duvarlar.

Tellerine üzüm konmuş yeşil yeşil,
Güneş bile vurulmuş baygın duruyor bak,
Damağıma yapışmış çaresiz duruyor bak,
Ellerime damla damla salkımların düşmüş,
Saçlarına kör pencere vurgun düşmüş,

Açıp da bak yüreğime güneş yeşili yalnızlığım.

Hani bir şiir vardı ya,
Kuş uçmaz kervan geçmez,
Bir odanın suskunluğunda,
Gece parlardı,
Elimde soluyan yıldızlar,
Gece lambam keyifsiz ve korkak titriyor hala,
Hani bu şiir yosun yeşili dallarına aşık,
Özlemine aşık hala titriyordu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243946/susan-sozler1-2-3.html>

Rol yapmayın

Kınalı elleri varmış
Düş yorgunu kırlangıç yuvasına saklı
Gözleri alabildiğince hırpalamış umutlarını
Yaktın bir ateşe vurgun
Bu sürgün son bulmuyor
Vazgeçemezsin ki ne desem
Lütfen rol yapma.
Ellerin kınalı olsa böyle olur mu

Dünlerde kaldı bilemedim, büyümüşüm
Şaka diyordum unuttuklarımı
Gerçek olmuşlar bir bir
Dizilmişler karşıma bir destan gibi...
Hayal mi gerçek mi?
Kanatlarına bakıp ağladım,
Beni götürsünler istedim Kaf Dağına.
Lütfen hayal olsun da kurtulayım.

Birazdan o kızgın gülümseyişin aldatacak
Bir mutluluk uzatacak en küskün zamanı
Bir yırtıcı kuşa bakıp usanacağım
Götürdü bütün güzel düşlerimi ötelere.
Beni de alacakmış öyle mi,
Beni kandırmazsan sevinirim.

Çirkindi, yoksuldu, kimsesizdi,
çocuktuk bir büyük kadar,
Öteleri sorsan donuk kalacak
Gözyaşı uyandıracak hala orda bıraktıklarımızı,
Benim ellerim hala boş
Lütfen rol da olsa böyle bitmesin.

00.34 Alaşehir 23. 07.2019
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244176/rol-yapmayin.html>

Kime ne

Gece epeyce iki,
Yolculuk avuçlarımızda,
El ne demiş kime ne
Eşim ve çocuklar otobüste
Bindik keyfin terkisine
şiir kadar gurbet
Keyif kadar uzaklık
Damarda huzur akıyorsa
Kime ne?

Kulaklığımın biri oğlumda
Mışıl mışıl müzik ninni tadında
Dilimizde bir yorgunluk ki unutulmuş
Seni seyrediyorum oğlum
Yanağından öpüyorum,
İyi varsın baba sarılması
Kalbimin en derinlerinde uyanıyor
Keyfimizi bizden sor sen yine
El alem ne demiş kime ne?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244499/kime-ne.html>

Mavnalar

Çengelinde bir tutamsak mavnaların
Sarı saçlarına öpüşünü kokla sevdiceğim,
Yasaklarıma demir at engeline yetişip,
Sarı saçlarının bir dalgasına
Yüzüme çarpsın rüzgar bir o kadar
Bir balık ol sonra hengamelerin ortasına pul pul.
Gözlerini taşısın mavnaların en bulutsu bakışları.

Limanlarda martılar rıhtımına yanaşır,
Uçuşur gözlerine hayran sere serpe.
Ne yaman ırkileceğime aldanırım,
Mavnaların en taşınılası rotasında,
Ellerin yosun tutar akşamlarıma.
Bir yaprak, bir isyan dökülür,
Yüküne ağır bir kalabalık kaçır birden.
Beni bilirsın, ne halt edeceğim belli olmaz.
Öleceğimden korkarım kalbinin oltasında.

Kulaçlar göç vurgunu sürgün deryalarına,
Düşünürüm daha zaman dolmadı mı.
Yaslanır tellerine bir suyun hürmetine,
Kalbim çıkar karşıma şaşkın ve çıkarsız,
Yürütür bu ömür beni,
Yollarıma çıkar karşıcı kuşlar,
Falezlerine tutunur düşen dalgalar,
Mavnalar taşır beni en yoksul ülkelere,
Bakışın kurtarır beni.

Söylesene çirkin zamanları ellerime çağırın yine sen miydin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245274/mavnalar.html>

HAREMLİ SEVDALAR

Kayıkçı Harem açıklarında,
Ağ atmış göklere göklere.
Deniz berrak, tenimizde bereket,
Savurdu ıslak gözler uzaklara,
Yelkenler gururlu, sıkı,
Sevdik balıkçıl kuşları ölesiye,
Vapurlar köpürdü avuçlarımızda,
Harem selam durdu sevinçlerimize.

Takalar geçti kalplerimizin önünden,
Bağırdık heyecan dalgasına eşlik ederek.
Aya takıldı saçlarımız bir an,
Yakamozları doldurduk biter diye,
Takalar kulaç kulaç çarptı düşlerimize.

Nasıl imkansız bir yolculuk bu,
Fırtınalar çıktı kıyılardan uzak,
Güvertede bekledik korkudan,
Elimiz boş, bulutlar karşıcı,
Dönemeyiz belki geri,
Çek bakalım yeniden kürekleri,
İmbatlar karşılasın kuzeylerde seni,
Bakarsın bu serüven,
kaptanıdır güzelliklerin dümeni,

Denizle gökyüzünün birleştiği yerde,
Kuşların kanat çırpınışlarında,
Yedi renk açar gözlerimizde,
Bakarsın kül rengi sevgiler büyür içimizde.
Harem'le Kadıköy sevinir geldiğimize.

07.02.2005 Uşak Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245910/hareml-sevdalar.html>

Mitoloji

Troya yaslar dalgasını suskun,
Siperden çıkar güneş güzeli İonya,
Vira gözlerine demir atmaya,

Rahatın mı kaçtı senin de
Zeytin ağaçlarını okşarken rüzgar,
Akdeniz'e sofraya kur halikarnas,
Balıkları seyredalmış rıhtımlar,

Karun altından ellerini toka yapmış sana,
Süslü kızlar tebessümlü
Hitit kadar ölsem bugün,
Saçlarına dolansın gözlerim,
Son bir kez dirileyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246624/mitoloji.html>

NERGİS ÇİÇEĞİM

Sokak dökölüyordu avuçlarıma
Islanıyordum tam da yirmi damla yaş saydım
Kızgındı tam da senin gibi konuşmuyorum lakin
Çiçekleri öldürmeyin bakarsın dönerim geri
Sokak körebe bir boş sayfa arkasında
Beni bırakmayın bir başıma ölürüm.

Gözlerinin tam ortasında baygın saçların
Süzülüyor ağlayan ağlatan nergisler gibi
Tanrılar tutmuş perçeminden
Nergis kokluyor ağlatan gülüşlerin
Beni bir kez vurdular on kez öldüm
Kopardığım her nergis yaramın yarası oldu
Beni kan kızılı hüzzamlara yazmışsınız
Seni bir suyun yosununda çaresiz bıraktım
Korkulara yaprak döktün her gece
Nergisler kucağıma sokulmuştu
Kaderim ağlayarak beni bekliyordu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247031/nergis-cicegim.html>

İşin başında

Başında yoksul bir kasket
Şu işler bitmiyor be oğlum,
Traktörü çalıştır sür gidelim,
Başımdasın cebin kalbin kadar temiz
Napalım be olmuyor der durur
Üzümlere gülümser,
Çiçek sular,
Bugün de kal be oğlum,
Çayı abim koysun o güzel yapıyor,
Ha şöyle beraber olun,
Yaş yetmiş altı benden çok çalışır,
25 inde hacı olmuş kimseye zararı yok
Yıllardır aynı hep gariban babam,
Yemeği ben yapayım bu kez annem dinlensin,
Anam gurur duyar benimle,
Babam da över ha bire,
İşte oğul sen gitmesen diyorum,
Az yardım et,
Üzülürüm kalırım gidemem,
Yanında hiç ses edemem,
Hayırsız evlat olduk bari biraz düzeltelim
Şimdi biraz oldu mu
Memnun musun babam,
Üzümler yüzüne gülsün
Bir kez de mutlu ol,
Cebin para dolsun, hasadın bol olsun,
Mutlu ol yeter ki baba,
Bu dünyada işin başından aşkın,
Söz seni hep seveceğim,
Yeter ki sen sağ ol baba.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248944/isin-basinda.html>

Yaşlandıkça

İnsanları bilirsiniz,
Bütün rezillikleri yapar,
Yalnız yaşlanınca adam görünümüne bürünür,
Yardım eder, dua eder, nasihat eder.

Ben de yaşıyorum,
Her gün bir şiir yazmak istiyorum, ağlıyorum,
Bazen bir şiir yazıyorum, hüzünleniyorum.
Dönüp dolaşıyorum aklımdan başka bir şey yapmak geçmiyor,
Şiir olsun istiyorum her tarafım,
Ne zaman böyle yapsam kısa süreliğine de olsa insan oluyorum,
Bu yaz babama yardım ettim tarlada,
Kız kardeşime seni çok seviyorum dedim,
Annemse hep aklımda zaten,
Ne zaman bir şiir okusam kendime yardım ediyorum,
İnsan olayım diye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251805/yaslandikca.html>

ŒEY

Sorma ilk sözüm buydu mısra küçük
Anlatma, bırak kalsın,
Yine ve yarın gene başlangıç...
İlk ve son aynı sanırım.
Bir akşamüzeri çıkıyorsun kalbime,
Düş vurgunu, gönöl yorgunu
Œey sana bir Œey söylemem lazım,
Œey, sonra söylerim.
Ertelenmiş Œeylerin peşinde örselendim,
Kalbime anlatamıyorum dünđeyim hala,
Sahi bu hep böyle sürüp gidecek mi.
Sus diyorsun, olmaz öyle Œey,
Bütün cesaretini bırakıp,
Ruhumu dinliyorum hiçbir Œey olmamış gibi,
Oysa bir hayal yıkılmış eylöl gelmiş her gün
Oysa bütün sayfalar karanlık gibi doğmuş,
Kapatıyorum gözlerimi,
Bir Œey de yolunda gider belki diye,
Her gün farklı yoldan gidiyorum,
İnsanlar bakmıyor yüzüme,
Bu gün de bir Œey öğrendim,
Kendim gibi olmayı,
Cesur da korkak da olmak,
Bir Œey olmadı demeden,
Bilmem ki ne söylesem,
İşte öyle bir Œey var içimde,
24 saat gizlediğimden ziyade.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252913/sey.html>

VİZYONA GİRMEMİŞ FİLM

Edebiyat, soba başında alınan ısı,
Gece karanlığını aydınlatan fener,
Duyulmamış hikayeler
Ve suyu doldurulmamış kovadır.

İnsanı hayata döndüren,
Soğukta içilen kahve,
Alından boşalan ter,
Nasır tutan eller...

İmzası atılmamış sözleşme,
Okumayı söken 53 yaşındaki anne,
Açılmamış televizyon,
Vizyona girmemiş filmidir edebiyat.

2015 İğdır Zt saygılarımla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1253201/vizyona-girmemis-film.html>

İstemelisin

Bana mı kalmış insanlığın hayatı,
Sev, sarılma, gör fark ettirme,
Kenardasın aciz ol o kadarı iyi.
Başkası bilmesin seni ve gizliyi
Bir kalp gibi duruş kadar katı,
Gözden ırak ki bakmasın gözlerime.

Hani ne istesem yapmalıyım,
Bir düş kadar büyülüymün yalnızca,
Aynanın karşısına geçip ben buyum
Dediğime bakıp yine yapmalıyım,
Ben bir düşten düşmüşüm yalnızca,
Bir hüznünde gülmektir huyum.

Tarlada başak çiçek gibi saçılmış,
Gözlerim bu yaşta yeni açılmış,
Acıdan, dertten çokça geçilmiş,
Susamış kuraklığın deryasına yaslanıp,
Bir isteksizlikse işte o bende seçilmiş.

Hayat yardım etmez gitmezsen yanına,
Yardım beklemek de kastetmekti canına,
İlla acı değil gerçek girse kanına
Düşlerinde gerçek olur masal kervanına
Beni görmediysen hala farklı tanıma,
Öyle çok da kıymet vermem canıma.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1254483/istemelisin.html>

Bilmiyorum

Bilyelerimi saymadım,
Sokak başları kerpiçten evler...
Kaç adım yürünür çocukluğuma,

Çıkar gelirsin diye bekledim,
Çok yakınsın biliyorum, ellerim hala sıcak,
Yüzünde yorgun değil yıllar,
Bu sabah da sıcak bir çayı özleyip,
Derin bir ah çekip nemli gözlerim,
Heyecan gibi bir şeydi işte.

Kaldırıp at diyorsun,
Avunulur mu sen söyle,
Bitti diyorsun sayfaları kapatıp,
Karlı avuçlar terk edilir mi,
Soba başında birikmiş anılar,
Biraz daha beklesem mi, bilmiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1254981/bilmiyorum.html>

KARA KALEM

Ne zaman gülsem bir sel olur gider tebessümler,
Açarım kollarımı boşluğa yel olur gider tebessümler,

Boğazımda çok yakın düğümlendi ağlayacağımdan korkarım,
Bilirim ki yokluk en güzel duygu ki varlığından ürkerim.

Sevmeyi öğretti bana sevimsiz her yüz,
Biz sevgilerin kalplerde kaybolan türküsüyüz.

Bana bütün bu olanlar gerçek desin ne çıkar,
İçimde öyle bir yar var ki uçurum da gelse yıkar,

Gözlerin gülme de ben sevgiye böyle alıştım,
Sensizlik bir masal diye diye sana ulaştım,

Sevdiğim alın yazım önümde giden bir yolmuş,
Hangi sert duvara çarpsa o çoktan bu yolu bulmuş.

Ömür gaye değil, gayret değil, şikayet değil,
Ömür paye değil, şan şöhretse nihayet değil

Başım yere bakar, yüreğim göklere uzanır,
Elimde bir kara kalem hayat beni böyle tanır.

Süleyman Yıldırım /Akhisar/ 1 Ekim 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255666/kara-kalem.html>

İbretten nasip

İbret kıssalarında gün ışığı...
Bütün marifeysiz karanlıklarda.

Yasaklanan mıydı öncekilerin var oluşu,
Bereket değil miydi cesaretimiz,
Yoksa konuşturamadığımız derin öfke mi?

Hiçsen bu dünyada,
Onca kapakları kapat öyleyse!
Zifiri yamaçlarda bıraktığın olsam,
İbret mi solur aciz makamı taşlara?

Yetersizliklermiş kuş tüyü bilinçsizliğim.
Uzaklığımı seyret hiçe yasak koymadan.
Simgelerden kuşandı kuş kanadı güç,
Karanlığın her bir damla yalnızlığı.
Olgunluk diyorduk yırtıcı aldırışımıza,
Niceliği, gerçekliği kimliği doyurdu zaman.

"Buraya kadar!" der dururuz sonunda,
İlk olur bu düşünce,
Sona koysan başlangıç biter.
Yığdık kerpiç yapısında kuruluğu,
Susuzluğu içtik en doymuş havadan,
Sözlere yama diktik,
Bu bir dyalektik,
Zincirle köz köz bağırdık,
An meselesi i kırılmazlığın bitişi.
Kızgındık, beraberdik oysa seninle ey yaşam!
Dokunamadığım ay parçam bu muydu?

Dağılır hepsi berraksa kırıntılar,
Çağrılara kapanır gözlerim,
Dağlara kapanır sis rüzgarım,
Sitem değilsen anlat bana, neden gizlisin?
En soluksuz doğruluk pınarı,
Nereye kaçışın?

07.08.2007
Uşak Süleyman Yıldırım

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1256245/ibretten-nasip.html>

BULUT

Bulut,
Gölgeni sana sakladım,
Karanlıktı maviydi beyaza dadanan.
Şimdi sana bir kez zıpladım,
Ellerimi bana sakladın, üşüyordun,
Balkondan salıverdim seni,
Güzeldin, benden ötede resim gibi bir şeydin.
Balıklar denizde, akvaryuma düşman,
Saz sesimde, kulağımdan düşen
Ayaklarıma sarkan bir umuda benzettim seni,
Yosun kaldın hiç eskimeyen,
Bense yağmurlardan kaçan bir çocuk,
Satırlara yalnız ikimiz gizleniyorduk,

Bulut, yorgun kanatlarına takıldı nefesim,
Ürkekti, yıldırım çakar gibi saçığına sokuldum,
Ağladım hiç belli etmeden altında,
Yürüdüm, yürüdüm,
Duman sandım önce gökyüzünü ellerimde,
Bir çakıl taşı fırlattım, suskun ve yorgun,
Kitap kapağına baktım, geldiğini görünce,
Bu sesin bu kadar ağır üzdüğünü bilmezdim,
Gizlenirdim her gece düşlerime,
Ölü bir yaprağın rüzgarla uçup gittiğine,
Bulut şahitti,
Bir nefes kadar umut doldurup yükseslere,
Şiirden de medet uman bir söz olurdum sadece,
Bir sonraki sözlerime beni yine bekle olur mu,
Gitme karanlıkta sakın ha hiçbir yere!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1257374/bulut.html>

YETER Kİ

Ŗu koskoca dŖnyada kaldım ben başıma,
Yalnızlık koklayan gözyaşıma,
Dur artık,
Akma, yıktın diye
Sil gitsin hepsini,
Bırakma beni bir başıma, benbaşıma.

Belki gülŖp oynuyorsun,
Unutmuşsun çoktan beni,
DönŖp arkana baktın mı,
Yıktın beni,
Her şeyi unuturum,
Yeter ki dön geri.

Uşak 2005 Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258278/yeter-ki.html>

Bir yaz olsun

Çileydi,
Doğan güne yaz değsin hiç çıkarsız,
Sürükle belki kitapların değışir kapakları,
Taş evin önünde isli bir yokuş,
İniyordu yorgun yüzüm,
Çileyi sen unut ha geçsin de gör,
Uluyan kirli çakallar dans etsin sesli sesli,
Buğuların altından uçsun tarlada kelebekler,
Sen sevdalara bir şiir ekle gör de beni,
Bir yaz olsun kanatlarına sokulan,
Çiçekten bir halt olmaz, ebemkuşağına yaslanan,
Bir büyü soluklanır her seher,
Ayağında lastik çizmeler,
Kırlar toplansın sözlerine demet demet,
Anam diyeyim, dökeyim avuçlarına
Yüzüme bakıp utandır beni bir şekere kanıp,
Ağla üstüne hayaller kurup,
Çocuk desinler, olur desinler,
Kayalıklara yaz gelsin gör hele,
Susar desinler koşmalara hasret,
Bir yaz sabahı öykünüp dallarına baharın,
Rüzgar kırmaz desinler ne gam ki,
Çileydi, çiğdemin sarısı avuçlarıma takılan,
Sen o elleri hiç tutma, gider diye,
Gözlerini saçlarına tak güler diye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1259272/bir-yaz-olsun.html>

Sokaktaki adam ve çocuk

Sokakta iki adam ve çocuk...
Çocuk amcalara bakıp güler ve ağlar.
Minicik ev çok uzak sokağın baş ucunda gizlenen.
Az biraz kaçır yakınlarından çocuk.
Oradan bir yerlerden ana ünlemesi ürkütücü.
Her zamanki gibi Ahmet yine mechuldür.
--Kim o yanındakiler?
--Anne bak iki adamı gidiyor sokağın,
Kaldırımlara yabancı dört ayak...
Gürültüden daha caydırıcı,
Korkak adamların duvar yüzlerini yoklamaları.

Gündüzü bilemem de gecesi çok aylak,
Denizli'nin yapmacık kaldırımları yüz yüze,
Bazen bir olaydan daha vahimi, tehlike sirenleri:
--Koşun o köşeden aşağı caddeye,
--Belki yakalarız ki en vahşice.

Beni bilmem de sen geldin geceme anne,
Sen de olmasan Denizli,
Bağrında bunca yıl beni kim tutardı,
Şevkatlerin kimisi tutarlı kimisi aksak,
Kızmayın bana, gelmeyin yalnızlığıma,
Nereden gelip nerede olduğuma değmeyin gitsin.

Sokakta iki adam:
Biri babam, biri ben şimdi.
Annem sokaklarda keşke bağırırsa,
Keşke ben uzaklarda olmasam,
Annem bana he desin, yanında olsam yeter.

Süleyman Yıldırım, 27.03.2002, Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1259531/sokaktaki-adam-ve-cocuk.html>

ZAMANIN GÖÇTÜĞÜ AN

Zaman,
Beyaz bir gölge:
Yeminle yıkanmış bir kayboluş,
Bilyeler ki unutmuyor döndüğünü,
Uzanıvermiş soyluluğa yüz sürülmüşlüğe,
Rüzgar yola çıkmış, daktilonun bir tuşu kırık,
Günah dağıttığımız doğru,
Yelkenlerin dalgalara selamı var,
Döndüğünde bir damla dokun uzağına,
Köze bilge olmuş bir karanlık:
Korku salmış penceresi açık kalmış,
Bir aözüm var zamana adanmış:
Masanın ışığına yaklaş,
Durduralım her şeyi, güzel kokular düşlerken,
Bak şimdi ağzım açık kalmış,
Trenler içinde saatin koluna biri takılmış,
Oldubittiler birdenbire suspus,
Hazırcevaplara meydan okuyor,
Men olunmuş bu büyüünün odağında,
Çılgılığı susturulmuş
Rengi taze, bir fidanın toprak altı,
Kapanmamış gözleri,
Bulut,
Gecede bir yıldızdı altına serpilten....

Kuşlarla and içtik,
Bembeyaz akan bir hava,
Uçurdukça karanlığı,
Zaman üşüyor göğüs kafesime hapsolmuş,
Örtünmüş tenime sokulup,
Esir bırakmış ürkekliği....

Zaman kol geziyor toza dumana inat,
Yol kesiyor,
Bir yol (kez) esiyor
Düşlerimin önünü kesiyor
Saçıma bakıyorsun her gün,
Tel tel dökülüyor yelkenlere karışıp..

Otobüs yola geldi az önce giderken
Taşlar anlamış soğuk kokladığımı,
Bir üzüm tanesinde dünya dönüyor,
Altında, üstünde ilaç,
Gözümde bir sokak resim oluyor,
Kız kardeşim resim getirmiş,
Yeni bir deste olmuş, gül yüzlüsün dikenli,
Anne sözleri zaman toplamış satır arasına,
Bakıyor ki yoracağı çoktan belli.

Çirkinliği sanat sanıyor,
Balıklar giriyor sohbet içinde,
Çocuklar desen, yamacına çadır kurmuş,
Bu sefer de izinli dallar kırılınca,
Zamanı bana da çağır yeşersin biraz,
Tekrarlarına yol yapmış unutan öyküleri,
Bir hasrete anlam vermek kalpten ileri,
Herkes çok bilirim demekle,
Sonra kapanıyor konu,
Duvardan biri atlamış o da işkenceli,
Ben hala gölgede bekliyorum, elimde çay,

Bulutlar öfkeli, rüzgar yolcu, deniz el aman,
Bıkmıyor, görüyorsun,
Bıkmamalıyım senden,,
İçümde dertsiz başsız dönüp duruyor zaman.

29.05.2005 UŞAK. SÜLEYMAN YILDIRIM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1260080/zamanin-goctugu-an.html>

DEĞİL Mİ HAYDARPAŞA

Treni kalkacakmış az sonra,
Bekleyenin.
Vapur içinde okunulan gazete...
Teker teker işsizlik haberleri...
Üzgün bir sayfa kırıkmış elinin terine,
İnişi zor kısmet geri kalmışlığına,
Beklediğin kırk öykü dökük saçık
Dur kalk yorgun bir gelecek,
Ateşli bir tartışma yüzü dönük,
Pencere kendi bakışında duruyor
Karanlık önünden sessiz geçiyor tanımadan,
Gurbet kuşları salmış başını sitemkar,
Trenden bir keskin fren,
Ne giden kaldı ne gelen...

Çok küskün bir manzara
Döküldü dudaklardan,
Bir çay, sallama, demsiz tatsız,
Anne sevgisi düşerse çocuğun sabah güneşine,
Bitirsin yalnızlığını beklenmiş hayaller,
Getir de hala hatırlayalım defalarca,
Çocuğun oyuncak gözleri ağlamaklı,
Ona doymak bir uzun sarmaşık

Gözlerim Kadıköy yokuşunda...
Meydana dileklerini serpmiş tutam tutam,
Sen, o iklime rüzgar getirdin
Bakışların serin bir kısa zaman,
Gözlerim! Seni tanımak inan zor,
Kalabalıkta güzel hatırlıyor
Cebinde unutulmuş çakıl taşını.
Söylesem diyordum ne zamandır,
Ayaklarımın izinde bağırın şarkılar bekledim.
Haliç'te uslanmaz bir gün kokuyordu,
Metroya dadanıyordu ellerimin yazgısı,
İşten kalma yosunlar dokurken zaman,
Haydarpaşa değil mi beni alan,

İçimde titreyen bir gölge...
Yürüyor bilmeden aldırışına hapseden ülke,
Başımda o dert ki sevinir varlığına,
Vira bismillah çeker içimde bir başlangıç,
Bu bitmez telaşlarında yılların sessiz,
Haydarpaşa'dan geçeceği geçmezdi aklımdan.
Elimle minik bir köpeği severken görüneyim,
Bir düş çıksın sokak aralarına karşıcı,
Bir düş ki güç katar hayatıma,
Bir düş ki mavi gölgeler boyasın durmadan,
Sevinsin işte az da olsa,
O tahtakurulu otellere kalmasın sol yanımla.
Demem o ki, Haydarpaşa değil mi ellerime rehin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1260715/degil-mi-haydarpasa.html>

GÜZEL BİR ŞEYDİN İŞTE

Hiç söylenmemiş türkümdün dilimde,
Yokluğunu her bahar anımsatan.
Adını kalbime bıraktın gülümseyerek,
Güzel bir gün gibi gittin işte.

Hiç anlamam öyle manalı bakışlardan,
Önüme bakar, yürür giderim,
Geçtim öyle amansız sert kışlardan,
Kalbin güzel diye yüzünden vazgeçtim,
Gönlümü okşayan bahar gibi bir şeydin işte.

Çiçekler kırgın kırgın başlarını eğmiş,
Dokunduğun her damla iplik iplik yağmış,
Gözlerini bir kez özler diye,
Bütün kırlar bürünüyor yeşile,
Yoksun diye, varlığını gizlesin diye,
Güzel olsun sözler diye,
Suskunluğum kalsın senden geriye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261469/guzel-bir-seydin-iste.html>

BENİ ELLERE SOR

Ellere bakın hele, ne yermişim, ne giyermişim,
Hatta öyle ki borcum bile çokmuş.
Sorun desinler size ne varsa.

Aylar elem, günler yüze, yıllar hasret derdinde,
Unutmuşum sormayı bugün ne söylesem,
Çiçekler oluk oluk uzanıyor,
Sen bayan hüzün,
Bire bin kat, yak ateşimle,
Dayan dayan, bitmesin ha!
Sen gözümün aynası,
Aslında bu adam ben değilmişim,.

Ne yana baksam bir iğne var keskin dilli,
Bir boş bir dolu geçiyor, hiç durmuyor,
Sahiller hummalı derbeder yuvası işsiz güçsüz
Köşe başlarını donatmış laf ebeleri,
Deniz dalmış çıkmış öylesine,
Ne desem ne hal eylesem,
Bir dal kırılır parmağımın ucunda,
Yalnız dal değil kol mu kırılıyor sanki,.

Şimdi sustum,
Buraya yazıyorum,
Başımda beyazın bin bir derdi yuva yapmış,
Kim ne demiş umrumda değil,
Hatta yalan yere ayılan bayılanla dolu,
Hatta doğan birden ölüyor,
Öyle boş sözler susarsa sanki dünya duracak,
Sallayın bakalım boşa oltayı,
Dünya güzel, yaşamak zor, el ne demiş madem kime ne?

Şimdi geçsin bir köşeye huzur,
Beklesin beni,
Elimde bir ekmek var, taşıdım seni,
Hava başımda duman,
Bir tren ve hala yıllara nakarat,
Vagon 4, koltuk 4...
Elimde yorgun bir ekmek,
Şiir gibi taze,
Sizi yüreğimde bekletiyorum,
Anlamayın beni, anlatmayayım derdimi,
Varsam da böyleyim,
Biraz çılgın gelecek ama beni şiirimle baş başa bırakın, defolun gidin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1263960/beni-ellere-sor.html>

Vuslat mı Rüveyda

Uzak iklimlerden sana koşup geldim,
O güzel   ekleri koparma Rüveyda!
Zamanı bir kurşun gibi deldim,
Dağları birer birer açıp geldim,
O güzel   ekleri koparma Rüveyda!

Vuslat mı, durduğum bu yokuş,
Yoksa dinlendiğim bir bakış mı?
Ayrılık mı, sana doğru koşan,
Yoksa ayrılığı vuslat olan kış mı?

Gözümde bir damla yaş seni izliyor şimdi,
Gönlümde duran sevda seni gizliyor şimdi.

Beni unutma sakın diye yalvardım,
Rüveyda, kanatlarına sokulan bir  ks z gibi sarılmana muhtacım.
Sensiz uçurumlara vardım,
Sensin umudum, sensin ilacım

Başımda tac olur,taşırım seni.
Kaderime yazılı bir çizgi gibi,
Bilmezsin içimden nelerin geçtiğini
Rüveyda dediğim zaman
Türlü türlü   eklerin açtığını.

Günler geçmiş, uzattın s rg n m .
N'olur dizime derman, gönlüme ferman,
Bir güvercine bakıp hayran,
Kızıl pınarlara s r günümü.
N'olur sevdiğim yeşert kuruyan g l m !

Rüveyda, kalbimde ses, içimde nefes ol!
Rüveyda, yoluma düşmüş avare ses ol!
Rüveyda, al benim karanlık gönlümü!
Bırak, sen de git uzaklara,
Bir yabancı gibi herkes ol!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1269548/vuslat-mi-ruveyda.html>

ARTIK İSTEMİYORUM

Ben artık masalları görüyorum,
Gözlerim hala pencereye kapalı,
Turnalar geçiyor bıraksan yokum,
Ben artık seni dinlemek istemiyorum,
Dokunsam anca şiir kadar gerçeksin,

Karanlık bir duman bembeyaz,
Bulutlar rengarenk
Ben hiçbir şey hatırlamıyorum,
Başladı gözlerim yalan söylemeye,
Görsem şaşıracağımdan korkuyorum,

Güneş boşluğu dolduruyor ha bire,
Yollar çıkıyor karşıma sanki bir duvar var,
İçimde yok oluyor duygudan uzak şiire,
Her gecenin bilmem kaçında selam veriyor,
Bugün de güneşe bir adım daha var.

Çirkin diyorum zaman bana umut mavi oluyor,
Anla beni artık İSTEMİYORUM,
Bakışlar yerinde birden bir kıyamet,
Denizlerine sarsılıyorum,
Çirkinliğine sığınıp dinleniyorum.

Akışında bir hile var sanki,
Bana sormayın, geçip gidiyor işte,
Kelimeler görünmüyor renginde,
Ben bu cevabı çoktan biliyorum,
Seni tanımak istemiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1271434/artik-istemiyorum.html>

İÇMEK İSTER GİBİ GECEYİ

Gün dadandı sarhoş kollarına gözlerinin,
Güne seninle başlamış ne varsa senden kalan,
Yandı diyelim hani külüne savrulduğum,
Geceyi soğut işte tam buracıkta,
Yosun sözlerine bağız tam zamanırken.

Bir şey olmalı hayalini anlatan düş gibi,
İçiyorum geceyi bir yudumda,
Bir şey ki sende solmayan gülüş gibi,
Kaçıyorum gözlerinden,
Gece uzatıyor ömrünü sevi güllerinin,
Artıkların bana kalıyor farkında değilmişim gibi,
Ağlasam diyorum köşeme çekilip,
Nereye bakacağını bile bilmiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1275220/icmek-ister-gibi-geceyi.html>

Yasaktı

Bize böyle sevdalarda,
Güzel mutluluklara gülümsemek yasaktı.
Aşk bize küstü, aldırmadık.
Güneşli umutlara bin bir emek yasaktı.
Biz geceyi sevdalarla doldurmadık,
Yorulduk bu yolda hiç aldırmadık,
Güneşe somurtan yanımızı güldürmedik,
Çünkü yasaktı,
Ellerimizle topladık, gönlümüzle süpürdük.

Şehir buzlu koridorlarda,
Oldukça sisli ve üzgündü.
Yazım senindir, zemheri kabulüm.
Yalnız hiçbir zaman solmasın gülüm,
Bütün güllerin yaprağı savruldu,
İçime sonbaharlar sokuldu yorgun düşlerle,
Sonbaharlar bile öyle içten yasaktı.

Eylüller tanıdım gözlerimi ıslatan,
Son bakışların ayrılık rüzgarına hapsolmuş,
Bir vefayı cefayla karartan bir gül gibi,
Yasak gözlerinde buğulanmış gibi,
Öyle sebepsiz öyle yorgun,
Ellerinde kuruyan bir yaprak gibi
Kapadım umuduma düşen çiy tanelerini.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281730/yasakti.html>

Çocuksun

Ağlamaklı oluyorsun,
Üzüntülüsün.
Nereye gitsen umut yükseliyor,
Gözlerine ne zaman baksam çocuksun.
Denizli, Uşak, Manisa, Iğdır,
Her karışı evimdir bu vatanın.
Hayatın her damlasına sığdır,
N'olur öğretmenim, ellerime uzan!

Bana bağırma, ben çocuğum daha,
İçim ürperiyor, üşüyen bulutlardan korkuyorum,
Sıcak yapraklara sarılmak istiyorum baharda,
Bağırırsam ancak sevinç doldursun içimi.

Öğretmenim, tut elimden,
Artık içimi sadece hayaller avutuyor,
Çocuk gülüşlerim kuruyor birer birer,
Ağlıyorum kendimi kaybettiğim köşe başlarında,
Engeller sarıyor dört duvar gibi her yanıma,
Duygular zincire vurulmuş gibi yok ediyor anımı,
Öğretmenim, nolur öyle dikil ki karşıma
Yüreğim her mevsim solsa da yeniden yeşersin,
Sokak kapısı her sabah umuda açılsın.

Çocuğum, biliyorum her söze alınıyorum.
Bir rüzgar esiyor sallıyor zamanı,
Ne yapacağımı bilmiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282123/cocuksun.html>

Aforizmalar

Renkler

Ben maviden aldım süreğimi,
Susuyordu zaman yetisiz bir renge.
Kavuşmaktandı, ağzımız sözlerden esir.
Bağırdık en doyulmaz karanlığa.
Kırıntılı bir perde duman duman,
Açılıyor zamana bembeyaz örtü,
Kaldırıp atasım geliyor, üşüyorum.
Daha dolmadı çantama pembe düşler.

Ay tutulması

Çoğu kez uçurumda iki kişi...
Uşak'ta doyumsuz bir ayrılık...
Sen de biliyordun küskün şehir,
Vücudumun azabını ay tutulmasında.

Şehir asi bulutlarla örtüyordu kalbimi,
Bu ne telaştır kaldırımlardan öte?
Bak, gözler bile karanlıkta kaybolmuş,
Şimdi elimde bir ip, çekiyorum tutulmaları,
Seni umutla bekliyor o görmediğim.

Veda

Gün ışımış kadere, ne fayda?
Nikotinli perdemizde buğulanmış anılar,
Doldurmada gece bayramını,
Karakıran sözünü tuttun,
Selo ve ben sana mecburuz.

Soğuk Lamba

Duvara susmuş sırtını ay lambası,
Bizim nikotin kokan şiirlerimiz şahdamarımızda,
Yeniden soluyoruz son kez yaşayacakmış gibi,
Ey gri örtüsü odamızın,
Bu gece odam odamla bir kez daha buluştu.
Dolunayda aklımızda elime düşen bir bardak çay,
Selo, yine balkonda seni karşıma çıkardı.

Görüngü Yeşerti

Göründü odamda yeşil bir sevda,
Ses yarıldı, dert uykuda, fidan pusuda,
Terk etmesin çingene gürültüm, hüzün abdalım,
Sazın teli saplanır aydınlıktan müzdarip,
Gurbet de eklenir evden kaçanlara,
Sevda bir fidana dert olmuş yeşil bir pencere,
Hey bu çaresizlik ki yine cebimden yoksun hayal.

Mutlu Kuşlar

Mutlu kuşlar gelecek mavi örtüsüyle,
Kırıksık bir gökyüzü coşarcasına çığlık çığlığa
Gölgeler griye uzanırdı sorsam neden,
Ay dalı göğe uzanırdı, yıldız ilişti sonsuzluğa,
Kuşlar, gene kuşlar mı dersin, kuşa kanat takarken.
Başımda dönen bir girdap,
Ve karşımda kuşlar, ama karanlık silinmemiş.

Sani 1

Çıkınca gördüm ki
Durum hiç de öyle değilmiş,
Sanılarım benim doğrummuş meğer,
Yüzüne baktım,
Sesinin şiddetini duydum,
Güneşe baktım,
Tavana asılı bir lambadan farksız
Öyle yapmacık ve yalandı zaman.

SANI 2

Bir sabah uyandım,
Umutla, güneşle boyandım temizim oysa,
Bir sabahı diğerine bağladım,
İşte öyle bağlanamıyor insan,
Yüzüm ayrı,
Gönlüm ayrı,
Ayaklarım da yerle yapışık, durgun,
Bir sabah daha akşam çabuk oluverdi.

SANI 3

Çocuklar söyledi geçende,
- Bu babalar ne bilgili böyle!
Öyle ya bağırırken bile anlamlı,
Çiçek, sebepsiz uzarken dallarıyla,
Ay kovalarken dünyayı aynı gibiye benzer
Baktım ki anlamak gerekmiyormuş,
Biz de uzadık bir arpa kadar,
Bir ekmeği kovalarken bile nefes nefese,
Sorgusuz bir zaman işte, içinde babalar dünyası,
Verimsiz bir dal gibi, zamana yetişemeden güneşsiz, dalsız
Uzayıp gidiyoruz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282544/aforizmalar.html>

KARIŞIK

Çiçek doğar sokağın başında,
Güneş uykuda sarhoş sanki,
Bir adım atar kendiliğinden,
Düşer yollarına aldanır sonra,
Ayağına dolanan bir zincir filizlenir birden.

Serseriydi, apansızdı, elleri ise bir çizgi,
Bir kalem dokunur kimseden habersiz,
Sonra sen olur karşıma geçer ki bilmem,
Sanma ki dert ile düşen sonu görür,
Çiçek uyanndığından beter yalınkat.

Sıcak mı sarsılır o çatlayan gözlerinde,
Bir kuş çivil çivil ve bir kar tanesi dadanır,
Defterleri karıştır baştan sona,
Bilirsin ne desem sonrası boş,
Artık ay çoktan doğmuştur.

Saklansın düşlerde düşünceler,
Yokuşta dursun, vadiden akarken,
Taşlar parlatsın alev gibi,
Nefesin birikmiş kucağının arasında,
Trenleri hiç sayma ki görünmesin dumanı,
Bilirsin yoksulken de bunu duyarsın,
Çiçeğin seni de bulması bundan.

Akhisar 18/05/2020
Süleyman YILDIRIM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1301139/karisik.html>

Dest-i zaman

Ŗimdi Ŗiirler Ŗarkılar geçiyor aklımdan,
Kahvemden yudumluyum duraksayarak
Az önce sen geldin aklıma,
Dudağım mhrlenmiŖ sanki,
SusmuŖluđuma ne desem biraz iddialı,
Ŗimdi Ŗarkılar ağlatsın diyorum
DŖeeđimden korkarak.

Hani gneŖ doğmadan bakardım ya sabaha bir yolcu kadar yakın,
Öyle kalsın zaman dudağımın arasında,
Bir ince name gibi Ŗımarıka,
Gitmesin diyorum iŖte masamda donmuŖ gölgem,
Birazdan geleeğim beni sakın unutma,
Ŗiir geçecek gözlerimden Ŗarkılar kadar titrek,
Kimse konuŖmasın diyorum irkilirsin diye,
Dest-i zamana kalmasın ruhum zifir gibi,
Bilirsin ne zaman böyle olsam,
Ne yapacağımı anlıyorsun,
KariŖmaktan beter bir Ŗamar gibi kaçıyorsun,
iŖte Ŗimdi tam zamanı diyorum,
Bir bir yeŖeriyor filiz filiz her Ŗey.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320839/dest-i-zaman.html>

Senin rüzgarın

Bir karmaşa ki
Kalem elimde dönüp duruyor.
Bıçağın ucunda sinir uçları törpülendikçe
Kalbur gibi sallıyor zaman.
Öyle örttüm üstünü, yaprak sarı,
Bir iki tur atıp izledim seni uzaktan.
Deminde bir sıcak çayı özledim.

Sarhoş eder bu deli zaman içimde.
Kaldırıp attım her şeyi senden uzak ne varsa.
Yoruldu biliyorum sormadan yaşarken.
Şimdi çağır ellerini, mürekkep soğumasın
Nasırlı gözlerim çökmüş dibine bir gölgenin.
Biliyorum, kapılar kilitli.
Kasımın ayazı rüzgar gibi sürüklüyor seni.
Beni dersin kaldım gittiğin yere bir adım,
Beni öyle savuran bir rüzgara rehin,
Sessiz ve sözsüz bir cehennem gibi dalgın.
Beni bilirsin,vazgeçtiğimde vurulur nefesim en durgun yerinden
Hadi öyle susalım ki kimse bilmesin
Hadi öyle git ki sesin gelsin derinden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1335393/senin-ruzgarin.html>

BAŞKAYIZ

başkayız

sabah bir başkasın
mahmurluktandır
ele güne kendini utandır

öğlen başkasın
uyanıksın
eli günü kandır

akşam yorgunsun
biraz da yoğunsun
git şeytanları uyandır

karanlık rahatlatır
gece sana koymaz hatır
yazarsın tüm şeytanlıkları satır satır

sabah olur yine
bir başkasın
hiç çıkmaz sesin
el alem gürlesin
sen yine kendinlesin

çatmışsın kaşını yine
bu öfken kime
sahip çıkmadan diline

sabah başkasın
şimdi bir başka
sy aralık 28.09.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338294/baskayiz.html>

BİR KUŞUN ARDINDAN

Kuşlar kanatlandılar:
Göğün üstünde halka halka kanatlandılar.
İçimde bir huzur , yine dalıp gitmem sanaydı.
Kapım açık, son ses kalbime haykıran...
Kuşlar geçtiler selamlar seyirler içinde.

Zaman tanımaz onlar;
Ne yana baksam aynı yerdeler,
Ertelediklerimizi tutan hayaller içinde,
Geçerler, giderler, tekrar gelirler.
İçimin kafesinde tutuyorum kanat çırpınışlarını,
İçim öyle zindan olmasın diyorum,
Kanatlanıp kıracaksın kafesimi,
Seni bekliyorum.

Sokaklara açıyorum ellerimi ,
Kollarım öyle kanatlanmış gibi.
Birden düşüyor gölgen hatırıma.
Arkamda duruyorsun,
Önüne geçmeye çalışıyorum;
Koşuyorsun, tutamıyorum:
Sokaklara kaçıyor gözlerim.

Neresinde bekliyor,
Neyine aldaniyorum?
Saçlarıma da değsen anlamıyorum.
Kuşlara soruyorum;
Bir hafif fısıltı, bir rüzgar içinde
Tükeniyorum.
Yeniden başlıyorum her seferinde.
İçimden bir ses oradan git diyor,
Kendime bakıyorum,
Kendime bile aldaniyorum.

Sokak lambaları, çıksam aydınlatır mı ,
Dokunaklı bir şiir gibi titrek titrek?
Yürüsem saklar mı en güzel düşlerimi?
Hatırlar mısın, ne vakit umutsuzluğa kapılsam
Sana uğrardı gözyaşlarım.
Bir bilinmezlik sarılırdı bakışlarıma,
Giderdim arkamda kalmanı gözleyerek.
Kaldığın yerde bıraktın beni,
N'olur gittiğin yere götür beni.

Deniz sonsuz, ufuk sonsuz, kuşlar sonsuz
Maviler içinde seslenerek ,
Dökerek en haykırdığımız birikmişliği ,
Ufka bakarak: Bu ağaç, bu ben ,
Bir de ardımda yetim bıraktığım ben...
Denize aldanmışım, sesine aldanmışım,
Uzaklığına aldanmışım kaçarım diye.
Oysa yanı başımda bekliyorsun beni,
Kanatlı, çocuklar gibi saf ve acemi,

Korkamıyorsun bile ,
Çünkü korkarsan korkular düşer üstüne,
Çünkü yaşarsam gene aynı hislerimle,
Yenilip çaresiz ağlayacağım gelir aklıma.
N'olur elimden tut ki sana bakayım!
Neresinde kalırsam gittiğime götür beni.

Çünkü gidersem sahipsiz kalmasınlar,
Çünkü gidersem,
Kanatlanır yine aynı yolculuklar.

Süleyman YILDIRIM
03/01/2020
Akhisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342787/bir-kusun-ardindan.html>

EŞİM, HİÇ EKSİLMİYEN YANIM

Yıl 2004'tü,
Ayaklarım yere basmıyordu,
Sanırım tarihini düştüm,
Bir sevgili var gönlümde,
Hapsolmuş gözlerimiz,
Artık tarih atıldı ,
Sende rehin kaldım,
Biliyorum, anlıyorum, eminim,
Benim de bir sevdiğim vardı,
Öyle el ele gezecek,
Dertleri birlikte aşacaktık,
Göçmen kuşları gibi,
Elinde bir besili kuzu
Hem de kucağında sevgiler.

Uşak'tan âşık çıkar,
Ben sana sevdalı,
Ben vurgun ,
Yollara düşmüşüm
Her pazar akşamı,
Uşak'tan sana çıkar bütün yollar.

Eşim, sebebim, eksik yanım..
Beni düştüğümde sen kurtardın,
Kızdım, moralim bozulurdu çoğu kez,
Susardın, sakinleşmemi bekleyerek.
Ne bileyim söylemesi bile tatlı ,
Artık yuvamda bir kuş daha var ,
bana uçup konan göçmen kuşum.

Yıllar beni eskitti, sen hala aynısın sevdiğim,
Yine kızıyorum,
Yine devamlı en ufak bir şeye moralim bozuluyor,
Yine en ufak bir davranışa küsüyorum çocuklar gibi,
İşte öyle güçlü bir bakışın var ki sevdiğim,
Sen varken eğmedim başımı , kimseye eğilmedim.
Artık sadece ben kızmıyorum,
Yanlışta birlikte kızıyoruz,
Yıllar eksildi, sen arttın her seferinde yanı başımda.

Minicik 2 yaramaz oğlumuz var,
Önceleri senin peşinde fink atardım beni sev diye,
Şimdi ikimiz onların peşindeyiz.
Büyüdük aynı yuvada 4 kuş 4 mızımız,
Yaşayıp gidiyoruz.
Biz eksiliyoruz her seferinde,
Sen daha da güçleniyorsun,
Sen olmasan içime doğmasan her güneş battığında,
Gecelerimi aydınlatmasan,
Şimdi ben ne yapardım.

Elim, kolum, kanadım,
Hiç eksilmeyen yanım..
Her baktığın yerde ben varım,
Her gittiğin yerde ben geliyorum yoluna.
Mevsimler aşk , nameler aşk ,
Şiirler aşk kokarken ömrümce,
Bir sana doyasıya şiir yazamadım öyle afili sözlerle,
Yârim, 16 yılımı doldurdun güneş gibi,
Şimdi sana yazılan bir şiirin kıymeti senden çok olur mu .

Seni seviyorum .

11/01/2021

AKHİSAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344703/esim-hic-eksilmeyen-yanim.html>

Evler

Pencerelerin içine konmuş bir nefes,
Ah o ellerimi sıcacık bıraktığım..
Sokak lambaları yaldız gibi başımda..
Cıvıltılar geliyor içeriden
Pencereler gülümsüyor içeriden.

Minicik bir oda
Tam beş kardeş
Beşi bir yerde
Minik hayallerle donatılmış..
Kardeş kardeşe bir ömür
Sanki korkuları sevgiyle bölüşmüşüz.

Bugün tarladan dönmüşüz,
Yüzlerimiz soğuk ,
Soba başında kümelenmiş
Bugün de büyümüş bakışlarımız,
Annem aldırılmaz o zorluklara,
Babam gurbet yolcusu uzaklarda,
Bugün biraz uzağız biraz üzgün.

Ortaokul sıraları hatıralarım var benim,
Ezilmem, yenilmem evet ben güçlüyüm,
Yaşımdan öte büyük bir dev koşar yanı başımda
Bugün biraz büyüğüm ağlarken çocuk,
Babamın sesi girmiş odanın içine aylar sonra,
Ortaokul sıraları sıra dışı bir zaman
Bugün hasretim içimde gizli bir damla,
Benim gurbette babam var,
Uzaktan bile kıskandığım.

Evler gözlüyor pencerelerini sisli kaldırımların,
Sokaktan simitçiler geçiyor bir akşam vakti,
Televizyonun başında aldırılmaz bakışlarla,
Seyrediyoruz geçişini zamanın,
Demli bir çay yatıştırır ruhumuzu,
Gözlerini bir an dışarı kaçıtır annem,
Gurbet bizim içimizde işte,
Gözlerine dolar anamın hasret yaşlı yaşlı
Evlerin birbirinden haberi yok sanki.

Çıkıp gelen bir kahramandı sanki babam,
Bir sabah vakti çıkıp geldi uzaktan.
Büyümüş çocuklar,
Büyümüş dertleri,
Geldin işte artık bizi kurtar,
Gülümsemek borçla ödenmez geri.
Babam iyi ki geldin.

23 Şubat 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1353880/evler.html>

Sokak Aralarında

Birikmişti gözlerimde balık gibi,
Tuzlu suları göklerin.
Yosun yeşili çırpınış...

Solungaçlarıma değmemiş hayat,
Bir ırmağın berrak yolculuğunda.
Derin boşluğuydu kavgamın.

Gizlenip kaya diplerine, :
" Ben bu öyküyü bir yerlerden hatırlıyorum.
Az önce bir vapur geçti,
Bu şehir fazla yaşamaz,
İnsan katarları geçer bir bir,
Gökyüzü sustu bir tutam özgürlük için,
Bu, onlara çoktu bile.

Akhisar/ 2010
Süleyman Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389798/sokak-aralarinda.html>

İNSANLIK SUN

İmkansızı çok, çoku yok olan dünya,
Kurulmuş izlerken geçmişi lezzetle,
Sanki bütün geçmişim bugüne aşına,
Bekliyor kapımda nefretle.

Mavi bir boncuk taşıyım cebimde,
Umutlar, amaçlar sebebimde,
Hani bir şair ne zaman karanfil dese,
Tomurcuk olur kelimeler, düşer nefese.

Yavuz Bülent okudum az önce,
Sevmek anladım ki çok pahalıymış,
Cebeci İstasyonu'nda şair gönlünce
İnsan nefsi çiğnenmiş bir haliymiş.

Belirsizlikler düğüm olmuş içimde,
Bir bilinmez yolundayken hayatın.
Hani bir el senin umudun benim dese
Rüzgârı ben olacağım bu seyahatin.

Otuz üç yaş yorgun olmaz, zirve dediler.
Oysa bana ne olmuş böyle?
Hayatı sanki sırtıma yüklediler,
Bu yaş benim için erken solmuş böyle.

İmkânsızı çok olsun, menfaatler yok olsun,
Güzel bir şiir dinlerken gözlerim dolsun.
Bana , ne olur Allah'ım insanlık sun,
Nefretler sonsuza dek uzaklarda uyusun.

12/08/2012 Akhisar Süleyman YILDIRIM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389907/insanlik-sun.html>

Bu, Usta İşi Umutlarımdır

Usta işi sokakta ekmeğim,
Yaşlı gözlerine dolduracağım umutları,
Gün göğermiş, sarışın bir yolculuktu hayat,
Ben her satırda bir yalnızlıkla bin çoğul üretiyorum sende
Benim düşlerim bir de gerçektir nihayetinde
Usta bir yaşam da çiçeklenmiş gözlerimde,
Gözlerimi avut da bir daha uyansın bulutlara.

Kalemin aşkına susamışım, bir de öyle bitkin bir parmak...
Bakasım gelmiyor ardından,
Çünkü susamaktan yoruldum her güz bitiği solgunluğunda,
Nasıl söylesem sana nasıl,
Günleri ölüp ölüp diriltten bir çağılayan geçiyor ha bire,
Belki çorak bakışlara dikilmiş bir umuttun dudağımda,
Aşk yaşamak karşılıksız bensiz sensiz yaşamak ölü bir zamanı,
Oysa her gün yeni baştan delirtten bir kavga var saçlarıma inat.

Usta işi bir daktilonun yokluğunda aradım, bıkmayan bir alevdin sanki,
Köylerden bir kır kokusu düşüyor annemin saçlarına,
Babam bir traktörün rüzgarında savruluyor düşlerime,
Ne zaman gelsek aslında her gittiğimiz gelir aklıma,

Sulara bıraktım bir balık gibi kendimi,
Kendimi saymasam diyorum
Çocuk mu olsanız sokaklarda cıvı cıvı,
Adam, kendine aldırıyor yoksul gözlerine adanmış boşlukta,
Kadınsa bir hengame içinde yaşıyor günleri
Kendimi saymasam herkes saygınlığında yaşamalı diyorum,
Masum yüzünde çocuğun bir bütün oluyor geleceğim,
Senin usta dişi haykırışını hatırlıyorum son kez,
Ne zaman ellerim ben olmadan doğsa o toza karışmış bütün çocuk saçlarında,
İşte o zaman tanımasam da olur beni,
Hayat doğdu battı , biliyorum ki her gün gelir geri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397327/bu-usta-isi-umutlarimdir.html>

Şehir Anlatır

Saatin kadrana dolanmış nasırlı ellerim,
5 dedi mi gözlerim yuvasından çıkar,
Dudaklarım soğuk,

Serviste bir uyku süsler o en çetin kalbimi,
Saatın kadrana dolanıyor yalnızlığım,
Ben her sabah ekmeğin beyazında ,
Namus gibi yaşıyorum sevgimi.

Bir bulut geziniyor başımda,
İşçiler sıcak sıcak merhaba diyor,
Binlerce yüz eğmiş başını,
Makinelere söylüyor türküsünü,
Bir bulut geziniyor kasketimin başında,
Ne yana baksam
Maviler yüzüyor gemilerin korunda,
Ne sözler yutkunsam
Ellerim çiziyor kaderini hayatın en zorunda,.

Çocuklar bahçelerde bağışıyor,
Elleri yüzleri kum içinde, sevimli,
Uzaniyorum hayallerinin iklimine ben de,
Çocuk gibi yaşayıp adam gibi bakıyorum,
Bahçelerde yeşeriyor sümbüller güller,
Baharda ötüyor türlü türlü bülbüller,
Sokakların sıcaklığı sarıyor mahalle başlarında,
Teyzeler, amcalar geçim telaşlarında,
Çocuklar düşüyor yağmur gibi hayallerime,
Eski şehirler, eski insanlar, eski yüzler,
Şimdi yeniden daha yeni kalbimde,

İşten çıkmışım, yorgunum, sırtım eğik,
Para mı yoksa bu şehir mi büyük,
Bak gözlerime soğuk kaldırımlarda yürürken,
İşçi servisinde maviye dolanmış saat kadrana,
Amcalar, teyzeler kaldırımlara oturup çay içerken,
Çocuklar şen şakrak yıkıyor zamanın perdelerini,
Ben her akşam, karanlığı yırtan gemilerimle,
Göğün en temiz hayallerinde yüzüyorum,
İş, makine, emek belki hayatımda robot demek,
Ben de nihayetinde insanım insan,
Kalbimde duygu , gözlerimde kan,
Kanatlanıyor her gecenin rüyasında ışıldayan,

Şehir anlatır bütün süslü yalanları yalnız,
Evimde eşim, çocuklarım, gözleri yıldız yıldız,
Şehir aldatır bütün şiirleri,
Gözlerimde umut yaranmış bir ceylan,
Gözlerimde umut,
Bir toprak gibi yaslandığım en büyük heyelan.

Manisa/ 11.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398548/sehir-anlatir.html>

AY KARANLIK GÜZELİM KAÇ LEYLİM AĞLADIK (AKROSTİJ)

Arkandaki dikenleri temizledin mi?
Yeni mi geldik hayata yoksa mola mı?

Küsmüş, az mı yorulmuş nasırlarımız?
Alaşehir'deyim şimdi, ben ve diğerleri...
Resimlerine sarıldım, her yanımda diken.
Allah buraya da nasip etti beni.
Ne çok özlemişim buraları!
Lime lime dudaklarım, gözlerim şaşkın.
İssiz bir kalpte ana hasreti...
Koştum ilk günlere , ben gülmeyi özlemişim.

Göklerini ismarlamıştım düşlerimde Alaşehir'in.
Üzüm bağlarına değişim bir başka ayrılık.
Zemherilerde bekledik, susadık kalbimize.
El alem aldırmadı bize, bitkin bir kanaryayız.
Leylû nehhar (gece gündüz) akıl bekledik, düzelttik sustuğumuzu.
İman her şeymiş, 3 gecedir yastayım Allah'ım.
Melekler istedik, yüzüm gözüm nur pusulası.

Kömür gözlünün mü ısıltısıyla baygın dirilişte,
Ateş sönmüştü, gün bize dönmüş ay karanlık.
Çağıldayan sular dinmiş, he rbakışta yalnızlık.

Lamekan ellerimize dokunmuş sevdamız.
Elestü bi Rabbiküm, biz sana fedayız.
Yatsılarda inci gibi susadık secdeler dergahına.
Leyli oy,bir elim içinde neşe şekerleri!
İşaretleri gösterdik bulutların kızılıllığına.
Mavera grilere taşmış, umursamaz duldalar.

Ağarmış akşamın yolculuğu mu son bulan?
Göstermedik duvak ortasında desenleri,
Loş bir tutsaklığa yasak direniş taburu.
Aşağılara indik kaçışlarımıza bağladık hızımızı.
Denizli'dendi kaldığımız uğultulara, dağıldık.
İssiz bir yolda gözledik çatlak gözlerde odak dokunuşlara.
Kanımız öğretilere alışmaktan kaçıştı elbet, uzatıldık.

Kaç leylim ay karanlıktı,
Kaç leylim ağladık,
Ay karanlık güzelim,
Gitme, sen de terk etme,
Bir gözyaşı kalmasın geriye,
Öyle isyan kokmasın hayat boyu,
Rabbime sığınan kalbimle,
Ana dedim, sevildim.
Gurbet dedim, bilendim.
Üzümler içinde bir yeşil yaprağa serildim,
Unutmadım içimin gülen her saniyesinde doğan güneşi,
Kucak açtım, bekledim,
Pencerelerde yosun da olsa,
Denize susamış bakışlarla bekledim,
Gecelerin ayında maviye dilendim,
Sevgim hasretle yoğruldu kardeşim güldüğünde,
Ağlamak hasreti azaltır dediler ,
Rabbime el açıp ayın karanlığında doğan ışığa sarıldım.
Her gece ayın karanlığı mutlaka vurdu yüzüme,
Bıkmadım, içimde var olan yaşama,
Sevgisiz bakmadım.

27/06//2004 ALAŞEHİR SÜLEYMAN YILDIRIM

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400603/ay-karanlik-guzelim-kac-leylim-agladik-akrostij.html>

Yükseliyor

Balkonda sesler dinliyorum...
Yükseliyorum yeni biten zamana..
İçim titriyor
yağmur bir başka güzel, nefesim başka..
Kelimeler paslı dudağıma perçinlenmiş,
Koşuyor, koşuyor tutamıyorum..
Yağmur mu dokunaklı ellerim mi uzak,
Susuyor susuyor kendimi avutamıyorum.

Hayatım hülyalarda çizilmiş bir resim..
Ben kendimi hep böyle bilirim..
Kalbime dokunur bazen duygusal şarkılar,
Depreşir depreşir irkilirim.
Kalbime ne zaman konsa türküler,
Ezgilerle gider ezgilerle gelirim.

Başımda kasket olsun.
Elimde ceketim,
Şu yeşil sözlere serilir giderim,
Ellerimse şaşkın hala,
Kalemler yazmış kendini uçadursun

Ne dert ne gaye yükselir kanatlanır yazılar,
İşte bir meslek mi desem yaşam mı,
Tutmuş beni sürükler,
Bilmem ki bu hayat boyu tasam mı..

23/11/2021 Manisa Süleyman Yıldırım

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400763/yukseliyor.html>

Çiçekleri Unuttuk

[italik]Güneş en tepede bugün.
Ayaklarım yere basıyor mu, bilmiyorum.
Dilimizde ekonomi haberleri...
En son ne zaman bir şiir için ağladım,
Gökyüzüne bakıp
Ellerimle topladığım duyguları
Suların akışına ne zaman bıraktım, hatırlamıyorum.

İnsanlar zamanın derdinde telaşlar içinde.
Unuttuk ağaçların adını,
Unuttuk yemyeşil hayalleri.
Sevdiğimiz için unuttuk çiçek toplamayı.

Bugün pazar, kalem gezer dudaklarımda,
Hayat bilmem kaç geceyi bomboş yazar,
Kulaklarımda sanal bir dünyanın sesi...
Daha öğlen gördüm sonsuz çiçeklerin yüzlerini,
Çiçek açmış bir sonbahar ellerim,
Anne babam gelmiş az önce,
Bilirim ki onlardır gerçek çiçekler.

Televizyonu açmıyorum,
Yine türlü dertler sarmış birer ikişer.
Küçük çocuklarımin bile dilinde bu sorunlar..
Kabuğuna çekilmiş insanlar,
Dünya bu sıralar yormaya ant içmiş.
Akrep yine cepleri delmiş.
Orhan Veli bir şiirinde ne demiş,
Demiş de hayat kevgire çevirmiş yüreğimizi.
Şiiri değil de hayat pahalılığını ezberledik.
Çiçekleri bırakın vazodan,
Yüreğimizden bile çıkardık.

Ben hayatı lalelerin içinde sevdim,
Lavantaların Van Gölü'nü seyrettiği günlerde.
Ben karanfillere bayılırdım lise çağlarımda,
Yüreğim duyardı çiçeğin sesini bile,
En güzel selamı verirdim kırmızı ve beyaz güle,
Bahçeler çiçek, yürekler çiçek,
Komşuluklar, öğretmenler günü,
Ata'mın en değerli anlarını çiçeklerle süslerdik.

Biz ne zaman unuttuk çiçek olmayı,
Biz ne zaman büyüdük?
Ki yüreğimiz nasırlaşmış kurak dudaklarla,
Ki sevdalar bile sanal ve yalancı ,
Ve saman alevi ...
Biz eskiden çiçeklerin en güzellerini
Kuruturduk bir şiir kitabında.
Sevgiliyi, anne, babayı ...
Kısacası en değerli insanları o çiçeklerle hatırlardık.

Biz ne zaman unuttuk çiçekleri.
Hayatın en zor günleri şu an,
Sarılıp en sevdiklerimize,
Ellerimizde çiçeklerle,
Güzel bakışlarla,
Yeniden yaşayalım bu hayatı.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402975/cicekleri-unuttuk.html>

Yağmurunun Oluğunda

Yağmurunun oluğunda
Sesler düşüyor damla damla,
Bakışının en kuytu yanına.
Bombalar ürkütüyor gülün en masum yerini
Saat bilmem kaç kez vuruyor gözlerini

Sesinin oluğunda yağmur oluyor
Güftesiz bir şarkıyla ruhuma çamur doluyor.
Oluğunda perçemin en sisli yolları
yakıcı bir yağmur yıkar en puslu yolları

Şimdi çıkma karşıma ben bulut olamam
Öyle vazgeçme hem ben sana gülemem

Dedilerdi güç bela büyümüş başak
Keşke biz de öyle göğe ulaşsak
Der ya şair yağmurlardan sonra büyümüş başak
Adın bilmem kaç yaşında uslanacak
Bir şiir, bir türkü belki bir ulu bakış
Öyle sorgusuz yaşadığıma bakma,
Her yan baştan başa köz ve kış
Yağmurda bir Çatı gibi bulut
Sen sakın ürkme...

Gün gelir üsütür yalnızlığım konuşamazsın,
Ne desem boş hangi teselli alır sürgünü
Belki ömür boyu karanlık saklar hür günü

Benim yağmurumda oluk oluk bir umut dolar
Beşikler boş öyle salları da salları
Yağmur doğar her akşamın alacalığında
Benim yağmurumda damla damla umutlar
Gözlerinin çukurunda sessizce uyuklar.

Yağmur ellerinin en masum yerine tutunur
Bir melek ki bakar acımasız insana yutkunur
Beyazdı hem de bembeyaz
Bir mevsim ki ruhumun enginleri takılıyor her satırımda
Savaşta kan umutta kan toprakta kan, hatırımda
Bomba da yağmur da düşer toprağa
Biri günah saklar zamana
Biri masum ki bulut saklar dağa
Umutlar dinmedi yağmurlar var daha...
26/08/2022 Manisa SY

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448262/yagmurunun-olugunda.html>

İstemem

Bir sevdadır yazılmamış her düş ve bu içten gülüş,
Senin için çıktım yola,
Ruhumda sana akıyor kelimeler,
Enginlere kurşun attım,
Bir taşa yasladım başımı kimi kez,
Ekmek gibi su gibi yaşadım katıksız,
Sensiz hayali, bir gülüşü, bakışı istemem,

Rüzgara döktüm yaşımı,
Ve her gece eğdim başımı,
Ve durmadan her sabahki telaşımı,
Sana yordum, sana sordum,
Durdum kimi kez durağında,
Yüzüne baktım, utandım devam ettim,
Dedim ne vakit biter bu vuslat,
Sensiz hasreti istemem, vuslatı istemem,

İkliminde kurumuş bir damlaya dönmüş sözüm,
Dilim lal olsun, neyleyim sen kokmayan sözü,
Dedim ki bana hürmeti bundandır gecelerin,
İstemem karanlığın sende açmayan huzurunu,
Sensiz huzur istemem, aydınlık istemem.

Parmaklarımın her izi sana kavuşuyor şu an,
Yazdım olmadı, sildim olmadı,
Sayfalar dolusu hüznüleri çöpe attım,
Direttim, bağırdım, kaşlarımı çattım,
Belki yoksuldu bakışlarım, belki inattım,
Artık gönül soframa bir katık gibi girdin,
Ne zaman açsam sana hep bilirdin,
İstemem azığımda ekmeği sensiz,
Suyu istemem, kurusun dudağım,

Eylüldü, biliyorum, sonbahar en güzel günümdü,
Bir yılan gibi kıvrıla kıvrıla sardın etrafımı,
Avuçlarımda bir kuru yaprak yeşermiş gibi,
Çölleri kavruldukça deryaya sermiş gibi,
Bazen korkak bazen öyle ermiş gibi,
Savruldukça gitmiş, kaldıkça sarmış gibi,
Sensiz sarmaşıklara dolanmış bir çöle varmış gibi,
Ateşi istemem, koru istemem,

Gönlüm yansa da şikayetim var demem.
Ağlamam, ah etmem,
Git desen de gitmem,
Ne olur bir an sevgini göster bana,
İstemem başka bir şey,
Rabbim!
Sende kavuşmayan yolu,
Sen olmayan hayali istemem, istemem.

Süleyman YILDIRIM 20/09/2022
Manisa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451743/istemem.html>

Duydum ki

Yanı başımda zigon sehpa,
Çayımı getir de bırak bakalım.
Ne zamandır anımsamadığımı hatırladım,
Bir ömre değışilir mi hiç şiir?
Kıvrıldım kaldım köşesine,
Durdum, bekledim ve gitmiyorum.
Sebepse biraz kırgınlık az da özlemdi sanki.
Nan gibi aklımdasın.
O kadar ki bazen gözümde yuvalanan bir damlaydı şiir,
Defalarca boğazım kuruyuncaya, sesim kesilene kadar okurdum,
Severdim seni bir dolunayı kapatmış bulut gibi,
Uşak'ta Murat Dağına çıkıp bir gece vakti,
Elimde en yoksul hüzünlerin solmayan güneşi, bir tat, bir heyecan,
Ruhuma bakış gibi işlenmişti oysa,
Ben yolumu kaybettim,
Bazen bıraktım kendimi zamanın kollarına,
Şimdi otur da dinle,
Kalbinde aydınlanan secdelerinle,
Eğilmek de bitmiş sevgilerin önünde,
Getir ikinci çayı karışsın olduğu gibi
ne varsa acıdan arta kalan zamana,
Belki bilmek kadar unutmak da var aslında.
Şimdi dinlediğim en güzel sözünde,
Gökyüzü açılıyor perde perde,
Bazen gece komşu oluyor seherde,
Bir huzur keyif seriyor bu sefer de,
Ne diyor şiir, ne anlatıyor ustası zamanın,
Senin en yokuş adımlarında durdum da,
Başını taştan taş a vurur avare su,
Belki buradan da geçer,
Belki dudağım bir kez olsun iç er,
Avare, asude olurum bir gün ben de.

Süleyman Yıldırım / 21.09.2022/ Manisa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452004/duydum-ki.html>

GECE VE DÜŞ

[italik]Çirkin bir intikamdı kollarımdan düşüveren.
Anımsadım,
Sahi hangi hükümdar korkulu gözlerle tavladı saltanatı.
Belki bu korkuydu ona , bu düşü veren.

Gecenin ipekten mendili,
Asılı kaldı avuçlarımda.
Bir kelime aniden yaktı kandili.
Delicesine bir düş buldu kendini.
Çirkindi,
Çalıklarının sesleri araladı seni.
Gözlerim öylece her gün korkarken senden,
Belki bugün biraz daha sakindi.

Bir intikam molası...
Çocuksun, utanırsın hep oldum olası.
Babalar sert, anneler yaşlı,
Bakışlar yaşlı.
-- Ben öyle olmayacağım,
-- Kollarım sıcak,
Hükümünü gülücükler verecek diyorum;
Ne var ki bir şey değişmiyor, gidiyorum.

Çocuksun diyorum,
Gözlerini kapatır,
Mutlu düşler kurarsın.
Gece, kandile dokunur;
Her an sabahmış gibi yeniden uyanırsın.

MANİSA 16/01/2023
SÜLEYMAN YILDIRIM

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1470074/gece-ve-dus.html>

Titreyişlerimden Gör Beni

12/03/2023

[italik]Suskun bir masal...
Dağların ardında bir somurtuş...
Dinleyen var mı acaba, belki duyarlar konuş.
Sanki o tepelerde yorgun bir hâl...
Akış ki sanki bir tokat...
O bakış,
Bir daha asla bakamayacağım mahcup o bakış,
Şimdi titriyor, ben dursam da o benden gitmiyor.

Hava kararmış saatin dördü,
Seni senden başka dünya gördü,
Benim mi daha gözlerim kapalı sanki kördü,
Umut biriktirdiğim avuçlarımda zaman nankördü.

Oyuncaklarım vardı yıkık duvarlar altında üzgün,
Daha dün mutlu bir fotoğrafım vardı şimdi kızgın,
Söyle bana kardeşim, yokum diye niye kızdın,
Telefonda az önce geleceğim diye yazdın,

Biliyorum, tarifsiz bir titreyiş var.
Az sonra uyanıp sabaha koşacaktı bütün ayaklar,
Yeni fark ettim hava soğuk, çok soğuk, dışarıda kar.
Gökten birer birer sanki beni götürmek için yağar,
Melekler, ellerini tutar ve son kez bakar,
Gidiyoruz haydi evlat annen birazdan seni arar!..

Manisa Süleyman YILDIRIM
Maraş/ Pazarcık'tan üzgün izlenimler....
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1477775/titreyslerimden-gor-beni.html>